

Ayten Özlem Yeşilçalı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.10.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Eserleri:

Acılardayım

Bana beni çok ama çok sevdiğini söylüyorsun.
Hayır sen beni;
Benim seni sevdiğim kadar sevemezsin.
Seven acı çektirirmi;
Seven özlemezmi,aramazmı söyle bana
Vefasız.....
Sen sevgiyi nasıl anlıyorsun be insafsız.
Sensizlik bana günlerimi unutturdu.
Kendime kızıyorum seni seviyorum diye;
Ama nafile söz geçiremiyorum gönlüme..
Sokakları dolaştım deli divane gibi
Aşkım nerdesin....
Yaraladığın bu kalbimi nasıl onaracaksın;
Söyle kitapsız...
İsyanım büyük sana.
Sevgimin büyüklüğü nedense duvar olur isyanıma.
Kahretsin,sensiz acılardayım..
Bu sevgi nasıl bitecek...
Sensizlikten hata yapmaktan korkarım.
Göz yaşım dinmez ki sensiz.
Başlamadan yıkıldı dünyam acılardayım.
Sen beni nasıl çok seviyorsun;
Sevgin acı çektirmek mi.
Kalbim şikayetçi oluyor senden
Sensiz yaşamaktan acılardayım.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Açma yaralarımı

Açma ne olur yaralarımı.ben bu yükü taşıyamam.
Kanayan yaranın dermanı olmaz.
İçimde var kötü yara bu yara derman bulamaz.
Ya o beni alıp götürecekt, ya ben onla yaşayacağım.
Derdim büyük ne olur açma yaralarımı.
Yoksa bana vereceğin ilaç.
Kalmadı gözümde yaşlar ağardı saçlar.
İndi dizime ağrılar.
Çok üzdü beni derlet kederler.
Dokunma sineme bağrım yanıktır benim.
Dost dediğin ne haldeyim bakmaz mı.
Bakmayan dan dost olurmu.
Benim geniş gün dostlarım,nerdesiniz can diyen dilleriniz.
Dokunma bana dokunma yarama.
Dost dedigim aramazmı sormazmı.
Gel gör beni ne haldeyim.
Her gün mey peşindeyim.
Açma ne olur yaralarımı.
Ne dilim varır söylemeye,ne terbiyem müsaade eder.
Dost dediklerime düşmanıma da isyan etmeye

Ayten Özlem Yeşilçalı

Afetmem

Eskisi kadar özlemiyorum seni,
Ve ağlamıyorum olduk olmadık zamanlar da..
Adının geçtiği cümlelerde, gözlerim dolmuyor..
Yokluğunun takvimini tutmuyorum artık.
Biraz yorgunum..Biraz kırgın..
...Biraz da kirletti sensizlik beni !
Nasıl iyi olunur henüz öğrenemedim ama
"İyiimler" yamaladım dilime.
Tedirginim aslında, seni unutuyor olmak,
Hafızamı milyon kez zorlamama rağmen yüzünü hatırlayamamak korkutuyor beni..
Gel diye beklemiyorum artık,
Hatta istemiyorum gelmeni..Nasıl olduğun konusunda ufacık bir merak yok
içimde.Arasıra geliyorsun aklıma, banane diyorum
Benim derdim yeter bana banane !!
Aıştım mı yokluğuna ?Vaz mı geçiyorum varlığından ?
Tedirginim aslında,Ya hepten unutursam/unutursan beni ?İnan o zaman seni hayatım
boyunca AFFETMEM !!

Ayten Özlem Yeşilçalı

Aglayamam

Yalnızlıklara;
Karanlıklara mahkum oldum yine;
Hasretlik özelemler bir ıg ęibi büyür içimde;
Kanadı kırılmış kuş misali.
ırpınır.....
Kalbimde.Özlem istek nöbetlerim,tutar....
Sesine.....
Sevmene ne de çok ihtiyacım var.....
Seni düşndk;
Ateş bassar her yanıımı;
Yanaklarım kızarır;
Dudaklarım kurur;
Gözlerim dolu dolu olur;
Ama nafile.....
Ben aglayamam;
Onurumdan birtanem onurumdan....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ahlak fukarası

Nereye gidiyoruz anlamış degilim.
Benmi yanlışım yeniyetmelermi.bulamadım.
Bir bakıyorum,çevreme saygı yok sevgi hakvere.
Nereye böyle canlar nereye.
Canım ülkem düşmüş ugursuzun çapulcunun eline.
kim kime dum duma kimin eli kimin cebinde.
ahlaktan puanımız sıfır.
sevgiden buanımız 2
paylaşımından puanımız sıfır
aklınımı yitirdi yaşı olgunlarımız.
Bu ülkenin gençlerine örnekler 14 lük kızlarla yatan sapıklarımız.
Biz maddi zenginlikten vaz geçtik fukara dogduk fukara ölecegiz.
Bari ahlak zenginliğimize dokunmayın canlar.
bırakında bu fukaranın ahlakı zengin olsun.
Anaya babaya atasına saygısı büyüsün.
Ben utanıyorum medyayı izlemeye.
Ey ahlak fukarası sen utanmıyormusun çıkıp yaptıklarınla övünmeye.
Acırım seni örnek alan müslümanım diyenlere.
Be ey gafil
Agzına alıpta kirletme o güzel ismi muhammetciyim diye

Ayten Özlem Yeşilçalı

Analar

Havva anadan bu güne dek,
Ele alıp incelesek hepsini tek tek.
Eli öpülesi sen varsın ilk ve tek.
Canımsın kanımsın sevdiğim ana.

Seveni de sevileni de sen doğurdun.
Doğurduğunu sevgi ile yoğurdun.
Tüm kötülüklere karşı bizi korudun.
Canımsın.Kanımsın.Sevdiğim ana.

Yarım küsmesin senin gibi yar olmaz.
Seninle umutlar hep penbe hiç solmaz.
Sensiz kalan yuvadan bahtiyar olmaz.
Canımsın,Kanımsın sevdiğim ana.

Cenneti koymuş yaratan ayağının altına
Kimse göz dikemez kalbindeki tahtına.
Sensiz katlanamam dünyanın saltanatına.
Canımsın kanımsın sevdiğim anam.

Ne söylesem ne yazsam senin için az.
Sensiz mevsimler kış seninle ilkbahar yaz.
Hakkını helal etmen için ederim niyaz.
Canımsın kanımsın sevdiğim anam.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Anam..

Bir sevgili sevdiğini özlerse;
Senin gözlerine baksın anam.
Bir insan,en güzel şeyleri vermek isterse.
Yavrularına ve insanlara;
Senin yaşamını örnek alsın anam..
Sen ki!
Doğunun Osmanlı kadını..
Açlığı yaşayıp çocuklarına yaşatmayan...
Sen ki;
Aşiretinin en kral kadını olan..
Ama hiçbir zaman onların gölgesine sığınmayan..
Sen ki;
Bizim gururumuz olan.
Kıraç topraklarda çocuklarına kol kanat geren anam
Yapacak yemegin olmadığından..
Sadece, ateşte suyu kaynatıp; yemek az sonra hazır
Diye dokuz çocuğunu oyalayan.
Onlar uyurken sen de rahatlayan insandın anam..
Sen ki;
Her şeye kafa tutan, ölümden korkmayan,
Çocuklarına bunu aşılaman,
Önüründen gururundan;
Ödün vermeyen anam...
Silahın sıkılması gerektiği yerde bize;
Sıkılan kurşunun adresi olmaz diyen anam.
Yigit Aşiretinin onuru gururu birtanem anam.
Seni özlüyorum.biliyor musun..
Sana ne kadar kızsam da,
Seni senden ve de herkesten çok sevdiğimi bil anam
Analık sadece doğurmak değil.
Emek vermektir.
Özlemektir, sevmektir.
Sen bize en güzel olan her şeyi verdin.
Biz sana istediğini verebildik mi anam.
Hakkını helal et anam.
Benim hakım yok ama yine de helal olsun.
Neyi anladım biliyormusun anam;
Sensizliğin çok zor olduğunu.
Sevmedim.
Sen öğrettin bana.gerçek sevmeyi..
Ama ne yaptıysam;
Sen de gördüğüm sevgiyi hiç kimsede görmedim anam..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ananın isyanı.

Anayım ben ana acı çeken.
Evlatlarına kolkanat geren.
Bunu bilmeyen vefasız acımazsınız, evlatlara.
Dokuz ay bedeninde taşıyan, kucagina aldığında;
Kalbi başka çarpan;
Onun tırnagina gelecek belada atmaca kesilen.
Ana yım ben ana....
Bir denizim zehram birde çok uzaklarda suzanım...
Uç fidan için hayata herşeye veda eden...
Anayım ben ana...
İşte isyanım size degill.
Kadere veda bizi bu hale koyan felege.
Her biriniz yüregimdeki derinliklerdesiniz.
Anayım ben ana..
Yürekta kanayan yara.....
Anayım ben ana.
O uyumayınca ben uyumayan.
İncitirmiyip deyip; Öpüp koklamaya kıyamayan.
Anayım ben ana...
Ağladığı zaman gözyaşları bagrımı delen.
İçimi sızlatan ona gelen bela bana gelsin diyen.
Anayım ben ana.
ömrünü onlara feda eden.
Arzularını isteklerini erteleyen.
Aşkta sevgiyi içine gömen anayım ben ana...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ananın vasiyeti

Tatmamıştım bu duyguyu seni dünyaya getirdiğim zaman.
Seni kucağıma aldığımda analığın ne olduğunu anladım.
Bir yıl sonra küçük kardeşin geldi dünyaya.
Ondada anladım hayatımın çok zorluklarla geçeceğini.
İki kız evlat anası olmanın zorluklarını sezinledim.
Rahmetli anam hep derdi şimdi çok rahatsınız.
Kız anası olunda göreyim.
Derdin birken iki olur..
Şimdide ben size diyorum canlarım.
Ana olunda göreyim sizi....
Ciğerparem yavrularım..
Kalbimin yarısı.sol yanımın ağır sancıları.
Tavsiyem sizlere
Şiz siz olun hep dürüst,onurlu gururlu şerefli olun.
İnsanları sevin ayırım yapmayın.
Fakirlikten korkmayın...
Zengin olup,onursuzca şerefsizce yaşamaktansa.
Fakir olun onurlu şerefli yaşayın;
Asla boyun eğmeyin,zalimlere insafsızlara yenilmeyin.
Toprak gibi ana olun,
Rüzgar gibi asi,
Güneş gibi sıcak,
Gölge gibi koruyucu,
Yağmur gibi bereketli,
Melek gibi merhametli olun.
Yoksulun elinden tutun,zalimin zulmünden koruyun.
Ama asla ve asla onurunuzdan gururunuzdan ödün vermeyin.
Bu da benden sizlere bir vasiyet.
yavrularım.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Anlarsın

Bakarsan mazide dönüp arkana.
Kapıyı çarpıp çıkarken suratına.
Aglarmıydın arkamdan hiçkır a hiçkır a.
Mazim önümde etten bir duvar.
Sana olan sevgime kim engel koyar.
Unutma sevgili zaman hepimizi yakar.
Senin zaman dedigin, güngelir saçlarına koyar aklar.
Sevmek için zamanmı gerekli sence.
Aşk sanki sürermi senelerce.
Biter aşk biter sevgi,zaman geçtikçe.
Anlarsın elbet sevgili ben senden gidince...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Annam.2

Seni ne zaman arasam yanımda yoksun annam.
Oysa ben alışamadım bu ayrılığa.
Alışmıştım,senle didişmeye senin beni hırpalamana.
Seni ne çok özlüyorum be annam...
Ben anne olsam da bile.
Neye kızıyorum,biliyor musun annam.
Çocuklugumda bile senin göysünde yatmamaya.
Senin benim saçlarımı okşamamana.
Ayıp deyip ananın babanın yanında bana sarılamamana.
Açlıktan ölsemde bana bir damla süt verememene.
Benide kendin gibi alıştırmana.
Sevgini çocuklarına hissetirmemene.
Ama yinede seni özlüyorum anam.
Kırkında da olsam senin dizlerine;
Senin kollarına ihtiyacım var.
Seni çok ama çok özlüyorum anam.
Ben sevgilim de bulamadığım.
Aşkı,
Evladımda göremedigim sevgiyi.
Sarmazsanda kollarında hissettim.
Seni ne çok özlüyorum anam.
Herkesin anası kendine güzel.
Ama sende bana çok güzelsin.
Heyran anam kurban anam.
Can anam.
Dilerim mekanın cenet ola,sen bakma agladığıma.
Beni kendine hasret koma Annam.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Annem

Bu gün koynunda uyuyasım var annem
Senden sonrasındaki kimseyi umursamayasım.
Senden sonrasındaki omuzuna yaslandığım;
herkezi unutasım var annem.
Beraber söylediğimiz şarkılardan sonrasını;
duymayasım var anne..
Bir tek senli fotoguraflara bakasım var.
Bu gün koynunda uyuyasım var annem
Yıllandım da anne
Ben ne yüzler gördümde
Senin yüzünden başkası içten gelmedi annem.
Bir daha göresim gelmedi çoğunu.
Görsemde görmemezlikten geldim anne.
Anne kimse senin gibi okşamadı saçlarımı.
Kimse senin gibi sarılmadı annem...
Senden başka herkez dertlendir dide.
Dermanım senden başkası olmadı anne..
Herkez konuştu anne,
Sonra herkez sust,bir tek kendisiyle konuştu anne.
Duvarlarda konuşmuyorki annem.
Konuşmuyor..
Ela gözlünü aglattılarda
Ardından bakmadan gittiler anne.
Bir senin omuzunu ıslattı o göz yaşları anne..
Bir sende çözüldü birikmiş düğümler.
Şende boğuldum hıçkırıklara annem.
Üzdüler anne,ağlatılarda;
Bir sana koştum ben,seni de ağlattılar annem.
Yavrun aglıyordu ya,yeterdi ya annem..
Anne..
Ya senin derdin varmı diye hiç sormuşmuydumki;
Ben sana.
Annelerin derdi olmazdı ki.
Annem..
Bu gün koynunda uyuyasım var.
Ve bir daha çıkmayasım.
Ve koynunda hiç uyanmayasım var annem.
Bende anne oldum.
Ama senin yerin bambaşka annem.
Bu gün seni çok özledim annem

Ayten Özlem Yeşilçalı

Annemleşmeliyim

Nasıl acı duyarsa bir yaralı.
Nasıl çıkarsa ölçüsüz haykırışlar gırtlğından
Öyle bağırayım bende
Sonsuzlaşsın yüreğim.
Bütün yaralı,herkese sevgi taşıyacak kadar.
Ve öylesine güzelleşsinki herşey.
Öylesine derin yumuşak bir ışıkta.
Öylesine bilgeleşeyimki.
Öylesine sevgiyle dolan kalbim..
Ölürken annemleşeyim.
Biliyorum var olmaz birdaha;
Yok olan şeyler.
Maddenin biçim değıştirdiğı
Ruh diye bir şeyin olmadığı.
Ama gizli kalmış sevgiler
bulunup çıkarılırsa;
Yüreklerinden insanların.
Çıkarılırsa karanlığından;
Unutuşun yaşanmış olan şeylerin.
Ve tek bir insan yüregi gibi çarpsa.
Bir günlük insanlık;
Hiçbirşey yok olmamış olacaktır.
Düşünürsek sonsuz büyük;
Bütün zamanları birleştiren
Herzaman sevgidir....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Annemm

Bu gün koynunda uyuyasım var annem
Senden sonrasındaki kimseyi umursamayasım.
Senden sonrasındaki omuzuna yaslandığım;
herkezi unutasım var annem.
Beraber söylediğimiz şarkılardan sonrasını;
duymayasım var anne..
Bir tek senli fotoguraflara bakasım var.
Bu gün koynunda uyuyasım var annem
Yıllandım da anne
Ben ne yüzler gördümde
Senin yüzünden başkası içten gelmedi annem.
Bir daha göresim gelmedi çoğunu.
Görsemde görmemezlikten geldim anne.
Anne kimse senin gibi okşamadı saçlarımı.
Kimse senin gibi sarılmadı annem...
Senden başka herkez dertlendir dide.
Dermanım senden başkası olmadı anne..
Herkez konuştu anne,
Sonra herkez sustu,bir tek kendisiyle konuştu anne.
Duvarlarda konuşmuyorki annem.
Konuşmuyor..
Ela gözlünü aglattılarda
Ardından bakmadan gittiler anne.
Bir senin omuzunu ıslattı o göz yaşları anne..
Bir sende çözüldü birikmiş düğümler.
Şende boğuldum hıçkırıklara annem.
Üzdüler anne,ağlatılarda;
Bir sana koştum ben,seni de ağlattılar annem.
Yavrun aglıyordu ya,yeterdi ya annem..
Anne..
Ya senin derdin varmı diye hiç sormuşmuydumki;
Ben sana.
Annelerin derdi olmazdı ki.
Annem..
Bu gün koynunda uyuyasım var.
Ve bir daha çıkmayasım.
Ve koynunda hiç uyanmayasım var annem.
Bende anne oldum.
Ama senin yerin bambaşka annem.
Bu gün seni çok özledim annem

Ayten Özlem Yeşilçalı

Asi dünya

Asi dünya

Bu gün aydınlığın içinde karanlıktayım ben.
Hayal olmuşum yok olmuşum,ezseniz öldürseniz;
Ne fayda,ne faydam var size.
Yorgun düştü bedenim isyan eder beynime.
Yoruldu gözlerim güleyim der ağlamak yerine.
Ben bir yalnız kadın sendromu yaşıyorum bedenimde.
Zaman zaman geçer dediğim sıkıntılar.
Azalacağına çoğaldı,sanırım ben bu asi dünyaya yenildim.
Ne zaman yenmeye çalışsam seni.
Sırtımdan bir hançer yaralar beni.
Duymaz sanda görmez sende beni yok saysanda
Yaşıyorum senin aleminde.
Ben değil bana hayatı zehir edenler utansın.
Ekmegime göz dikenler.
İnsanlığa değil madeye önem verenler.
Gücsüzü ezmeye çalışanlar.
Yaşama olgumu elimden alanlar utansın
Sen asi dünya sen utan bana bunca acıyı yaşatın..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Aşk dediğin

Aşk dediğin bir hançermiş bağrıma saplanan.
Özlediğimde yanımda olmayan..
Sıcak bir demli çay gibi içip içimi ısıtan.
Koklamak istediğimde kokusuna hasret kalan.
Aşk ananın özlemini,bacımın hasretini yavrumun kokusunu.
Özlediğimdir.
Aşk dediğin bir baş belasıdır.kurşun yarasıdır.
Aşk insanın kendi iradesini kaybetmesidir.
Aşk susuz çölde kalmış kuraklıktır.
Aşk aşkı bilene tadana sonsuz bir mutluluktur.
Ne aşık olmak nede olmamak istedim.
Ama her zamanda aşık oldum.
Dünyanın güzelliğine,evladın sevgisine,
Ananın duasına,
Dostun iyi yüreğine,rabbimin yüceliğine;
Aşık oldum.
Aşk benim için yüce yürekliliktir.
Aşk aşkı içinde acısıyla yaşayan yürektir.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Aşk mı Hüzün mü

Sen uzakta olsanda;
Çok yakınımdayım.
Uykudan aniden uyanırım.
Telefondaki sesin kulagımda.
Hayalin gözlerimin önünde.
Seni,hiç görmezsemde.
Resminden,gülüşünden aşık oldum sana
Şimdi gözlerimde yaş...
Gönlümdeki hüznün adı AŞK.
Sana sarılmadan kokunu bilmeden.
Senin sevgini,kokunu hissedebilmek.
Sensizliğin acısını.
Kalp sızısı gibi hissedebilmek...
Düşünsene;
Ne kadar acı bir duygu.
Soruyorum sana bebeğim
Aşk mı hüznü getirir.
Hüzün mü aşk'ı bitirir...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Aşk senin adın

Vurur o soğuk akşam vakti
Sevişirken rüzgarla
Bomboş sokaklarda yalnızım bir başıma
Zaman akmaz sanki yalnızlık sarar birden
O zaman hayal olur kaçırım bu şehirden

Bana seni seven bir kalp bile bırakmadın
Senden bu acının hesabını hiç sormadım
Eğer senin için bir intikam peşindeysem
Tanrım beni cehennemde cayır cayır yaksın

Yeter sana gücüm yok demiştim inanmadın
Affet beni deseydin kollarında ağlardım
Oysa bana yalan söylemiştin hatalıydın
Geçer demek inan zor çünkü aşk senin adın

Ayten Özlem Yeşilçalı

Aşkı işte o zaman yaşayacağım

Gidiyorum kaderime bahtımın götürdüğü yere
Git demeden kader bana.
Baykuş olup virane ne konmaktansa.
Bülbül olup öterim yaban diyarlarda.
Git demeden ben gidiyorum örümün bahtı karalım
sensin sermayem kaderim.
Gel gezinelim senle geçmişteki gönül bağında.
Önümüze engeller çıksada.
Kopamam diyarımdan;
Bu ayrılık ölüm olsada
Sen bende ki özüksün cana cansın.
Ben senden öğrendim sevmeyi tapmayı.
Sen benim bu günüm dünüm yaşamamsın.
Ben seni yaşatacağım yarınlarımda.
Senin sevgin bende yaşayacak.
Seni asla asla unutmayacağım.
Kırlayacağım senden kalan sevgileri.
Seni başkasında buldugumda seveceğim.
Aşkımı işte o zaman yaşayacağım.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Aşk ı yaşıayan

Haytla insanla alay edilmek varmıydı insanlıkta.
Varmış; Şerefsizlerde insanlıktan nasibini alamayanda.
Alemin kralıym deyipte krallıkla alakası olmayanı;
Görmekte bu gönülll.
Gönül derim neden gönül kralda tanımaz babada..
Kismette yoksa mutluluk.kismette yoksa kavuşmak.
Yüreğe gerekir katlanmak.
Sevgi sevmek aşk ne dize getirir babalar.
Sevgi yi aşkı tatmayan nice profösörler nice krallar...
Aşk bilimsel değil çözemez prosöför.
Aşk zorbalık değil çözemez babalar.
Aşk sevginin ta kendisidir.
Çözer aşkı yaşıayan.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Aşkın yalanmış

Bilmem ki nasıl anlatsam..
Kendimi tarif edebilsem,çekmezdim;
Bu kadar acıyı hüznü,yanlızlığı.
Başımı dizine koyup hayale dalmak.
Dudaklarındaki mimikleri seyretmek.
Gözlerindeki yalanı görmek.
Sevgin yalanmış.
İşte bana beni,sevdiğini derken
Ben bunu gözlerinden anladım.
Nasıl inandım.hala delice nasıl;
Sevgiye hasret özleme susamış...
Bu ben olmamalıydım.
İçim aşk nağmeleriyle çırpınırken.
Sevgi için aşk için yaşamak varken.
Aşkın yalanmış.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Babam

Benim babam,naçar,recber,ihtiyar.
Kendince örf adetlerinin,geneleklerinin bildigi degil
Kendi bildigini yapan.
Çocuklarına güvenen,itimad eden,yanlışlarına;
Rağmen mükemel bir insan benim babam.
Bazen yargılarız kendi aramızda.
Ama düşünürüm.
Benim babam hatalarına rağmen yinede;
Mükemel bir insan.
Acıma duygusu çok insanı insan olarak seven.
Çalışmaktan yılmayan,
Mertlikten doğruluktan ödün vermeyen.
Fakirliğinden onur duyan benim;
Fukara babam yüreği zengin olan.
Birazda erkekliğin genlerinden çapkın olan.
Anadolunun
Dogunun mert yürekli insanı babam.
Ben seni örnek aldım,senin yolundan gittim.
Kaybetmedim kazandım babam.
Sen benim meşalem sen benim önderim oldun fukara babam
Herkesin babası sen gibi olsun isterim.
Ne yaparsan yap bizler için yaptığına inandım.
Bende baba degilim ama hem ana oldum hemde baba.
Seni şimdi daha iyi anlıyorum.
Nerde olursan ol her zaman kalbimdesin babamm

Ayten Özlem Yeşilçalı

Babama

Sen hiç bir zaman yoktun yoktun ama..
var olduğunu biliyordum.
Ben her sensiz akşamında.
yıkılıyor ve acı çekiyorum.
18 yaşındayım ama seni sadece bir kere hatırlıyorum..
Ve bu bana daha çok acı veriyor.
Keşke yanımda olsaydında ağladığım zaman yanımda olsaydın.
Başımı senin omuzuna dayasaydım,sıkıntım olduğunda seninle paylaşsaydım.
Ama yoksun.hiç olmadığın gibi...
Bundan sonrada olmayacaksın.
Keşke ben olmazsaydımda sen olsaydın baba.
Ben yaşamımdan hiç bir şey anlamıyorum baba.
Allahtan annem varda o hep senin yoklugunu;
hissetirmemeye çalıştı,ama ne kadar olsada senin yoklugun belliydi.
Belki sesimi duyarsan;
Oralardan seni çok ama çok sevdiğimivede özledigimi;
anlarsın ve bir gün rüyama gelirsın.
Bana sarılırsın saçlarımı okşarsın.yanaklarımdan öpersin.
Seni seni ne çok özledigimi bilemezsin Baba beeeeeeeeeeeee.

Kızın Zehra.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Barış

Dünya insanı kardeştir.eşittir.
Kürdü türkü,
Alevisi sunnisi,
Ermenisi,yahudisi.musevisi.lazı çerkezi.
Yıllarrca bu topraklar için sırtsırta savaştılar
Osmanlının yanlışını kapatıllar.
Bir bölge edindiler lazı kürdü çerkezi.
Bunada türktoprakları dediler.
Ardından türkcümhuriyetini kordular.
İlelebet bu vatan kürdüdürde türkündürde ermenindirde.
Barış kardeşlik.özveri ister.
Nerdee bu özveri.
Bizler asiyiz,insanları galayana yertiriyoruz.
Kardeşi kardeşe kırdırıyoruz.
Ve bize bunları yaptıranlara yol veriyoruz.
Bakın canlarr.
Analar ağlıyor.ister terörüst olsun.ister asker.
Herkesi bir ana dogurdu herkese bir can allah verdi.
Bu kadar çokmu zor insanlara bu hakkı vermek.
Gelin canlar herkese özgürlük tüm insanlarımıza
Ölümüne kadar güvence verelim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bebegim

Ben seni ne kadar özlüyorum biliyor musun.
Bilemezsin bebeğim.
Bilmenede imkan yok çünkü sen benim seni,
Özlediğim kadar özlemiyorsun.
Sen benim bebegim.
Tek düşüncem vede arzumsun.
Seninle uyurum bebegim,kollarında.
Ama sen bunu bilemedin.
Olsun be güzelim....
Yinede sen benim bebegim.
Yinede sen benim aşkım.
Ölünmezliğimsin.
Seni ne kadar haykırsamda dünyaya
Sen benim bölüşülmezimsin.
Ben sana bu şiiri yazarken;
her ne kadar yüreğime inse de sızın.
Sen benim yinede bölünmezlenimsin.
Bebegim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben benim

Ben bunaldım,sıkıldım dost aradım....
Ama bulamadım.Nerdeymiş
O eski dostluklar,nerdeymiş o eski vefakarlar...
Ne dost ne post hiçbir şey bulamadım şu fani dünyada.
Herşey yalan olmuş...
Hayat yaşamak,insanlık kalmamış;
Sevgi hani nerde kim bulmuş kim kaybetmiş...
Herkes birşeylerin peşinde koşar olmuş...
Şadece insanlık ölmüş.....
Ölmüş be
Aldatmak,yalan riyakarlık insanların
Tek çıkar yolu olmuş.....
Mertlik nerde babam anam
Delikanlılık;
Sadece insanların kullandığı bir maske olmuş.
Oyyyyyyy ben bunaldım artık;
Böyle bir dünyada yaşamaktan
Böyle aldatan insanlarla uğraşmaktan.
Oyyy anam babam
Oy benim canlarım.
Yapmayın atalarınızın bıraktığı miras'ı,
Kendi emellerinize alet etmeyin.
Sevgi'ye gerçek sevdiğinizize ölümüne kadar
Ula mezara kadar sahip çikin sahiplenin;
Neyiniz kalmış ki; sevdiğinizizi sevginizi kaybettikten sonra
Neyiniz kalmış'ki;
İnsanlığınızı benliğinizi yitirdikten sonra.
Belki bana kızarsınız ama ben buyum işte
Yaş yelmiş yetmişe
Eğer bir gün öldükten sonra hatırlarsanız;
İşte
Berivan'ım türküsü kalmaz geçmişte
Dılım bırandarım,eş ne götüm tıpirhezdıkım.
Ez Garıbım,eş naçarım,eş çavedelalim.....
Ez ava zعالım.....
Bırandarım.
İşte ben beriwanım ondan öte özlemlerin,
Özlemi.Kimsesizlerin kimsesiyim
Beni seven herkesin herşeyiyim.
Sevginin bedeli

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben bu gece sensizim.

Seni düşündüm yine yalnızlığımda
Ahhhhh ben yine sensizim
boguluyorum senden uzaklarda
Bir kapımı çal...
Bir bana gel
Bir geldiğinde beni es geçme
Ben sana geldim de
kapım ardına kadar açık sana.
Yeterki.bana gell.....
ben senin bana geldiğini hissedeyim.
işin için gelmişsen beni arama
hele gelipte gitmişsen hiç karşıma çıkma.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben Hala Avare Avare Dolaşıyorum

Çıktığım dan beri memleketen.
Gurbette dolaştım avare,
Ne yaptıysam unutamadım.
Ne geçmiş imi, ne
de çektiklerimi;
Ne de kendi kimliğimi bulamadım.
Boşa verilmiş emekler,
Boşa yitip giden gençler.
Sadece kafaları uyuşturulup amaçsız yaşamak.
Kitap okumamak, kulüplerde hayatı yaşamak.
Örf adet gelenekten uzak
Hayat hamurunda yoğurulmadan yaşamak;
Bedevadan geçinmek.
Üzülüyorum gençlik elden gitmiş ama toparlayan yok.
İşte ben bu yüzden hala AVARE DOLAŞIYORUM

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben hazanım

Beni birşeylere benzetmek istersen eğer;
Ben hazanım..
Kimi zaman döne döne düşen sarı bir yaprak.
Kimi gün sesiz sesiz ağlayan bir yağmur.
Kimi an deli gibi savuran bir rüzgar.
Ben hazanım.
Beni bir çiçeğe benzetmek istersen eğer;
ben kardelenim..
Yüksek dağlarda karların altından fırlayan.
Koparmak sitediginde elini kanatan.
Erişemeyeceğin kadar derinde.
Korkacağın kadar narin.
Ben Kardelenim...
Beni bir renge benzetmek istersen eğer;
Ben kırmızıyım.
Ne beyaz kadar saf ve katkısız.
Ne bordo kadar net ve kasvetli
İkisinin ortasıym.
Ben kırmızıyım..
Beni illa bir şeylere benzetmek istersen eğer;
Ben SEVGİ yim.
Bir meleğin gülüşü kadar içten.,
Güneşin doğuşu kadar sıcak.
Gecenin rengi kadar etkileyici.
Yaşam kadar ürkütücü.
Ben SEVGİ yim.
YASEN BİBER TANEM...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben hep yalnız olmalıyım

Yaramıyor bana sevmek sevilmek.
Ya ben yanlışım ya da seni seviyorum diyen.
Hep ödün veren neden ben oldum neden?
Kötü olmak mı hayatta,hak etmek için mutluluğu.
Yeni bir sevgi için,değermi bu kadar mutlusuzluğa...
Ekmeğim yoktu,param yoktu mutluydum.
Hoş yine çok param yokya;
Kendimi adamıştım insanlara insan sevgisine..
Sevgimi gömmüştüm taa derinlere..
Ben hep yalnız olmalıyım.
Bu da bana tanrının verdiği bir lutuf olsa gerek.
Hayatla hep mücadele etmek,yalnızlığı yenmek.
Kadere boyun eğmek demek değil...
Geceler hüzünlü geceler acımazsın şu zalim gurbette
Dalarım bazen karanlıklarına İstanbul denen bilinmez in şehrinde.
Hey beee ne ler yaşadım neler gördüm.
Ne acılar çektim ne mutlulukları oynadım siyah sahnesinde.
Ama yenemeyeceksin beni,ahtapot kollarına alamıyacaksın beni.
Ben hep yalnız olmalıyım.
Kadın başımada olsa yalnız savaşmalıyım hayatla ve senle.
İspatladım,kadının da benim ben diyen den daha delikanlı olduğunu.
Kadın da olsa erkek gibi mücadelede yenilmediğini.
Ben yalnız olmalıyım...
Sevgimde efkarımda neşemde kahrımda bende benimle olmalı.
Selam ederim tüm kadınlara,onurundan ödün vermeyen;
Savaşmasını bilen analara...
Ben hep yalnız olmalıyım,gidiyorum hüzünlü gecelerde şiirler yazmaya

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben özümü sevdim

Bu gece özümü dinliyorum biliyormusun.
Sen bilmezsın...
Bak sana az yazayım
Kardaş mezarımı yol üstüne kazsınlar.
Terkinımı baş ucuma yazsınlar....
Anlamadın dımı,anlayamazsın.
Çünkü senin yüreğin benle akıyor.
Özlemin ben gibi değil..
Hasretin yüreğim deki sevgi nin binde biri bile değil.
Anlayamazsın kekem anlayamazsın bendeki bu özlemi
Şimdi kekem ne diyeceksın,
İşte sorun burada,sen kibarcıksın.
Bense çok kaba anadolunun bağrından kopmuş.
Yüreğim yanık,umutlarım kırık.
Özlemlerim var anadoluma,vatanıma.
Dinlerim Bedihimi,dinlerim Celal Güzelsesi mi,
Onlarla şad olurum onlarla ağlarım.
Ben anlamam poptan toptan.
İşte aradaki fark bu...
Keşke sende dinleseydin keşke sende özünü görseydin.
Ben hep bunun için yaşadığımın farkına vardım.
Ben bunun için insanları sevdim.
İnsan olan insanları.
Türküleri ezgileri hoyratları.
Ben özümü sevdim..
Sende sev sende gel türkülere hoyratlara.
Dön özüne,haydi gel
Kaptırma kendini özünü bilmeyene..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben sana bir ceza verebilseydim

Ben sana gülüm bir ceza verebilseydim..
Seni de benim seni sevdiğim gibi;
Sevmeye mahkum ederdim..
Ama na file kırılslın beli sevğinin.
Sana ceza degil; Seni sevmeye bile mahkum edemiyorum.
Bunun ne demek olduğunu biliyormusun.
Uykusuz gecelerimin azabı sen sin.
Bilmem bunu hissede biliyormusun gülüm.
Ben sensiz bu felegin kahrını;
Ben sensiz bu dünyanın zulmünü çekiyorum.
Sen nerdesin; Sen kiminlesin bebegim.
Ben bunu bile bilemiyorum.
Bunun seven için ne kadar acı olduğunu sen bilebiliyormusun.
Bilemezsın be gülüm.
Çünkü.sen sevmenin ne olduğunu bilmiyorsun..
Ben sana bir ceza verebilseydim.
Seni ömür boyu sevmemeye vede sevilmemeye
Mahkum ederdim..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben sana dogruyu nasıl öğreteyim

Evet bebeğim ben sana doğruyu nasıl öğreteyim.
Sen benim doğrularımı kabul edecek misin.
Ben çektiğim acıları sen çekme istiyorum.
Sen bunları bilecek misin..
Senin sevgine saygı duyuyorum.
Ama o seni ne kadar seviyor ki bebeğim.
Sevgi emek ister sevgi fedakarlık ister.
Sevmek o kadar zorki sevenin seni nasıl sevmesine bağlı.
Bebegim ben seni gözümünden kıskandım.
Ben seni ömrümü feda ederek büyüttüm.
Ben sana dokunulmasına bile tahhammül edemedim.
Ve ben seni anlığın teriyle yüzümün akıyla büyüttüm.
Yapma bebeğim kendini kendi hayatını bitirme.
Ben öldükten sonra;
Sen haklısın deme anne.
Ama o zaman ben yokum..
Bana yeter ki anam sen haklıydın deme.
Ben sana sevmeyi nasıl öğreteyim.
Ben sana doğruyu nasıl göstereyim.
Bebegim.ben seni babasız büyüttüm.
Kime güveneyim.
Derlerki bin nasihat bir töbeye bedeldir.
İşte bebeğim ben senin bu töbeyi yaşamayı istemiyorum
Seni çok seviyorum.Sana tapıyorum.sen benim canım kanımsın.
Senin acı çekmeni istemiyorum.
Bunlardan sonra bebeğim ben sana;
Dogruyu nasıl öğreteyim..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben sana köylü kokumla gelmişim

Ben sana köylü kokumla gelmişim.
Ben seni dağlarımın yamacıyla sevmişim.
Bırakıp gitmeyi, terk etmemeyi öğrendim.
Köyümün kokusuyla..
Sen kültürlü, büyük mektepler bitirmiş insansın,
hayllerin büyük, hayatın büyük.
güzel ve süslü sözler duymak istiyorsun;
sana yaldızlı ve parlak yalanlar söylemelidim.
seni yitirmemek için..
Seni kaybetmemek için geçmişimi gizlemeliydim....
Duymak istediklerini konuşmamalıydim.
Yüreginde istediğin süslü insanı oynamamalıydim sana

Kendimi değil..
Sen serçe sevmek istedin.
Oysa ben kartaldım, kartalla yaşadım.
Ama serçeyi oynamalıydim sana,
Seni kaybetmemek için..
Sen yüregindeki süslüden nefret ettin.
Serçeden nefret ettin..
Kartalı hiç tanımadıkkiiiiiiii
Heyacan derim sana hep tarifini.....
İsmi duyunca hep kalbimdeki çirpinti.
Hüznün tarifini sen yapmıyorsun.
Ben sana yapayım.
Yanımda olmayıpta, gözlerimde bıraktığın hayal.
Ben hüznü..
Akrabasının elbisesini bayramlık diye giyen;
Aynadaki kendi yüzümde gözlerimde gördüm.
Ben bunları sana anlatamazdım.
kaç gecedir seni köyümü annemi görüyorum rüyamda.
Hattayken beni hiç yalnız bırakmayan annamı
Şimdi sen istersen ya serçeyi sev....
yada kartalı..
kartalı seveceksen;
Önce köyümün kokusunu, dağlarımı bağlarımı sev.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben sendeki yüreği sevdim

Ben sendeki yüreği sevdim,sevdim masumluğunu.
Sen acemi ben acemi sevdalılar.
Yüreğini yakan sevdaya ağlıyordun karşımda durmuş.
Gözlerinden inen yaşlar inci dizeleri gibiydi.
Hıçkırıklar boğazına kenetleniyordu.
Daha çok ağlamak istiyordun ama utanıyordun besbelli.
Dudaklarından çıkan sözcükler anlaşılmıyordu ağlamandan.
Beli ki çok fena sevmiş tin.sevmiş tin ama sonu hayal kırıklığı olmuştu.
Yürek yanar göz ağlar,sevmek kadar yüce.
Gel gelem o seni ne kadar anlar.
Ben o an sendeki özveriyi sevdim.

Ben seni sen olduğun için gözlerindeki bakışlar kalbime saplandığı;
Anda sana sevdalandım.
Konuştuğunda sesindeki buğuyu anlatışını.
İnsanlar için yüreğinde beslediğin aşkı sevdayı sevdim.
Ben sendeki ebeveyn sorumluluğunu sevdim.
Seni sen olduğun için buğulu gözlerini.
Hasretlik kokan bakışını.
Sendeki ülkemi sevdim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben seni niye sevdim

Ben seni gece karanlığını aydınlatığın,
Yalnızlığımda beni bırakmadığından,
Şubatın soğukunda beni ısıttığından.
Kimsesiligimde kimsem olmandan.
Korkunun üstüne yigitce gitmenden
Ölümü seninle tanımamdan sahilde yakamozu izlemeni.
Sokakta başıboşgezen çocukları sevmeni
Yetimhakkına sahip çıkmanı
Güllerle çiçeklerle bir çocukmuş gibi konuşmanı
Ben seni özünü unutmadığından sevdim.
Ben seni beni benden çok sevmeni özledim
Sen sahipsizlerin sahibi.
Sen sevgisizlerin sevgisi.
Sen umutsuzların umudu.
Bense sana hasret sensiz.kimsesizlerin umudu.
Seni sensiz bile özlüyorum.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben seni senden çok severim

Bitsin bu ayrılık der yüregim.
gözpınarlarım dolar taşar akmaz sevdiceğim.
özlemle bekler oldu şahcemalini
yeter yüregimi birçift gözün etegine rehin ettigim.
Bitsin bu ayrılık sevdicegimmm.
Susuz kalmış topraklar misali sana susadım.
Aç kalmış yetimler gibi sevgine açım.
karanlık gecelerimi aydınlatmanı beklerim.
seni; seni ölesiye özledim
Geçmez olur gecelerim günlerim.
Sabır diyerekten yolun gözlerim.
Bilmeden bu kadere olurmu derim.
Dilerim boşa çıkmaz ümitlerim.
Ben seni senden daha çok severim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben senimi sevdim

Ben senimi sevdim?
sevdim tabii
Sevdim sen olmazsanda seni
Gözlerini,
yüreğini sevdim.
Sevdim be gülüm.
Seninle türkülerini sevdığım gibi.
Sevdim yanlığını....
Ben senimi sevdim?
Sevdim ya
Çocuklar gibi sevdim.
Zamansız,yalansız çıkarsız
Sevdim sensizken seni.
Acılarını sevdim acımla.
Sevdim doğru ya!
Peki ya sen beni.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben sevgiyi yaşamak isterken

Ben sevgiyi yaşamak isterken öldüm.
Yaşayamadım bilemeden,gerçek sevilmenin;
Ne olduğunu,ama sevmenin bedelinin ağır ödedim.
Acaba her sevgi,her sevda böylemiydi..
Hiç sanmam sadece bu benim kaderimdi.
Ben sevmeyi özlemeyi yaşamayı hep şiirlerimde yaşadım.
Yaşadığımı onuda bilemedim,sadece bahtsızlığımın;
Çok örneklerini gördüm.
Anladımki,hep kaçan kovalanır.
Ama gerçek sevgi kovalamak değilki.
Peşinden koşturmak aglamak aglatmak sevgibu degill.
Sen bulamamışsın gerçek seveni.
Sende ol aldatıcı sende ol degersizligin simgesi.
Ama biliyorum sen.
Sensizliğinin bedelini çok ağır ödedin.
Sevgi bedel ödemekse ben bunu çoktan ödedim be bebegim

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ben siverek liyim

Ben siverkliyim yüregi çelikten
bağrı yaralı kara topraklı kara taşlı
anlına yazılmış.aga uşagı ben siverekliyim.
yazgımı silememiş bir bezirgan başı.
özlemişem eski siverek imi.
kardaş bacı cana can dostu.

özgürlükleri için yitirilen onca canları.
nerdeydin nere geldin can siverek im
seni 20 yıl geriye götürdü
agaların paşaların.
ne zaman öğreneceksin sen siverek im
aga da sensin paşa da
yeterki çocuklarını eğitimsiz bırakma.
benim kara taşlı kara yazgılı siverek im

Ayten Özlem Yeşilçalı

Benide al

Sabahladım yine,dertlerimle senden çektiklerimle.
Nereye kadar bu böyle söylesene..
Nasıl inanayım sana,nasıl aldanayım de sene
Efkarımı atarım içime.
Gömülürüm kimsesizlik lere.
Sarıp solarım güller gibi.
Tek tesellim sendin.
Sende gittin eller gibi.
Neden niçin beni de götürmedin o meçhule.
Bıraktın bu değirmenin içinde.
Ne bir buğday tanesiyim,nede darı.
Katın beni bilinmezliklere.
Öğretmedin bana zulümleri acımasızlığı.
Bir güldüm,yalnız bıraktın iki tomurcuğumla.
Sen olmadan nasıl tomurcuklar gül olsun.
Ben sen olamam ki,sende ben.
Geri gel al beni de seninle o meçhule.
Boynu bükük koma beni.
Atma beni bilinmezliklere.
Yol yordam bilmeden.
Aklımı gururumu koynuna bıraktım.
Sende beni bilinmezliklere attın.
Gel al beni de götür seninle meçhule.
Her günümü zehir etme.
Gözyaşlarımı sele döndürme.
Mutluluğu bana çok görme..
Al beni de götür o güzel meçhule.
Koma beni zalim dünyada.
İnsafsızların otağına atma beni.
Bak çok uykum var albenide koynuna.
Uyut o güzelim ninilerinle..
Sana kıyan bu dünya bana da kıyar.
Tomurcuklarıma da.
Gel al beni de gittiğin o meçhule.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Benim sevgim

Sen ne yaptığının farkında mısın,yoksa aklın mı gitmiş.
Sevgi dediğin değeri madiyahatla ölçölür mü.
İşte sen buymuşsun...
Önemli değil.
Ben sadece seni sevmenin bedelinin,rakamlar olduğunu öğrendim.
Oysa ben haram yemedim,anlığımın teriyle kazandım.
Bedeli bu olsada sevmenin.
İyiki yaptın iyiki aldın o bence değersiz olanı
Çok şükür çok ucuz atlatım.
Neymiş sana kapılmam ben seni paraylamı satın aldım.
Oysa bende sevginin bedeli olmaz.
Ona paha biçilmez.
Ama sen sevgiyi bir pula satın.
Şimdi söyle bana aptal olan benmiyim,senmi.
Bekleseydin belki daha nice paha biçilmezleri alabilirdin.
Bana bunu asla yapmayacaktın.
Geldiğin ilk gün gibi onurlu olucaktın.
Bu kadar kendini ucuza satmayacaktın.
Nefret ettirdin beni,insanlık duygularımı çaldın.
Sevgim bir gün seni boğacak,bunuda biliyorum.
Sevgi tohumlarının yerine nefret ekdim,yüreğime.
Özlemlerin yerinde hasret te kalmadı.
Bu kadar ucuz olmayacaktın.
Bedeli ödenemeyen sevgiyi,mazatlara atmayacaktın.
Bitpazarına düşürmeyecektin..
Bana asla bunu yapmayacaktın.
İçimdeki sevgiyi bitirmeyecektin.
Delikli yüz paraya bu sevgiyi satmayacaktın.
Lanet olsun senle sabahladığım gecelere.
Lanet olsun seni sevdiğime.
İsyanlara saldı ben.
Oysa sen başkasın demiştin,inanmıştım seni sevmiştim.
Bana asla bunu yapmayacaktın.
Sevgimi üç kuruşa satmayacaktın.
İşte ben yine delikanlıyım.
Sense delikanlı bile olamadın.
Satığın bir mal değil.
Yürekten gelen sevgi...
Kalpten inen sızı,aşkımı böyle ucuza almayacaktın.
Şimdi yine gömüldüm yalnızlıklara,
Kapılamam artık bana tapana.
İnanmam seni seviyorum diyene.
Bir pula sevgiyi değişene.
Benim sevgim bedeli ödenemeyendir.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bilirmisin

Bilirmisin?
Yıllar önce vazgeçtim ben;
Sevmekten,özlemekten,hasret çekmekten....
Bilirmisin?
Neler gördü gözlerim.
İhaneti,kahteliği,şu dünyanın gerçek halini.
Yıllar önce vaz geçtim ben,
Sevdalardan,hasretlerden.....
Bilirmisin?
Yagan yağmur hep bana ağlıyor.....
Kayan yıldızlar tıpkı yıllarım gibi kayıyor.
Dönüp baktığımda geleceye;
Göremiyorum ne seni,nede sevdiklerimi;
Oysa zaman durmadan gelip geçiyor.
Bana aldırmadan ilerliyor saniye denen illet;
Bırakmadı yakamı ugursuz felek.
Bilirmisin?
Vaz geçmeme ragmen sevmekten,özlemekten;
Hasret çekmekten.
Bunlara ragmen
Vazgeçmedim seni sevmekten;
Özlemekten,hasretini çekmekten.
Bana bunların hepsinin acı verdiğini bilerekten.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bir gecelik hayatım

Pencerem açık yatağım dağınık hayatım gibi.
Gecenin serin rüzgarı mehtapla sarıyor beni.
Ruhumu temizliyor gecedeki nem.
Beynim boş acılardan hiç iz yok kafamda.
Sadece sana olan sevgim sensizliği vuruyor yüzüme;
Mehtap ta ki rüzgar la savuruyor beni bilmediğim yerlere.
Sen nerelerdesin yoksun bayağı uzun bir süre.
Gurbet dediğin bumu olsa sevgiliye.
Ne sen beni bulabildin nede ben seni yanan kalbimde.
Mühürledim kalbimi kapattım kapıları hayırsız sevgilere.
Ben yüzümün güldüğünü görmedim.
Hayatımda bir kere...
Ne ölüm ayırdı beni hayatın zulmünden.
Nede çektiğim çilleler
Yetti dedir ti bana sevgisizlikler.
Pencerem açık gözyaşlarım akar yastığıma.
Yanağımı acıtır akan göz yaşlarım.
Ne gün yüzü gördüm yaşadığım bu hayatta.
Ne sevmeyi yaşadım kana kana.
Hep ödün veren ben oldum yaşadıklarım la.
Ne saygı nede sevmeyi gördüm hayatımda.
Hatayı nerde nerede yaptım çözemedim kimyamda.
Sabah oluyor yine kendi kendimi muhakeme etmekle.
Bazen soruyorum kendime suçlarımı.
Bazen savcı oluyorum kesiyorum kendi cezamı.
Kah avukatım oluyorum savunmam da sadece insanları sevmemi,
Savunuyorum.
Feda ediyorum kendimi hayatta önem verdiğim her şeye.
Pencerem açık esiyor ılık mehtap rüzgarı.
Sabahlıyorum ben yine sensiz yapa yalnız

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bir öykü daha bitiyor

Bir öykü daha bitti bitiyor ne yazık ki hayat devam ediyor.
Çok yıkım olduğumu biliyor musun.
Şancılıyım durgunum sensizim biliyor musun.
Bir kaya yükü taşıyorum sırtımda.
Umutsuz geleceksiz ve de sevgisiz.
Gitmek istiyorum insansız olan yerlere.
İnsanlar kötüleşmiş.
Sevgi kalmamış her şey çıkar olmuş.
İşte bir öykü daha bitti bitiyor.
Hani nerde canlar nerde kankalar
Ben bir yudum daha alayım aslan sütünden.
Bir tek o olmuş bunca zaman benim kankam.
Bu güzel şeyi içmesini bilende bilmeyende içiyor.
Sakin ha bilmeyene kapılma kankam.
Korkarım senide bozarlar.
Bir kadeh rakı bir beyaz peynir.
Yanında olmazsa da salatalık.
Yetersin sen bana bir ömür baharlık.
Bir öyküm burada bitti bu saate.
Ne yazık ki hayat yalanıyla aldatmasıyla devam ediyor.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bir varsın bir yoksun

Girdin hayatıma ama bir varsınbir yoksun.
Nerdesin; ben senin hayatında neredeyim.
Bilemiyorum..
Ama tek bildigim artık acı çekmek istemedigim.
Seni öylesine çok sevdim ki
Bunu ne sana nede kendime diyemiyorum.
Bir varsın bir yoksun.ikili eklemdeyim.
Aşkımı kendime bile tariff edemiyorum.
Seni incitmekten kırmktan çok çekiniyorum.
Karşında susuyorum konuşamıyorum.
Kendimi sana anlatmıyorum;
Oysaki içimde sana anlatmak istedigim,
O kadar çok şeyler varki
Karşına geçince sana bakmaktan,
Seni içime kazımdan başka şey düşünemiyorum
Dedim ya bir varsın bir yoksun
Seni kaybetmekten korkuyorum...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Biten aşkların dili

Garip gelir eski aşkları anımsamak.
Acıların tatlı anlarını hatırlamak.
Ama bilirmisin?
Acılar hep baskın gelir tatlılara.
Çünkü...
Tatlılar yakmaz canını acıta acıta.
Kendi gitti
Acılarında alsaya yanına
Garip gelir biteni halaa yaşamak.
Onun ardından
Acılarını bile özlemle aramak.
Nedendir?
Sence biteni bitti sanıp;
Oysa hep yaşatmak.
Nedendir.....?
Ardından aglamak
Aglama sevdiğim,
Akıtma gözyaşlarını kalbime
Bilirsin;
Ben doldurdum
Bu aşkı....
Son tarihine gömüyorum.
Seni,beni,acıları ve tatlıları
Son kez gömüyorum.
Artık
Çıkmazsın diye kabrine.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Biz isyankar sokaklarda büyüdük

Dudakların gibi sıcaktı kahveyi bıraktım.
Dumanında hayalin vardı sigarayı bıraktım.
Rüyalarımda sen vardın uyumayı bıraktım.
Baktım ki olacak gibi değil, yaşamayı bıraktım.
Biz isyankar sokaklarda büyüdük.
Anlamayız bazıları gibi ballı ekmek yemekten.
Biz yaşında dünyaya;
Kasıp kavurmakta olan aşklara isyan ediyoruz.
Bilmeyiz kaygan pistte dans etmeyi.
Satmayız kuruş için sevdiklerimizi.
Sen seni seveni görmeyecek kadar körsen.
Oda sana sevgisini söyleyemiycek kadar gururludur.
Affetmek en büyük intkamdır diyorlar.
Hadi intikamını al.
Bir gün hayatın bütün güzelliklerinden vazgeçip.
Ölüme sesiz sedasız gitmek istersen.
Yanıma gelki.
Şana sensiz yaşamamanın, sensiz olmanın;
Ölüm olduğunu göstereyim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bize neler oluyor...

Neler oluyor bize canlar...
Aydınımızda delirdi,cahilimiz de.
Hiç kimse mantıklı düşünemez oldu.
Herkes bu yapılan oyunun içinde bir rol aldı.
Şöyle bir bakın geçmişe..
1976 lere 72 lere
Böyle bir bozuk düzün yüzünden.
Kaçtane fidanları yitirdik.
Günahsız insan öldürmeyen katil olmayan,
Mahiri denizi yusufu hüseyini ibrahimi.
Daha adını yazamadığım nicelerini.
Hiçmi ders almadık,hiçmi bize örnek olacaklar olmadı.
Kendinize gelin kendinize.
Girmeyin bu oyunların içine..
Osmanlıdan beridir bu böyle.
Hiç mi saygınız yok atanıza.
Neden devrimleri yaptı.
Sordunuz mu hiç birbirinize.
Şapka devrimi,kılık kıyafet devrimi.
Emanet etti gelecek teki siz gençlere.
Böylemi sahiplenirsiniz sizler geçmişinize.
Bu toprakları bizanstan ingilizden fransızdan kazanmak için.
Savaştı kürtüde türküde aleviside suniside,lazıda çerkezide.
Şimdi neden bu insan ayrımı.kardeştik hepimizde.
Ölen evlatlar hepimizin sizlerin değil.
Yapmayın allahla kulun arasına girmeyin,
herkesin dini kendine,hesap verecek hesap günü geldiğinde.
Allaha inancı olanlar.nasıl kıyar onun verdiği canı almaya.
Unutmayın herkes müslümandır gözünü açtığında dünyaya
Ne bu böyle insan ayrımı.neden bu kısımlar
Neden bu ırkçılıklar amerikayamı özendiniz.
İnsanız biz beyler hanımlar önce insan.
İnsan olarak önce kendimizi sevelim.
Sonra çevremizdekileri.
Neler oluyor böyle bize.
Silkinin kendinize gelin.
Yenilmeyin oyun denen rulete.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bomboş bir hayatayım

Boşluktayım,kalbim ruhum içim bir büyük boşlukta.
Nereye baksam neyi düşünsem bitiremiyorum;
İçimdeki bu boşluğu.
Bizim zamanımızda yoktu böylesine hainlikler riyakarlıklar.
Evlerimizden kekik reyhan tütün kokuları yayılırdı tüm çevreye.
Alçak damlarımızda gaz lambalarının ışıkları saçardı ilçeye.
Yazın ayazında kavurucu sıcakta tahtlar olurdu dam başlarında.
Cibinikli tahtlar.sivri sinekler yemesin diye korunurduk.
Damdan dama seslenirdi komşular.
Kele hele gel çay yaptım içelim beraber.
Gelirken hele kele yanında getirirdi bastığı sucuğu kırmayı cevizi
Az dedikodu yaparken çayla yerlerdi hepsini.
Bizlerde akranlarımızla onları dinlerdik.
Bazen de bize çirok yani hikaye masal anlatmasını isterdik büyüklerimizden,hep bir ağızdan.
Masal anlatmayı çok seven bir büyüğümüz vardı.
Bakın ben size anlatırım ama benim gözlerime.
Bakacaksınız hepiniz derdi
Yoksa anlatmam.
Başlardı korkulu şeyleri anlatmaya.
Hele bir lepekir masalı vardı.
Hepimiz korkumuzdan hemen uyurduk.
Şimdi büyüdük geldik büyük büyük şehirlere.
Bomboş hayat boş geceler boş
Yaşam boş.
Büyük şehirde hayatımız sadece koşturmakla geçer.
İşe yetişelim otobüsü kaçırmayalım.
Akşam odumu.eve yetişelim yemek yapalım.
Yada ayağımı şöyle uzatıp dinlenelim.
Geliriz eve sadece beton yığını.
Açarsın pencereyi.gökyüzündeki yıldızlar bile sönük.
Oysaki kendi memleketinde böylemiydi dersin kahırlanırsın.
Damda yatarken tahta gökyüzüne baktığında;
Bütün yıldızlar sana gülümser.
Güzel hayallere dalarsın yaşadığını anlarsın.
Ama burada büyük şehirde hayal bile kuramazsın.
İşte bomboş bir çemberin içindeyim.
Hayat boş yaşamak boş sevinç boş hayaller hepten boş.
Bomboş bir hayatın içindeyim.
Kimsenin idelojisi kalmamış bir amacı yok.bir fikri yok.
Sadece gününü gün etmeye çalışıyor boş boş.
Para hırsı büyümüş gözlerinde insanların.
Dostluk sevgi kardeşlik kalmamış.
Kardeş kardeşe madik atmış.
İşte böyle bir hayatı yaşıyorum boş boş.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bozuk piskoloji

00546.....mehabet haktı.
Adı üstünde mehabet..
Fakat burada bile sindirilmiş özlemler istekler var..
Karşısındakinin ne şartlarda çalışmakta olduğunu bilmeden.
Acırım erkektim diye geçinen insanların haline..
Görmüyor ya karşısındaki onu tanımıyor ya sahte bir isim
Yaşı kemale ermiş sesinden belli, ama 28 yaşındayım der.
Bilmez ki karşısındaki sesinden algılar gerçek yaşını.
Ama o yaşı o sahte ismin özünde yatan dışa vurulmamış,
Arzular istekler,sapıklıklar..
Entel mi ne dedikleri çarpık düşünceler..
Oysa çoğu bilmez belki bu entel'in anlamını.
Karşısındaki telefonun diğer ucundaki ne anlatır zavallı
Ablamı gördüm gizliden âşık oldum, ben şimdi hayal ederek;
Sen ablam ol, yengem ol der, sapık arzusunu yerine getirmek için
Azgının suyu akaraktan anlatır.zavallı..
Telefonun diğer ucundaki, önce şoka girer ve kendinden;
Erkeklerden nefret eder.
Acaba acaba benin kardeşlerimde de bu varmı diye düşünmeye başlar.
Ama çalışmak zorunda ekmek parasını kazanmak zorunda.
Yada benim ülkemin delikanlıyım diyen erkekleri.
O zavallıların her telefonu açışında acaba arayan tanıdık mı,
Şimdiki ne konuşacak düşüncesiyle korkarak telefon u açtıklarından
Haberiniz varmı..
Hiçmi iyi bir sohbet eden yokmu diye düşünen kadınlarımız..
Ya karısıyla beraber arayan beyler,beyefendiyim diye geçinenler.
Toplumumuzda bu kadar çokmu ikibacak arasını düşünenler..
Örf adet gelenek bitmiş.
Yazık çok yazık insanların piskolojisi bu kadarmı bozulmuş.
Yokmu içlerinde efendileri
Var tabii ki sadece sizi biraz sapıklardan kurtarmak için aradım.
Hayat hikayenizi anlatın yada bu insanların hali ne olacak
Onlardan konuşalım.sizde mecburiyeten buradasınız biliyorum,
Diyen beyefendiler...
Ya gel sana iş vereyim diyenler..
Buluşup kötü emellerine telefonda değil gerçekte sahip olmak isteyenler.
Yazık yazık diyorum erkeğim diyen bireyler
Ne yazık ki piskiyatri tedavi görmesi gereken çok insanımız var
Ama onlar sadece delilerin piskiyatri tedavisi görmesi gerektiğini sanırlar
Aslında deli dedikleri onlardan, insafı daha kişilikli.
Ya orada çalışan biçare bayanı düşünen varmı..
Acaba ne zorlukla o muhabet hatında çalışıyor.
Unutmayın,belkide o sizin kan bağıınız olan biridir

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bu gece

Seni dinliyorum bu gece..
Ahmetin sesinden;
Uzaklarda olsanda yüreğimdesin.
Sol yanımdasın...
Yüreğimin derin zarındasın.
Hani derya(bir adım üç adımda biter bu odam)
işte sende bana üç adım kadar yakınsın.
Yüreğindeki,isyarı,bıkkınlığını görüyorum.
Şana yakınım bu gece..
Öfkemle,sevgimle hasretimle.
Bir cigara bir daha paket bitiyor bu gece.
Dumanını sana yolluyorum.
Ziganadan.gavurdağından.
Bu gece dokunulmasın bana.
Dokunanı yakarım,senin hasretinden.
İçim yanıyor gözlerim ağlamaya utanıyor.
Ah bir sarılabilsem.
Sol yanıma basabilsem seni.
Sana seni ne kadar özledigimi anlatabilsem.
Bu gece seni.. sen olmadanda yaşama sevinci var içimde.
Dokunmasın bana kimse.
Yakarım sana olan hasretimle.
Şazın teline vuran mızrabını özledim.
Özgürlük türkülerini.
Burda vurulan zincirleri kırmanı.
küheylan at gibi şahlanmanı.
Hayatla verdğin mücadelemi.
Seni çok özledim.
Bu gece dokunmasınlar bana.
Ben bende degilim.
Yakarım sana olan özlemimle ben bu dünyayı...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bu gece çok ağlamak istiyor yüregim

Bu gece çok ağlamak istiyor yüreğim.
Terk edilmişliğin acısı sızısı yakar beynimi.
Ne vakit ben unuttum insanlığımı.
Yeni bir sevgilere açmışken yelkenimin sevğisini.
Nedir bu ülkemin hali...
Ekmegimiz yokkenn yemeğe,yine kardeşlik.komşuyduk.
Nedir bu kin öfke anlayamadım.ben kendimi şaşırdım.
Toprak dedik can dedik ama kan revan içindedir topraklarımız.
Eyvahh yine 1800 yıllaramı gidiyor gençlerimiz.
Hayatı bilmeden gerçekleri görmeden,kimin kime zülm ettiğini;
Anlamadan.
Körü körüne
Ne yapıyoruz nereye götürmeye çalışıyoruz bu gençleri.
Bırakın bırakın be gözüm bu kadar milliyetçilik gözlüklerini.
Bu vatan senin olduğu kadar kürdünde lazında çerkezinde;
Alevisininde sunisininde ermenisininde osmanlıdan bu yana,
Kazanmak için kan döken her milliyetçisininindir.
Sadece bu topraklar için alperenler can vermedi.gerçi alperenler yoktuda.
Unutma çanekaleyii.
Bu toprakları kazanmak için çok mücadele verdi.kürdü osmanlısı
Kanmayın gençler tarihinizi iyi okuyun.
Okurkende kimliğinizi bulun.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bu gece çok ağlamak istiyor yüreğim

Bu gece çok ağlamak istiyor yüreğim.
Terk edilmişliğin acısı sızısı yakar beynimi.
Ne vakit ben unuttum insanlığımı.
Yeni bir sevgilere açmışken yelkenimin sevğisini.
Nedir bu ülkemin hali...
Ekmegimiz yokkenn yemeğe,yine kardeşlik.komşuyduk.
Nedir bu kin öfke anlayamadım.ben kendimi şaşırdım.
Toprak dedik can dedik ama kan revan içindedir topraklarımız.
Eyvahh yine 1800 yıllaramı gidiyor gençlerimiz.
Hayatı bilmeden gerçekleri görmeden,kimin kime zülm ettiğini;
Anlamadan.
Körü körüne
Ne yapıyoruz nereye götürmeye çalışıyoruz bu gençleri.
Bırakın bırakın be gözüm bu kadar milliyetçilik gözlüklerini.
Bu vatan senin olduğu kadar kürdünde lazında çerkezinde;
Alevisininde sunisininde ermenisininde osmanlıdan bu yana,
Kazanmak için kan döken her milliyetçisininindir.
Sadece bu topraklar için alperenler can vermedi.gerçi alperenler yoktuda.
Unutma çanekaleyii.
Bu toprakları kazanmak için çok mücadele verdi.kürdü osmanlısı
Kanmayın gençler tarihinizi iyi okuyun.
Okurkende kimliğinizi bulun.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bu gece sana yazıyorum

Gecenin karanlığında seni aradım her daim.
Belki gelirsin diye
sabahlara kadar uyumadım.
Gün ağardığında mehtaba bir kez daha baktım.
Sen yoktun....
Ne karanlıklarda ne de mehtapta.
Ömrümü sana adadım....
Sen beni,beni anmazsan da.
Ufuklarda rüzgarlarda yağmurlarda.
Sevgimi saçtım yine sana.
Ne seni bulabildim.
Nede kendimi kaybetim bu aşkta.
İçimde hüsrân var.
Hicran seni hep anmakta.
Yeter yakma bu bedeni.
Ey ahu gözlü maralım.
Ne sen benden vaz geçtin.
Ne de ben senden.
Anadolu sazı gibi titredin yüregimde.
kalbin atı beni yenemediğim elemlere.
Bu kalp her daim seni düşünme de.
Yenildi be gülüm...
Ufacık bir kedere.
Bu gece sana yazıyorum.
Seni özlüyorum, isyan ederek kadere.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bu gecede ilk sızslılığım.

Bu günde size ne çok ihtiyacım olduğunu anladım...
yanımda yanınızda bağrımda o yanımda bu yanımda..
fark etmiyor benim için.
içimden bir parçam parçalarım sök÷lm÷ş gibiyim.
sekmanı bozulmuş trigerkayışı atmış araba gibiyim
Helede motorun can alıcı sekmanı yokmu yavrularım..
siz olmadıktan sonra istetmem olmuş olmamış ben ona yanarım.

Bu gecede ilk sızslılığım..
İlk yalnızlığım.. kendimi alıştırmaya çalışıyorum kimsesizliği me
gece yine puslu gece yine karanlık gece yine puşt ve iki yüzlü.
bir gri bir siyah
çakallar uluyor kah sesizliğe kah av var mı diye..
Bense size hasret sizden uzak nasıl korurum bu çıkmazlardan
sizi kendimden önce..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bu günün dünden farkı yok

Bu günün dünden farkı yok.
Dünün bu günden.
Kör bir kuyudaymış gibi hayat.
Özlemlerle,hasretlerle dolu;
Hasretin koynunda beslenir.
uyur ve büyür özlemler....
Dalar bağı yanık.
Damlacıklar birikir göz pınarında.
Taşar kendiliğinden;
Farkında değil garibim ağladığının.
İçi yanar.yanar.....
Kor alevlenir.
Volkan patlamak üzeredir.
Hıçkırıklara boğulur....
Ağladıkça alevler;
Kora dönüşür....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bugün sevgililer günü

Şahin oldum uçtum dagbaşına.
Rüzgar oldum estim dagtaşına.
Yagmur oldum yagdım toprakına.
Serçelere sordum seni hep boşuna.
Bu gün sevgililer günü sen yoksun yanımda.

Gecelere sordum görmedik dedi
Tan yeri agarırken bu yürek sana seslendi
Sahile indim baktım dalgalara.
Usulca aldım avuçlarıma.
Yolladım onlarla yüregimde ki sevgimi sana.
Bu gün sevgililer günü sen yoksun yanımda.

Baktım aşıklara ne güzeldiler elele.
Küstüm kaderime,sensizliğime.
Gömüldüm yalnızlığın derinliklerine.
İki damla yaş süzüldü yanaklarıma.
Bu gün sevgililer günü sen yoksun yanımda.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bulamazsın

Yeni bir sevgili bulamazsın
Benim hayalim arkandan gelecektir.
Sen aynı sokaklarda dolaşacaksın;
Aynı mahallede kocayacaksın;
Aynı şehirde kır düşecek
Saçlarına....
Dönüp dolaşıp beni arayacaksın
Geleceksin sonunda.
Sen benim gibi seveni bulamazsın;
Alışkanlıklarından,vazgeçemezsin
Benim senden vazgeçemediğim gibi.
Tutku haline gelmiş;
İkimizin birbirimize alışkanlığı
Sen bende
ben senden vaz geçemeyiz.
Sen seni seveni bulamazsın.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Bütün aşklardan vaz geçtim

Bütün aşklardan vaz geçtim.
Artık...
Nasıl olsa biteceklerdi.
Bir gün bir yerde
Veya herhangi bir satte.
Hep aşklar bırakmamışlarmıydı beni
En olmaz dertlerde
zor günlerde.
Dedim ya
Bütün aşklardan vaz geçtim.
Artık....
Güzel gelmişti en başta;
Tatlı sözleri.
Yalanmış megersem!
Aşk kitaplarındaki
Aşkların hepsi..
Bitmeden yitip gitmeden
Bütün aşklardan vazgeçtim
Artık..
Son sözler koyarmış insana
Oysa ben alışmıştım.
O nedensiz ayrılıklara
Baglanmışken sevmişken
Yine bir ilkbaharda
Artık son sözü ben söylüyorum
Tüm aşklara..
Elvedaaaa.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Can anammm

Anamm gözlerindeki özlemi sevgiyi görüyorum.
Bana bakmanı,gözündeki sevgi ışığını.
Yüzündeki yılların verdiği çizgiyi.
Dudagındaki evlat özlemini

Başındaki beyaz tülbenti.
Anadolu kadını Osmanlı kadını olamı nımı.
Neyini söyleyem anam.....
Evlat acısını mı..
Özleminimii
Sen kendince haklısın.
Bende kendimce
Kuban anam heyran anammmmmmmmmmm.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Can ile Canan

Sen nasıl bir cansın...
Bende bir canan.
Bir kendine bak can.
Birde canana; Seven canan
Sevmeyen can.
Seni senden çok seviyorum diyen can
Canan ağlatılırmı,seven can alırmı.
Bende bir cananım her canan gibi...
Dağda ceylanını kaybetmiş bir maral gibi.
Sen saldın başıma karasevdayı.
Agu ettin bana aşkı sevdayı
Akıttın yine gözümde kanlı yaşları.
Nasıl bir can'sın
Sanki kurşun yarası içimde yanar sızın.
Vur can.hedef alıp vur kalbime oklarını
İçimde öyle güzelsinki.
Öğrendi canan seninle sevmeyi;
Seninle kirletemem içimdeki sevgini....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Cane

Gül idim daldan kopardılar..
Canımı candan ayırdılar.
Sözün idim dilden etiler beni.
Gözün idim.ferden etiler
Beni senden ayırdılar.
Gönlüm figan eder..
Kimse bilmez hiç durmaz aglarım.
İsyen ederim feleğe..
Karaları bağlarım yüreğime.
Kalbim kırk,kaldı yürek dağlandı.
Kimi sevsin kime bağlansın.
Cane bırak gönül dağlansın.
Gözler durmazsın ağlasın.
Kayıp olmuş bir ömür karaları bağlasın

Ayten Özlem Yeşilçalı

Çocuklugum

Şimdi seni düşünüyorum
Sisli gecede, dışarıda yağmur çiselerken.
Sabahları kalkıp lastikayakkabıları giymeni.
Eline kitaplarını alıp okulun yolunu tutmanı.
Geceleri 12 direkli odada sekiz kardeşle
gaz lambasının önünde ders çalışmanı.
Ortahalli bir ailenin ferdiydin.
okula gidende sadece sendin.
Anenin ders çalışman için kardeşlerine;
susmaları için bağırmasını.
Senin bazı geceler yorganın altında aglamalarını.
okuldan kalan zamanında
Babanın yolkenarındaki seyar lokantasında
garsonluk yapmanı.
Sanki çalışmak ayıpmış gibi kimselere söylememeni.
Okul müdürünün seni çalışırken yakaladığında
Yüzünün yanaklarının al al olması
Gözlerini kaçırıp gözpınarlarını dolması.
Yagan yağmurda ıslanmayı çok sevmeni,
Islak sokaklarda hüzünlenmeni.
Ve hiç evişleri degilde;
sanki kendini evin erkegiymiş zannedip
erkeklşlerine heves sarmanı.
kazanıp ailenin yükünü babanın üzerinden alma düşünceni.
Kazandığını annene verdiğinde gözlerindeki sevinçpırıltılarını.
Kaznamamın tadına varmanı.
Gözlerimde yaşlar.
agladığımı sana göstermeden
Sana kim olduğumu söylemiyorum...
Ama seni çok özledim.
Seni çok özlüyorum Çocuklugum.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Daglardaki kardelenler

Gözlerimiz sevgiyi kalbimiz sevdayı anlatırdı o zamanlar.
Yanar ateşlerde dik kucak dolusu sevda sevda kardelendik
Ağlayan gülen birdi kalplerimiz.
Ne sen ağlardın nede ben.
Kurulmuş bir sofraya gibiydi birlikteliğimiz.
Özgürlük vardı ruhumuzda.
Emek vardı ellerimizde.
Yaşanmış ve de yaşanacak,emekler.
Kırdı sevgi dallarımızı boranlar.
Kentimizin sokaklarında.
Yaktığımız ateşin etrafında üşürken sen bana ben sana bakarken.
Uzaktan köpek havlamaları sesi duyulurken ısıklıkta benle sen nöbeteyken.
Birbimize çok yakinken nefeslerimiz karışmışken birbirine.
Biz bu ülkenin özgürlüğü için kendi hayatımızı feda ederken.
Gök yüzüne yazılmış bir nefes gibi.hasrettim sana sende bana.
Ellerimiz emeğimizi gözlerimiz sevgiyi.
Anlatırdı bir zamanlar.
Dag başlarında kaldı sevgimiz, çocuksu gülüşlerimiz.
Kırdı kanadımızı.büktü belimizi yoksulluk çilemiz.
uzak dağ başlarında
Yanar yanan kardelendik.
Özgürlüğü özleyen birer çiçektik.
Kır çiçeği değil binlerce kardelendik.
Rüzgarlarla gelen bir nefes gibiydik.
Biz dağbaşlarında binlerce
Kardelendik.
Kimimiz hüznü.kimimiz mutlu.kimimiz.acılı.
Kaldı baş ucumuzda yüregimizdeki sevdalarımız.
Kıyım kıyılmak istenen bir dağ çiçeğiydik.
Uzaklardan da olsa gelen seslere hasretti yüregimiz.
Biz dünyanın.
Özümüzle sevgimizle binlerce kardeleneyiz.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Dagların yamacındayım

Dağların yamacındayım,firardayım.
Özgürlük için çarpışmadayım.....
Eziklik,hor görülmek,yoklukla mücadeledayım..
Kendim için,insanlık için,gelecekteki çocuklarım için...
Kimileri yaslamış sırtını Ağa'ya
Devletide almış yanına.
Ortak olmuşlar tüm yalanlara...
Ana ağa devlet baba....
Vur vurabildiğin kadar abalıya...
Kar yagar dağın yamaçlarına.
Zifiri karanlıkta sovuksuvar titreyen dudaklarımdan
Fısıltıyla çıkar türkülerimiz ezgilerimiz...
Anam,babam kardeşlerim gelir aklıma.
Kör kurşunlar vızıldar etrafımda...
Ağa adamlarıyla gelmiş beni vurmaya.
Cumhuriyettin kaçınıcı yüzyılında.
Hala çanak tutar devlet ağaya.
Sormaz.
Hani köylünün toprağı,ekeceğı.
Neden olsunki,karın tokluguna çalışmak varken ağaya.
Memleketin sahibi olamaz ne yerlisi ne devleti.
Ağası varya aşireti.
Diziler yapılır oldu ve bunu görür tüm milleti ve de devleti.
Moda oldu ağalar artık meclisi doldurur oldu
Yanımda candaşım vuruldu.
Can havliyle dayan dayanabidigin kadar
Varalım yüksek yamaçlara.
Vuruşalım,çarpışalım ağave adamlarıyla
Çanımız akan kanımız helal olsun.
Özgürlük için akmaya...
Dağların yamacındayım.
Üzölme anam firardayım...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Dağlar bana dert değil

Dağlar bana dert değil.
Beni yakan sensin cano,can
Gözlerinin karasına,
Özlemlerin cefasına.
Yürek yakan sensin.
Ben senin boynun bükük lü güne;
Zağros dağlarını fet etsemde
Beni yakan yıkan hala sensin...
Hasret kaldım sesine, buğulu bakışına..
Aradım seni dağbaşların da kırlardaki çiçeklerde.
Dağlar bana dert değil
Bendeki bu özlem bu hasret bitemedikten sonra
Gece çöktüğün de zifiri karanlıkta puslu hava başlar.
Puşt un nerden geleceğini seni nasıl yeneceğini kestiremezsin.
İşte benim sancım seninle başlar gün aydınlanınca;
Güneşin ılık sıcaklığı dağları ovayı sarmaya başladığında.
Derinden bir nefes alarak gökyüzündeki o renk atmosferinde;
Sen varsın cano; Seni görürüm hüzünlü gözlerini.
Çatlamış dudaklarını.
Yüzündeki masumiyeti.
Dağlar bana dert değil cano
Sendeki hasret özlemlerim bitemedikten sonra.
Bilir misin?
Dağların kışı ve geceleri çok güzel olur.
Tıpkı senin gözlerindeki ışık gibi.
Bir yerlerde bir keklik sesi duyarsın.ardından.
Ateşböceklerinin sesleri.ve tüm doğadaki canlıların seslerinin karışımı;
Bana senden olan uzaklığımı daha çok hatırlatır.
Bir bakarım gözlerimin önündesin.
Uzatmışsın bana kollarını açıp ellerini,
Bağrına sokulmak isterim cano
Aniden yanan ateşin önünde üşüdüğümü hisederim.
Ama bakarım sen yoksun.
Dağlar bana dert değil cano
Bu bende ki özlem hasret olmazsa..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Değer bilen

Herşey maddeymiş bunu çok geç anladım.
Ben seni madden için sevmedim,
Sende bunu anlamadın.
Yüreğine kükremene delikanlı olmana.
Yalansız riyakarsız bir hayatı sevmene.
Beni ben oldugum için benimsemene.
Cilveyi nazı önemsemediğine.
Adam gibi adam olmana.
İşte ben seni bundan sevdim.
Ama devir değişmiş.insanlar kuş değil puşt olmuş.
Benimde puştlarla işim olmayacağından.
Sana güle güle kalbimin yalancı sahibi.
Ben yine gömülürüm yalnızlığıma.
Elbet bir gün bu kalbin yüreğin değerini anlayan olur.
Olmazsada can sagolsun,karatoprak anlarya.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Delikanlı

Seni ne kadar sevdiğimi bilemeyecek kadar aptalsan,
Sen zaten ben de ölüsün.
Senin için çırpındığımı, anlamayacak kadar zavallıysan,
Sen benim için zaten ölmüşsün.
Benim için belki uzakta kalmış sevdigimsin.
Ama hiç alınma bende insanım..
İlk benim olman dın
Ama sende çok körkütüktün...
Seni ne ne de çok sevdigmi bilirdin..
Senin için ömrümü verirdim.
Ama her dafa beni sabırla avuttun.
Sabır edecek halim kalmadı sende bilirsin
Çaglayan misaliydım sana ama sende kördün..
Beni artık suçlama...
Sevmek seninle olmak benimde düşündüğüm dün..
Ama maalesef dönölmez yollara soktun sevgimi
Çırpınmam aglamam boş muş boş oldugunu gördüm..
Ne yaptısam çabam boşmuş.
Ama bu kadarda hafife alma delkanlım..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Delikanlım

Beni,neden böyle bırakıyorsun,
Sende vefasızlar gibi çekip gitmekmi istiyorsun..
Beni vefasızlıklara ittiler.
Ben ne yi unutayım
İnsanların vefasızlığını mı; seviyorum deyip aldatanımı.
Dizlerinde uyutulmamı
Ne zaman gelecek ne zaman arayacak diye düşündüğümü
Hayata tek başıma kafa tutmama mı
Tek başıma kişiliksizliklerle uğraşmamı
Sensiz namusuma sahip çıkmamı
Sensizsem söyle bana vefasız..
Ben kendime ve kişiliğime sahip çıkarım.
Yeterki ben yokum de.
Ben varım deyip,bırakmak var mı erkeklikte.
Aldatan erkekse,aldatanda kadındır..
Biliyorum seni benle aldatandan bir kadındır.
Peki sen biliyormusun,o kadın neden senledir.
Mutsuzluktan,sevgisizlikten.
Ben sana veremedimmi sevgiyi mutlulugu vefasız...
Senin nedenin ne
Sen bir kadın degilsin,delikanlısın.
Söyle söyle be delikanlım.
Mutsuzsan bedbahtsan çeker giderim.
Ardıma bakmadan...
Aldatma,aladatılırsın delikanlım...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Demokrasi

Bize bizi biçmesini öğretir,
Kafamıza koydular bir ilerici gerici..
Kardeşi kardeşe düşman ettiler iktidar uğruna.
Kendi egolarını tatmin etmek için,
İnsanları insanlıktan çıkardılar.
Kimini aç bıraktılar kimini bolluğa sürdüler.
Haram dediler en güzel haramı kendileri yediler.
Günah dediler en büyük günahı kendileri yaptılar.
Ütanç verdiler.güzel ülkemizi seven gençleri.
Ülkesinden ettiler..
Analarına babalarına kardeşlerine hasret bıraktılar
Terör dediler en büyük terörü kendileri yaptılar.
Dinle layikliği aynı kefeye koydular.
Sizler ne dersiniz deyin beyler..
Ben özledim memleketimin 68li 73 lü kuşaklarını.
Ben arar oldum o yıllarımı.
Babaya anaya saygısı olan canlarımı.
Dağda bayırda ideolojisi için mücadele edenleri.
Biz milletce her şeye olur der olduk.
Korkudanmı acizliktenmi çözemedim.
Biz aslında demokrasiyi yok etmedik.
Kendi kendimizi yok ettik.bizim kendimize saygımız kalmadı.
Bizim kendimize güvenimiz.
Yobaz olduk ispiyoncu.
Hep kendi saltanatımızı başkalarının mutlusuzluğu uğruna;
Elde ettik.
Ama unutmayalım her zaman;
Başkalarının mutsuzluğu üzerine kurulan saltanat,
Çok çabuk biter.
Unuturmayalım çocuklarımıza geçmişimizi.
Yobazca değil,demokrat olarak.
Bu ülke demokrat olarak kendini kabullendirdi,
Demokrat olarak ta kaybolabilir

Ayten Özlem Yeşilçalı

Deneme tahtası

Seviyorum dedin oysa hiç sevmedin.
Bin vaat verdin çekip gittin...
Hep yüzüme güldün alay ettin.
Deneme tahtası oldu bu sevgim.
Hepi ayrı ayrı yaraladın.
Dertleri ömrüme sıraladın.
Yazdın çizdin paraladın.
Sevmeyi bana karaladın.
Deneme tahtası oldu bu sevgim.
Ne senden ne aşktan gülmedi yüzüm.
Nerden esir oldum sana üzgünüm.
Kalmadı kendime diyecek sözüm.
Denem tahtası oldu bu gönlüm..
Kahır ederek sevmeye artık.
Gerçek sevenede kapıyı kapattım.
Aşkı bana sen yaşatmadın.
Deneme tahtası oldu bu sevgim..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Denizime

Karnıma düştüğün ilk tohumken özüm gözbebeğim oldun.
Sevincim dağlara taşlara sığmadı nede dünyaya.
Kanımın kaynadığı özgürlük devrimci ruhumda bir sen vardın karnımda.
Birde baban vardı yüreğimde.
Ülkede çalkantılar vardı sağ sol çatışmaları.
Ruhum solculuk mücadelesinden yana seni besledim solculuğumla.
İçimde insan sevgisi yoksuldan yana mücadelecî ruhumla.
Halkların kardeşliği eşitliğiyle mücadelede.
Nice canları verdik toprağa.
Ve sen büyüyordun benle mücadelelemlle.
Ben daha lisedeyken idam ettiler Denizi Mahiri Yusuf u
Ve Diyarbakır ceza evinde işkenceyle öldürdüler İbrahim i.
O zamandan kendime söz verdim.
Oğlum olursa koyacaktım adını İbrahim.
Kızım olursa Deniz.
Enginlere dağlara ezilene karşı kuvvetli olsun hak arayan.
Ez meyen kendini ezdirmeyen
Deniz yüreklîm.
İbrahim gibi adaletlîm
Denizim iyi ki varsın.
Yaşam kaynağım bir tanem
Hoş geldin hayatıma yumuk güzel ellim.
Ceylan gözlüm.
Bahtın açık ömrün uzun hayatın güzel olsun.
Denizim kızım.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Deymezsin

Değmezsin bu şiirin tek bir kelimesine
İçinde nefret bulunan cümlelerin tekine bile
Gözümünden akmamaya çalışan şu taneciklerin güzelliğine
Yemin ederim ki çok basitsin değmezsin
Seni ölüncesine sevdiğim o güne lanet mi olsun
Hayallerimde yaşayan yarınlarımız yok mu olsun
Seni seven bu gönülde seninle mi mahvolsun
Bunları der miyim sana hiç şimdi bunlara bile değmezsin
Hayatımın anlamıydın Umudumdun Her şeyimdin
Canımdan bile çok sevdiğim ulaşılmaz bir hayaldin
Şimdi yüzüne tükürmek kusmak istesem de yapamam
Seni bana yakınlaştırır bu;
Büyütür kinim seni deymezsin.....
İğrençsin ve çok aşağılıksın Hayatın kadar basitsin
Hayatımı mahvettin Beni mahvettin Nefretimsin
İçimde yaşayan sevgiyi yok ettin İnsan bile olamazsın
Yılan desem olmaz akrep desem az kalır değmezsin
Benim en alçaldığım şu anki halimde bile
Senin hayal bile edemeyeceğin kadar yükseklerdeyim
Kendini ne sandın;
Seni ben büyütmüşüm gönlümde
Şimdi yerin dibine soksam da yetmez bana değmezsin
Üzülüyorum Ağlıyorum Hayır hıçkırıyorum
Kendime değil sana ağlıyorum içimdeki zavallıya
Sen nesinde benim sevgimi hak ettiğini sanıyorsun
Sevmeyi bilmiyorsun ki sevilmenin değerini bilesin değmezsin
Hep seni kendimde yargıladım şu ana kadar
Kendimi düşünemeyecek kadar çok seviyorum hala
Hata sende değil senin gibi odunda duygu arayanda
O duyguyu bulmuş olsaydım eger haykirmazdım bunu değmezsin
Değmezsin Çok iddialı çok hoş bir kelime artık
Elbet senin de uğruna değdiğin bir şeyler vardır
Güzel insanların basit yaşamları bile artık çok sana
Sana verdiğim hayatın tek anına bile değmezsin
Söz vermiştim Güvenmiştim sana İnancımı yıktın
Hayatımı eline avucuna döktüm içinde anlam bırakmadın
Kustuğum şu öfkenin satırlarındaki tek heceye bile
Sevgiyi hatırlatan sevgimi lanetleyen kelimelere değmezsin
Davul bile dengi dengine çalarmış derler
Davul benim değil mi gönlümü istediğime vermiştim
Ama sen ne yaptın sevgimi bile küçülttün iğrençliğine
Yalancının birisin aile olmak bile çok sana değmezsin
Ben seni bırakamam demiştim hatırlarsın değil mi
Gözümde o saflığın o temizliğin vardı bir zamanlar
Şimdi fahişe bile senden daha mukaddes
O duygularını değil etini satıyor pazarlıyor en azından değmezsin
Bu sana yazdığım ikinci şiir yada her neyse
Ama eminim ki bu son olmayacak yazacağım gene
İğrençliğin o kadar ilham verici ki yazdıkça yazasım geliyor
Okumaya devam et Bir zamanlar seviyor derdi şiirler değmezsin
Seni sevmekten başka seni istemekten başka ne yaptım
Elini tutmadan gözünün içine bakmadan seviyorum demedim mi

Sevgim o kadar büyükmüş ki seni bile yüceltti gözümde
Şimdi karşımdaki duvar kadar önemsizsin okuma degmezsın
Umurumda değil derdim hep belki de kaçmak içindi
Sevgimin kutsallığını gerçeklere yem etmemek içindi
Sevgime de lanet olsun Seni sevene de lanet olsun
Sen kal bir tek;
Kusmalıyım sana ama değmezsın
Tatlılığın güzelliğiydin tuhaf ama hala aynısın
Böyle güzel bir söz yerine iğrenç bir şey yazmak istemiyorum
Bu bile hakaretlerin en anlamlısı en büyüğü sana
Sende biliyorsun Gülme Allah aşkına Buna bile degmezsın
Karşıma çıkma bir daha asla;
Bu bence hayatının hatası olur
Yok daha neler bu salak sözler içinde bile sevgi var
Bizim şarkımız olamaz bu sevgiyi hatırlatıyor bana
İçinde sevgi de olsa nefret de olsa umurumda değil artık değmezsın
Ne olursan ol seni her şeyden ve herkesten çok seviyordum
Aşagılıksın iğrençsin Basitliğin bile başka güzel bu gece
Yalan da olsa hala benim olmanı istiyorum şimdi bile
Benim misin?
Benimle misin?
Yanılıp da evet deme sakın değmezsın
Orda mısın Hala okuyor musun yazdıklarımı
Bu kadar yüz­süz olmamalısın bence okuma artık
Daha da iğrençleşeceğim yazdıkça değişiyorum
Aslında bana seni hatırlatan şu kağıda adını bile yazmaya değmezsın
Bunları yazan ben miyim?
İstedğin gibi oluyorum artık
Sen benim gibi olamadın değişmeyi beceremedin ya
Ben senin seviyende dolaştıkça iğrençleşiyorum artık
İğrenç de olsam basit de olsam gene bana layık değilsin değmezsın
Gönlümde 4 ay boyunca kaldın da misafir demedim sana
Bu firar bu kaçış nereden aklına geldi anlatsana bana
Ne salaklar var değil mi? düşüncen
Bak sevgiye inanıyor
Sevgi nedir ki karın mı doyuruyor mutlu mu ediyor değmezsın
Yeterartık senle uğraşmayacağım zamanıma yazık
Önümdeki kağıt bile sana benziyor.
Sanırım odundan yapılmış
Odun bile sevilse değer bilirdi anlardı beni herhalde
Yılan desem olmuyor akrep az geliyor.
Odunluk bile hayal sana değmezsın
Neden hala yazıyorum boşuna bunları
O okuyamaz bunları artık
Ya mutluluktan uçuyorsundur, yada şeytanlasındır şimdi
seni kalbime bile gömmeye degmezsın

Ayten Özlem Yeşilçalı

Di gel cano

Di gel CANO gör halimi...
Dizde derman kalmadı.
Gözde fer.
Gönülde neşe,sevinç;
Sevgiyi unuttum.
Saygı nedir bilmez oldum....
Di gel CANO gör halimi.....
Felek yazdı fermanımı.
kesti dizden dermanımı.
Azrail aldı canımı.
Di gel CANO gör halimi.....
Gündüzlerim gece;
gecelerim gündüz oldu.
İnsana güvenim soldu.
Di gel CANO gör halimi.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Dilanım

Dilan ım dılam ın gevrä mın özlemim.
Bağrı yanıkların,dilegi,gurbet melegi.
Hasretlerin hasreti.
Ak yüzlüm,badem gözlüm.sarı saçlı meleğim.
Sensin dumanlı yolların tesellisi.
Sensin karlı dağların esintisi dilanım
Oy dılım akan göz yaşım.
Memleketim bacım kardaşım dilanım.
Gurbette sılaya özlemim..
Dılımsın serçawamın.
Dilan hewalamın bırındaramın.
Roniya çafemin.
Dilana mın.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Direndik

Ağaya patrona boyun eğmedik.
Hep ezilmek le öğrendik direnmeyi
Kimimiz yandık alevlerde,
Kimimiz öldürüldük mücadelelerde.
Yigitlerimizi kaybettik işkencelerde.
her biri birer fidandı, anaocağında.
Hazan çiçeğiydi hepsinin gözleri
Öğrenmişti hepsi
Ölümü hiçe sayıp gülmeyi..
Halkı için kendini feda edenleri.
Anmayı öğrendik.
Ağayla patron önünde.
Sevgiyi bilmeden hiç sevdalanmadan.
Kendini feda ettiler halkı ugruna.
Kızıl güller koyduk, mezarlarına.
Ya mezarlarını bilemediklerimize.
Kimleri yitirdik özgürlük ugruna
Hepimiz gömüldü gözyaşına
Esaret zincirini kırmanın yoluna
Zülmün yarım kalmış gülücüğün.
İnsanların çılgılığında;
Direnişçi bir sevinç.
Korkularında öfke saklıdır.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Diyamın

Şiverek'in kelok mehlesinde bizi büyütün.
Örf adetlerimizi bize çok güzel öğretin.
Siverek analarının acı çeken cefa görenlerindendin.
Sen benim yüreğimin derinliklerinde siverek'i
İstanbul dada yaşatın DIYAMIN...
Daykamin.gözelamin.
Aba derdi herkes sana bizde dahil.
Siverek'te acın eziyetin bitmedi.
Bizleri daha iyi yaşatmak için geldik istanbula.
Ama hep içinde yaşadı Siverek.
Senle az geceler anlatmadık Siverek küçelerini;
Düğünlerimizi,darbukacı kör remoyu.
Bakal apo kündürü
Şeşnanları,az dinlemedik şükrü izol'un ezğilerini.
Seni şimdi okadar çok arıyorumki anam
Daha çok erkendi aramızdan ayrılman.
Felek bırakmadı sana siverek'i daha güzel yaşatayım.
Gideceğim anam senin için Siverek e
Kalasına çıkacağım.
Koçali baba türbesine senin için dua okuyacağım.
Kelok mehlesini doya doya gezeceğim.
Sende beni seyredeceksin.
Heyran anam can anam.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Doguda yaşanan aşk

Bir beritan vardı birde Hazal...
Beritan Hazalının ugruna can veren
Hazal,sa Beritanının ugruna ölen.
İki sevdalı iki güney dogunun kurbanları.
Oy beritan Oyy Hazalım.Can kurban sana
Vede size..
Sevda varmı sizin gibi şu dünyada.
Sevdiği ugruna ölen..
Kaç kişi var kaç insan var.
Senin benim gibi düşünen.
Sevdigi ugruna ölümü göze alan..
Nerde nerede Beritanım Hazalım.
Siz sembolu oldunuz,şerefizlerin;
Beritanım,Hazalım..
Ben seni severken sende benimleyken;
Neredesin Kardelenim..
Ben artık tek bir şey diyecegim.
Keşke şehirlerdeki sevgilerde aşklarda;
Sizler gibi olsa Berita, nım ve Hazalım..
Evet kabayız sabayız ama sevgi denince;
Çokta kibarız kendimizce;
Nedenide çok basit.
Biz anadoluda erkeğin hükmettiği yerde;
Yaşadık vede büyüdük.
Bizde erkek aga olmasada kadının agasıdır.
İşte sizlere bir örnek Beritan ve Hazal..
Sen Beritan ol bende Hazal..
Olabilirmisin sanmam.
Sen sadece Benim Hayalim olabilirsiniz..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Dokunma bana

Alışma bana, ne yapacağım belli olmaz..
Bugün varım yarın birden yok olurum.
Dokun ma bana, kapanmamış yaralarla doluyum.
Canımı acıtma, bir yara da sen açma..
Sevme beni yoğun duygularımda kaybolursun tutuşursun.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Dost

İstanbulun karanlık gecelerinden birindiyim yine dost.
Yaşadıklarım,gördüklerimi aklım hayalim almıyor.
Biz ne kadarda geniş mezhepli olmuşuz,anlayamadım.
Ne utanma ne ar namus kalmış.
Kimin eli kimin cebinde belli değil....
Oysaki gözünü sevdiğim atalarımız,bizlere her şeyi iyi öğretti.
Hata, sakatlık bizdemi; bizlermi evlat yetiştirmesini bilemiyoruz.
Yoksa?
Ekonomik bozuklukmu can insanlarımda bu değişikliği yaptı.
Yalanın bini bin para aldatma çıkar için yaranma.
Sevmedigi halde cilve naz yapma.
Benmi aklımı yitirdim yoksa bunlar benim ülkemin insanlarını.
Beş dakikalık zevk için kızı yaşında insanlarla olanlar, para için etini pazarlayanlar.
Biz ne olduk böyle dost.
Sevsek bile sevdiğimizi söyleyemediğimiziz.
Bir topak çamurmuş gibi bizi hangi duvara vurdularsa orda kaldık.
Adınada evlilik dedik.
Ama zamanla alıştık sevdik saygı duyduk.
Çocuklarımızı anlığımızın teriyle büyüttük dost.
Ne oldu neler oluyor gençlerimize dost.
İdeolojisiz amaçsız önce bira sonra esrar dahası uyuşturucu lar.
Bir arkadaş bin taneyi alır ağına.
Renkli hayat.
Ne yapmalı dost bu gençleri nasıl kurtarmalı.
Terör derler terörüst derler analar babalar kitap okutmazlar.
Kitap okumayan toplumun sonu ya ölümdür yada esaret.
Biz bunları nasıl anlatalım dost.
Bir senle bir benle olmuyor.
Toplum olarak el ele verelim vermeliyiz zaman sag sol değil.
Gençlik elden gidiyor,dost.
Gençliğe toprakları emanet ettiğimizi kültürümüzü özümüzü;
Yalansız yaptıklarımızı yapamadıklarımızı anlatalım dost.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Dostdergahı

Duydumki beni unutmuşsun.
Hepsi yalanmış; beni unutman mümkün değil...
Sen benden daha safını sen benden daha çirkefini görmedin.
Söylenenler hepsi bir yalan.hayat yalan;
Sevmek yalan,aşk yalan...
Aldatmak aldatılmak moda olmuş....
Hayat yalan yaşamak yalan.
İnsanlar yalan gerçekler yalan...
İnanmaz olmuş kimse kimseye...
Sevmek yalan,aşk yalan...
Aldatmak aldatılmak moda olmuş....
Hayat yalan yaşamak yalan.
İnsanlar yalan gerçekler yalan...
İnanmaz olmuş kimse kimseye...
Yaşamak yalan.sevmek yalan
İnsan bu kadarmı değişken olabilir..
Anlamadım ben olamadım olamamda.
Sana bacı demişsem bacımsın.
Sana kızım demişsem kızımsın.
Kardeşim demişsem kardeşimsin.
Başkada bir şey olamaz ölene kadar,ölsemde aynısın.
Ben ne abla diyenleri gördüm..
İdaali ugruna ölürüm diyen ama kendinide idalerinide satan...
Görünüş değil duruş önemli..
Dost dergahında.
Mevlana gibi...
Mevlam siz kendini özünü idallerini satanları da koruya...
Yalan yalan insanlar yalan özleri yalan..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Dostum kalmamış

Dost dediklerim dostum değilmiş.
Ne kardeş den ne bacıdan ne güvendiklerimde hayır kalmamış.
Kimseye söyleyecek sözüm yok artık benim.
Ne günler yaşadım bitti dedim.
Oturup ağladım bitti dediler.
Neredeyim nasılım hiç sormadılar.
Bilmem ki ben bu dünyaya neden gelmişim.
Kimseye söyleyecek lafım yok artık.
Oturup gözümde dökülecek yaşım yok benim.
Dostum dediklerimde dostluk kalmamış.
Sırtımdan yediklerimle kamburlaştım.
Ne bacı ne kardeş ne dost her şey maddiyat olmuş.
Varsa anadan babadan hayır var.
Ama onlarda yok hayatımda.
Feryat figanda etsem ne ana var ne de baba.
Benim bana hayrım kalmamış.
Kimseye söyleyecek lafım kalmamış.
Sözün bittiği yerdeyim artık.
Hayatın son demlerindeyim.
Bitecek zorda olsa bu zorluklar.
Güvendiğim bir tek Allah var benim için
Oturup kimseye içim dökülecek yaşım yok artık
İçimdeki bu acıyı sormaz tek bir dostum.
Meyler çare olmadı,
İlaç olmadı bu derdime hiçbir kimse çare bulamadı
Dost dediklerim arayıp sormadı.
Ağladım günler boyu göz yaşımı silen olmadı.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Döndün ha gülüm

Döndünha gülüm döndün demek,
Özlemlere hasretlere kimsezikliklerin; Yanlızlığına.
Gariplerin diyarına.
Karanlık gecemi aydınlatmaya.
Döndünha gülüm döndün demek.

Seni seviyorum derken...
Gözlerimdeki yaşa engel olamadım.
Bana ağır geldi.
Ne yalan söylemeyi.
Nede aldatmayı becerebildim.
Döndün ha gülüm....
Döndün demek..

Hoş geldin gülüm gönül bahçeme.
Şefalar getirdin.karanlık geceme..
Özlemleri,senle gördüm eziklikleri...
hasreti sevmeyi,sevilmeyi.
Döndün ha gülüm.
Döndün demek....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Duru yüzüne baktığımda

Duru yüzüne baktığımda,yaşadıklarını gördüğümde.
Sen hak etmedin bunları bebeğim.
Ama nafile nafile..
Sen haksızlıkları haketmediğin halde.
Haksızlığa uğradın,sevdim dedin adam gibi sevilmedin.
Yüregin temiz kalbin saf.ama belleme herkes sen gibi.
Bir gün gelecek o dost dediklerindende darbe yiyeceksin.
Ben sadece bensiz kaldığınızda acı gerçekleri n darbesini almayınız diyorum.
Sen sen ol dostunu ölç biç öyle dost seç.
Dost acı söyler ya buna değer ver.
Hani derler ya kötü komşu insanı mal sahibi yapar.
Evet dogru bunlara inan.
Nemiz varki ne koycağız deme.
Dünyada en büyük varlık,dürüstlüktür.gözbebeğim.
İşte bende senin duru yüzüne baktığımda bu dürüstlüğü görüyorum.
Can özüm....
Senin yufka yüreğin,senin olmazsada insanlara destegin.
Benim sana bunları hatırlatma gereği duydu.
Annelik duygusu say,ne sayarsan say.
Yeterki üzülme can özüm...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Duybeni

Duybeni.....
Meleğim;
Bak sen yoksun;
Boynum bükük kaldı.
Kolum kanadım kırıldı...
Ümitlerim yıkıldı.
Geri dön benim tek dileğim.
Yüzünü özledim;
Sesini bakışlarını.
Tenini, kokunu
Bana sarılmanı bağrına basmanı;
Geri dön.
Tek sevdiceğim hasretim özlemim;
Duy beni bebeğim.
Sensizlikten her şey anlamını yitirdi;
Bu hasretlik beni bitirdi;
9.6 şiddetindeki deprem gibiyim...
Hasretin çatlarsa;
Korkarım senide beraberimde götürürüm.
Duy beni Meleğim..
Dön bir defa Bebeğim.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Dünyam darmadağınık

Ne sevgilide nede aşkta mutluluğu bulamadım.
Ne evlatta nede dostta huzura erişemedim.
Dünyam darmadağınık.
Dost dedim post çıktı.
Evlat dedim evlatlık oldu..
Dünyam darmadağınık..
Elim kolum bağlı ben darmadağınık.
Ben boş beyinle dolanır oldum meçhullerde.
Ne sadık dost,ne vefakarlık;
Ben ölmüşüm hayatım darmadağınık...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ektigini biçeceksin

Seni aradım hasret kokan gecelerde.
Seni sordum sabahı zor edenlere.
Ama kimse tanıyamadı...
Çünkü sen benim ve onlar gibi.
Ne hasret kokan gecelere hasret kaldın.
Nede sabahı zor eden oldun...
Ben içkimi içerken,dinlerim yadeller almış;
Seniyi,yol verin dağlar nazlı yar ağlar dinlerken..
Sen kim bilir kaç göğüsten özlemini bencilligini;
Kendi kendine yetmezligini düşünüp avunurken.
Ben sana ne kadar özlem ne kadar hasret kaldığımı;
Bilemezken.
Sen hayatla ve benle alay ederekten,devam et yaşamaya.
Bir gün göreceksin yaptıkların elbet dönecektir sana.
Fatih değil,kainatın bile yaradanı olsan.
Ektigini biçeceksin

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ela gözlüm

Hasret girdi aramıza derman yoktur derdimize.
Ne desem sen ne söylesen yazı böyle
Gitmek zamanı geldi ela gözlüm.
Ağlama kıyamam sana akıtma gözünden bir damla yaş.
Kalkanı olurum yaşlarının.
Büyütük bu sevgiyi yüreğimizde yalansız yalanlara inat.
Sen bende hasret koktun ben sende ela gözlüm.
Yollar yıllar girdi aramıza derman yoktur sevgimize.
Sen ağlama ben ağlayam bu garip halımıza.
Yeter ki sen gül ela gözlüm.
Derman kalmadı dizlerimde hasretlik girdi aramıza.
Kul ayten derki acı rabim halimize.
Sen ağlama ela gözlüm.

Derdi veren dermanda verirmiş.
Bize de bu reva görülmüş.
Ne sen bensiz nede ben sensiz olamazken
Ela gözlüm.
Hasret kokan bağlar serilmiş önümüze.
İster karasından ister beyazından.
Gel sen seyreyle benim gönül bağımdan
Yeter ki sen ağlama ela gözlüm benim ömrüm

Ayten Özlem Yeşilçalı

Eller.Gözler.Dudaklar

Kıraç topraklarda büyüdüm.
Yazın kavurucu sıcaklığında.
Hani sıcaktan insanların dudakları çatlar ya
İşte benim dudaklarımda;
Hep çatlar sana susuzluktan.....
Yaz işçileri çalışır pamuk tarlasında.
Bilirmisin onları gördünmü?
Hanımların elleri,
Pamuk toplamaktan,elde çamaşır yıkamaktan
Tohum ekmekten,toprakla uğraşmaktan nasırlaşır...
İşte benimde ellerim nasırlaştı;
Senin elini tutmamaktan seni okşayamamktan.
O insanların gözlerine dikkat ettinmi hiç?
sürmeli olur hepsinin gözleri.
Ama hep güneşte çalışmaktan.
Uyuyamamaktan ağırlaşır gözkapakları.
Yollara bakmaktan kızarır göz pınarları.
İşte benim gözlerimde sürmesini kaybetti.
Senin yolunu gözlemekten..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Elliy  merdiven dayanan dogumg n .

Elliy  merdiven dayadım,sanırım 2004 te
Can aradım,dost aradım benimle;
Bu merdivenin ulaşılmazına erecek..
Can dedigim,cananıyla meşgul olamkta.
Dost dedigim,hayal peşinde koşmakta.
Sevgili dedigim başka davar gütmekte.
Sabah a tıgımda nette sadece;
Antoloji yetkilisinin dogum günün kutlu olsun
Mesajını g rd g mde..
Anladımki,Benimle bu merdivenin ulaşılmazına,
Antoloji ermekte.
Bekledim geceye belki dostum,can dedigim;
Ya hatırlarsa arar diye.
Nafile elliy  merdiven dayamanın bedeli budur işte.
Olsun be dost,olsun be can,olsun be sevgili.
Biz ne kadarda elliy  merdiven dayasak.
Yinede yirmilik kadar yürek var bizde.

Ayten  zlem Yeşilçalı

Eserinle övün

Yakın iken uzak ettin arayı.
Kanse ettiin yürekteki yarayı.
Viran ettin gönlümdeki sarayı.
Mimarı sensin eser senin gör övün..

Kırdın kalbimi yok yapacak ustası.
Yaktın ettin beni gönül hastası.
Oturur yazarım hicran bestesi.
Usta sensin eser senin gör övün.

Bak eserine gururla seyret.
çekerim,ah ederim feryat.
Bir gün sende düşersin heyhat.
Usta sensin eser senin gör övün.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Eskimek

Bu sokaklara;
Gölgen düşmeyeli,yıllar oldu.
Belkide şiir'in söylediği gibi;
Bir gün beyazlaşan saçlarını;
Bu şehirdeki bir evde tararsın...
Şimdi yollar dolanmış ayaklarına.
Yılları yollara sere sere gidiyorsun.
Küçük şehirlerde sürüklediğin;
Teneke hayallerin sesleri arasında,
Yılbaşında çektigim.
Resmime bakıyorum,
Masamda bembeyaz bir rakı var.
Keyifliyim.
Şarkılar dinledigim belli,
Omuzlarımda sıcak bir iklim var.
Ama.....
Gözlerimdeki ışıklar yine buzdan.
Ne parmagımdaki sıcaklığın.
Ne yanagımdaki;
Öpücüğün kalmış...
Bazen omuzuma dokunan.
Bir elle geçer özlemin..
Zaman bir yandan.
Gelecege,bu günü dokumayı sürdürür.
Harelenen her halkaya;
Bir şu an düşer....
İnsan...İnsanı sever.
Nefretten vakit kaldıkca,kabullenir.
Sonra.....
Bir kenarda bırakacağı bir anı bekler.
Herkesten.....
Herşeyden ve Şehirden.
Uzak....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ey özgürlüğün çocuğu

Git gidebildiğinkadar uzaklara.
Unutabilecek misin kendini geçmişini;
Nereden geldiğini,sanmam.
Kader almış seni çemberine.
Unutma geçmişini,unut ma nerede olduğunu.
Ey özgürlüğün çocuğu..
Senki özgürlük için canını verdin.
Bir lokma ekmek uğruna hayat feda ettin.
Kana kan cana can oldun.
Unutma geçmişini,unutma geldiğin yeri.
Kanıma süslü laflara,luğatlara
İnan seni seviyorum diyene.
Sevgi emeğimizdir,sevgi vatanımızdır.
Sevmek özgürlüğümüzdür.
Unutma geçmişini,unutma geldiğin yeri.
Seni senden almalarına izin verme.
Unutma şehit verdiğimiz canları.
Ey özgürlüğün çocuğu...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Firar

Camınönüne yine oturdum
Gecenin karanlığında.
Gökyüzünü seyredaldım.
Hayatımızı düşünerek.
Neler geldi neler geçti bebegim..
Hangi acıdan kaçabileceğiz ki.
Birde baktım hayatım firarda...
Karşımda;
sokak lambaları aydınlatır caddeyi
Hayal ettim seni.kardeşini ve beni
Koluna girmiş yürüken caddeyi.
Gözlerinin rengini;
Gözlerimde aradım.
Nefesini odanda,
Kokunu yüregimde; Nafile..
Gözlerin,nefesin,kokun FİRAR da.

Kör bir kuyudaymışım gibi
Sahile insem dalgalardan.
senin sesini alsam.
seslenmek istesem Denizim diye dalgalara.
Sesim çıkmaz oldu.
Sesim firarda.....
Başımı yastığa koyup
Uyumak isterim nerde.....
Sabahın olmasını hiç istemem.
Nedendir bilirmisin?
Yaşamla mücadelelem başlar.
Uyuyamam...
Canım sıkılır.
sesim çıkmaz olur.
yaşlar süzülür.
Uykum firarda
Gülmek isterim gülemem
Aglamayı artık beceremem.
Hayatı yaşayamam.
Acılar bize tatlı geldi hep;
Ama acılarım bile firarda
Hepsi herşey terketti beni.
Bir siz kaldınız hayatımda
Oda ne bir baktım.
Sizde... FİRARDA....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gamzem

Senin yanaklarındaki gamze;
Dünyaya bedel...
Sen her ne kadarda bilemezsen de;
Benim seni ne kadar sevdiğimi bilmez sende.
Sen benim bir tanem bebeğimsin.Gamzem..
Seni özlediğim kadar hiç kimseyi özlemedim

Dilerim hayatın hep mutlu olur bebeğim.
Sende ömrünce kandıramazsın beni;
Susturmazsın beni şarkısını dinlemezsin.
Bir tanem bebeğim.
Gamzemsin benim.
Tanrım hep yanaklarındaki gamze gibi;
Gülücükleri eksik etmezsin.
Hülyamsın,Rüyamsın sen benim.
Tek bebeğim canımsın.
GAMZEMŞİN.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gece yıldızım

Ne yapsam yalnızlığıma bulamam çare.
Dertlerimle kaldım yine ben biçare;
Gündüzlerimde yitik koylardayım.
Gecelerimde dipsiz kuyularda...
Özlüyorum, seni seviyorum tek çarem.
Sensizliğimi şiirlerle unutmaya çalışsam da
Unutamıyorum.....
Seni gömüyorum kadehlere, içkilere..
Saçlarıma bıraktın ayrılık beyazları..
Bir seni özlüyorum...
Bir seni bekliyorum, gecemin yıldızı
Yalnız ım yine odamda gözlerimde yaşlarımla
Her damla seni daha çok özletir bana
Nerdesinnnnnn, gel geceyıldızım.
Yokluğun çok dokunur bana
Bu hasretlik bu özlem bu ayrılık beni bitirmeden
Geliiiiiiiiiiiiiiiiii
Gece yıldızım.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gel

Bu nasıl,gelmekmiş zalim..
Yüreğim yanar.
Özlemin hançer misali.
Bağrım kanar.
Viran bağlara döndüm.
Yolunu gözlemekten yoruldum.
Hiçbir şeyim kar etmedi.
Ben tükendim.
Geleceğim demelerin bitmedi.
Özlemedinmi benim seni özlediğim gibi.
Gel iki gözüm.hadi gelsene
Günlerim geceye döndü;
Gecelerim sensiz beni öldürdü.
Harap hanemde baykuşlar öttü.
Yaşamak isteğim bitti.
Gönül bağım hazan oldu.
Yaz baharım kışa döndü.
Gel sevdiceğim,hadi gelsene

Ayten Özlem Yeşilçalı

Geldigim Hayat Gittigim Ömür

Bir gözümü açtım kırsal kesimde.
Birde baktım sosyetinin içinde.
Kırsal dan gelmiş bir can neonların ışığında.
Kendini çok önemli gören.şark güzeli
Kırsal kesimde tv den izlediği
istanbul u boğaz köprüsünü.
Yaşamları bildiği kendi kırsal yöresinde ki gibi.
Kadın başına bildiği örf adetini tanıtmaya başladı çevrsine.
En büyük insan kaybedecek bir şeyi olmayandır.
Bedeni satılık değil.
Kendisi satılık değil.
İnsanlık onuru şerefi vede gururu satılık değil
şerfsiz.erkeklerin onuru ve de gururudur kendini bilen kadın.
Ama yinede o şerefli kadını aldatır.
kendine mafya görüntüsü veren erkek aslında:
çok zavallıdır.
Bilmez ki o kadın ondan daha yüreklidir.
yaş geldi 68 e hayat bana ömür verirse.
Kadınlara söyleyeceğim tek şey.
ayaklarınızın üstünde durun hiç bir erkeğin kölesi olmayın.
Hayatınıza pasif yeteneksiz yüreksiz erkekleri almayın
Bir ömür mutlu yaşayın.herşey erkek demek degildir.
En büyük erkek sizsiniz.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Geriye bakma gençliğim

Yıllarımı verdim ben hayata,bakmadım ardıma.
Dönüpte geriye bakma gençliğim..
Aynalara baktım,yaşlı gözlerim,ağardı saçlarım.
Yanılmadı gözlerim yabancı değil.
Kendimim.dönüpte geriye bakma gençliğim.
İnsanlar aynı değil çıkar peşindeler.
Dost dediklerin kendi işindeler...
Dostlar yalan olmuş,insanlık bitmiş.
Dönüp te geriye bakma gençliğim.
Kader demem yazı demem.ne yaptıysan.
Kendin yaptın gençliğim; dönüp te geriye bakma.
Tüketin kendini,zamansız,acımazsız...
İnsanlara heba ettin,kendini zamansız.
Tükettin kendini dönüp te geriye bakma gençliğim...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gidiyorum işte bakma arkamdan

Gidiyorum işte sana birşey demeden.
kalbini kırmadan,tek kelime etmeden.
arkamdan bakma;
Ben bakmayacağım arkamdan.
içime atım sevinçleri,kederleri,hüzünleri.
Seni başbaşa bırakıyorum özgürlüğünle,
Ben se tek başıma gidiyorum hüznümle.
Ne sana kırgınlık var nede keşkeler kaldı kalbimde
Adımlarımın sesini duyuyorum sokagın sesizliğinde.
Nefesini hissediyorum ensemde.
Gidiyorum işte yol ayrılmış yolları görmeden
Sana hayalimi dahi bırakmadan gidiyorum.
Bir kaç damla yaş süzülerek gözlerimden.
Elveda demeden gidiyorum.
Yüregimden fışkırdı çığlık sesi
Bedenimden akan bu kanı kestir.
Beynime vurduğun kurşunu sezmeden gidiyorum
Kurudu umudum gece ayazı
yüzüme vuruyor siyah saçlarının dalgası
Acımı olur güzü baharı gidiyorum.
Sana mutlulukları bana kederleri alarak tan

Ayten Özlem Yeşilçalı

Git

Bazen sözler yetmez seni anlatmaya...
Gözlerine işte o an bakmak istemem hiç
Sen gideceksin...
Ben yine sensiz,yine kimsesiz.
Biliyorum!
Gitme; Sözcüğü burada basit ve anlamsız kalacak
Merak etme;
Zaten o "GİTME" sözcüğü yüreğimi kanatsada
Çıkarmamak için yıllarca içimde hapis kalacak....
Kapıyı vurmak;
aslında bakarsan aşktan kaçmak kolaydır.
Degilmi?
Yani sana.....
Bense arkandan bagıra bagıra sana olan sevgimi;
Haykırsamda.
Oysa başka gözler çoktan girmişti kanına...
Alışkınsındır bilirim yalan sahte aşklara...
Sana "GİTME" demeyeceğim.
Git ki anla sevgiyi aşkı.....
Git ki anla gerçek sevdayı.
Git ki dönmek istediğinde arkana bakma
ve döndüğünde o çıkarken çarptığın kapının;
Sana bir daha açılacağını sanma..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Git bebegim

Kader ırmagını ben yaratmadım.
Bu bahtıda sana ben yazmadım.
Sen bilemedin kıymetimi kadrimi.
Bebegim,özüne ziyan gelse ben kahrolurum.
Evlat demek hayatım demek.
Ne kadar kızsamda yüregimdesin göz yaşımdasın.
Bakma sen bagırdığıma ana kızması de geç sende.
Ben senin gibi özgür yaşamadım hayatımda.
Yeminim vardı geçmişimde.
Yaşadıklarımı yaşatmıyacaktım size.
Ben sözümde durdum.
Şimdi sıra sizde.
Nedendir bu gitmeler,bizi yalnız bırakmalar.
Özgürlük güzeldir.ama senin anladığın gibi degil özgürlük ruhum.
Gözümden sakındım geceleri geç geldiğinde gözümü kırpmadım.
Sen özgürlüğü yalnız yaşamak olarak algılıyorsan.
Git bebegim.yolun açık bahtın güzel olsun.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gitme

Gitme,gidersen..
Bu can gider benden.
Canımı sızlatıyor sevgisizlik sensizlik.
Bir gün kıyarsam bu cana alsın razıyım.
Özlemişken seni aşkı..
Ben sensiz neyleyim.
Ziyan oldum,yalnızım.
Kadere isyanım artık.
Bıktım artık yalanlardan.
Her yanımla yalan dolan.
Riyakarlık kötülük..
Gitme..
Adını koyamadığım yalnızlık.
Ne beklesem ne istesem yaradandan.
Zaman zaman ölümü bekler gibi.
Beklerim kaderimdeki sevgiyi.
Neyi beklediğimi bilmeden.
Acıyı yaşamayı severekten.
Aşkı yaşamayı..
Yıldızların altında yatmayı.
Gecenin gizemli rengi yatağım.
Yıldızlar çarşafım.
Denizin yakamozu sevgim.
İpeksi dokunuşlarıyla sardı beni.
İşte bu benim bu geceki hayalim.
Gitme
Gidersen bu hayaller gider bende.
Mutluluğum aşkıma yaşama gücüm;
Bunlar gider bende.
Özlediğim kokunu alamam.
Seni hayal edemem.
Gözlerimden gözlerine akamam.
Sevgisiz yaşayamam.
Taşıyamam bu hayatı gitme.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gitme dur hayatımda

Gelen vurdu giden vurdu.
Hayatıma pusu kurdu.
Kurtlar beni kuzu gördü.
Gitme dur sen hayatımda.
Ben beni sende buldum
Kederimi sen unutturdun.
Karanlıkta ışık oldun.
Gitme dur sen hayatımda.
Kader yazmış seni anlıma
Ne yaptıysam tek başıma.
Kurtlar beni kuzu gördü.
Düşmez semde sofrasına
Engel oldu hep aşıma
Tek başıma tek aşıma.
Kurtlar beni kuzu gördü.
Halin nedir diye sordu.
Eşin varmı diye gerdi.
Hacısıydı hocasıydı.kurtlar beni kuzu gördü
Gitme dur sen hayatımda.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gittigin gün

Gittiğin gün senin ardın sıra bakakaldım.
O günün üstünden çok zaman geçti.
Ama kalbim anar zaman zaman seni sensiz.
Dokunamam seninle dokunduğum şeylere.
Yanacağım diye çok korkarım.
Büyülüydük biz bir birimize.
Ruhumu büyülerdi o güzel gözlerin.
Nasıl gittin nasıl bıraktın beni yalnız.
Çağladı göz yaşlarım.
Ağladı benimle gökyüzü.coştı deniz.
Bir İstanbul inledi benim feryatlarıma.
Ve sen gittin.
Benim yaşantım bitti.
Şimdi,bakıyorum hatıralara dalıyorum sevgi deryasına.
Sevgisiz aşksız yaşamak benim felsefem değil diyorum.
Ama Allah kahretsın senin gibisini.seni sevebileceğim gibi birisini bulamıyorum.
Ne vardı beni bırakıp gitmekte.
Yorgunum ey güzel insan.
Bitkin hele de bıraktığın iki can canımız yavrularımız.
Onlarla uğraşmak çok zor.
Bizim gibi olmalarını bekleyemem ama devir değişmiş.
Bu ne biçim dünya imiş.
Sevgi balı zehir olmuş.
Dostlardan gelir kanlı taşlar
Gözlerden iner yaşlar.
Bırakıp gittiğin anlar bence yalan oldu.
Ey sevgili bize ne oldu.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gönlüm

Ne bekledin sen yalancıdan,ne umdun kendine hayrı olmayandan.
Herkesi senmi sandın,yok be gönlüm kalmadı senin gibi yaşayan.
Umutlar tükendi,sevgin yok oldu.
Unut o yalancıyı...
Avutma kendini boş hayallerle.
Unut gitsin sevginin değerini bilmeyene,akmasın gözlerinden yaşlar.
Hayatı hep yalanlarla yaşamaktansa.
Bırak be gönlüm varşın desinler.
Bırak gitsin senin değerini bilmeyene,kapılma kendine hayrı olmayana
Elbet elbette bir gün çıkacak karşına sevgine değer verenlerde.
Avutma kendini boş hayallerle..
Gel gönlüm biz seninle yine gömülelim türkülere..
Hicranlarımızı efkarımızı akıtalım gözyaşlarmızla derelere.
İnan çokta vefalıdır gecenin karanlığı yalnızlığı.
Gökte yıldızları sev gönlüm; kah büyüyen
Kah sen ağladıkça küçülüp seninle ağlayan gökteki ay ı sev.
Türküleri sev seni Ummanlara götüren.
Şiirlerini yaz yalında olsa sevgiyi paylaşan içindekini aktaran.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gönülden yürege yol varmı ola

Gönülden gönül e yol var mı ola can
Senle çok şeyler yapacaktık be gönül.
Çok kısa zamanda terk ettin beni.
Biçemedim senle olan hayata bahar.
Kefen demedim ben.
Baharımız kefen oldu gönül.
Kime güvendiysen kırdı gönlümü.
Gönülden kalbe yol var mı ola
Aşkın şarabını içmeye razımı ola yürek.
Sıkı sık ı sarılmaya var mı ola kollar.
Gönülden sevmeye var mı ola yürek.
Yalnız gecelerimde bana yoldaş olmaya;
Yeter mi,
Kalpten yürekten gelmeyen gönül.
Gönülden gönüle yol varmı ola
Öldüm öldüm bitim gönül.
Gönül kendine başka başka maceralar arar.
Bilmez ki en güzel macera yanıbaşın da var.
Benim için başkası yalan gönüllü.
Bir kalbimde sen varsın.yinede sen varsın.
Gönülden kalbine yol varmı ola gönül
Bırak git beni gönül..
Yürek yansın,gözler ağlasın,geceler sana;
Hasret kalsın..
Sabahlar sensiz olmazsın.
Yüreğimden vurdun kahpece.
Sana yinede soruyorum gönül
Gönülden yüreğe yol var mı ola...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gönüll

Gönül,nedir senden çektğim..
Bitmez mi senin saltanatın,neden hayatını karartın.
Sana demedim mi ben gönül....
Neden insanlara inandın.
İşte bak işte bak yine yalnız kaldın,gecelerin sabah olmasını bilmeden.
Ne kadar sürecektir bu gönül..
Daha ne kadar acı çekmeye dayanır yüregim.
Söyle söyle bana gönüll.
Ne zamana kadar arayacaksın içki şişelerinde teselliyi.
Daha ne kadar sabahlayacaksın; gecenin kör karanlığında.
İçerken içkini.....
Bu ne gam bu ne duygusallık gönül.
Sende bir gün toprak olacaksın...
Yeter çektirme gönül,
Düştüğünde,hiçbir değer verdiğin insanı bulamayacaksın.
Sende sende ağlayacaksın,sende yaşlanacaksın.
Sende nefret edeceksin insanlardan ihanetlerinden,
İnsanlıklarını unutmuşluklarından.
Sende bileceksin ikiyüzlülüğün,dürüstlüğü alt ettiğini.
Yeter gönül,yeter kendini düşünmüyorsan beni düşün.
Ben yoruldum,aldatılmaktan,yalanlardan riyakarlıklardan.
Bak bitti yine kadehim.
Hadi doldur,körkütük olayım sabah olmadan..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gözyaşım

Sen benim ömrüm,sebebim yaşam umudum oldun
Gözyaşım....
Bazen hüznünlendim indin gözlerimden.
Bazen efkarlandım kan gibi aktın yüreğime
Ama sen beni sevinç tede acıdada hep anladın..
Sen olmazsan ne yapardım gözyaşım.
Yüreğimin derinliklerine indin.
Ordaki acıları sevinçleri gördün.
Sen benim insandan daha gerçek dostum oldun gözyaşım.
Çaresizliklerimi senle paylaştım,beni anlamayan insanlardan.
Yürek acımı; içimdeki yalnızlığı sevgiye hasretimi.
Hep senle paylaştım gözyaşım.
İsyankarlığı kadere riyakarlara insanlıktan nasibini almamışlara.
Ben bunları sen gözlerimden damla olarak indiğinde anladım
Gözyaşım
Anama hasretimde içimdeki yangınlarla mücadelelemde.
Yavruma duyduğum özlemde..
Dostlarımla paylaşmak isteyip te paylaşamadığım duygularımda.
Hep yanımda oldun,beni yalnız bırakmadın gözyaşım.
Gözlerim kapansa da sana olan borcumu ödeyemem gözyaşım

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gundim

Neyime güvendiğimi bilemiyorum.
Kalbimin temizliğini....
En zor anlarda kalbim aşkı bildi.
Bozdum sevmemeyi sevilmemeyi.
Gönlüme hükmedemedim....
Doyamadım bakmaya....
Kalbime söz geçiremedim
Özledim her zaman tenini kokunu
Bakmaya doyamadım
Okşamaktan sakındım
Eller seni sevmesin diye
Sana zarar vermemek için canımın içi
Yıllar sonra sevmenin bedeli bu olsa gerek.
Gundim.....
Neyime güvendim bilmem.
Yaşamasaydım bu günü senle
Aşk beni bağışlamazdı
Aşık oldum senin gülen gözlerine
Gundimmmmm
Son, nefesim de aşkın zorunu gördüm.
Aşığım her yerine...
Kalbim neye güveniyor bilemiyorum
Benden çok büyük bu sevdam
Aşamam.
Yarını bilemiyorum.
Unuttum geçmişimi senle Gundi.
Nazar değmesin
Aşığım tüm bedenine
Bakmaya doyamadım..
Sevmeye kıyamadım incinirsin diye..
Yokluğuna alışamadım çok kısa süre olsa da bile.
Seni hep yanımda sesini sesimde soluğunu nefesimde;
Hissettim.
Ben Gundi yim...
Senide Gundi olduğun için çok sevdim,taptım
Kıyamadım seni sevmeye doyamadım sana bakmaya
Gundimmmmmmmmmmmmmmmmm

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gururlu aşk

Bir gün arkana dönüp baktığında.
Bulamıyacaksın beni yanında.
Olmayacak artık sana bakan gözler birdaha.
Arayacaksın biliyorum ellerimi,sevgi dolu kalbimi.
Ama unutma sevgili...
Senin bana vermediğin sevgiyi ben sana verememki.
Şimdi gitme sırası bende.
Görme sırası sendeydi.
Nasılmış çekmek karşılıksız sevgiyi.
Nasılmış beklemek görmek özlemi.
Aslında yaptıklarım senin çekmen için.
Olmayacak benim sevgimin bittigi yerde;
Seninki...
Senin gururunun bittigi yerde;
Ne yazıkki.
Benim aşkımın gururu başlayacak.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gücüm yetmiyor

Sevgilim rüyadan şimdi uyandım.
Bilmem neden tatlı sözlere kandım.
Sebep çok basit yürekten yandım.
Yangını söndürmeye gücüm yetmiyor.

Demek sevgiler hep yalanmış.
Tüm sırlar bir balonda saklanmış.
Temiz aşklar masallarda yaşanmış.
Masalı söylemeye gücüm yetmiyor.

Sevdim içime sindirdim seni.
Seninle süsledim gece ve günlerimi.
Hani diyordun sevmiştin beni.
Sevgiyi sürdürmeye gücüm yetmiyor.

Boyumuzdan büyük işlere kalktık.
Sende bende hep çevreyi aldattık.
Biraz riya birazda yalan kattık.
Yalanı söylemeye gücüm yetmiyor.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Güçlü İnsan

GÜÇLÜ İNSANIN YOKTUR KİMSEYE MİNNETİ SERVETİ OLMAZSADA ÇÜNKÜ
ONURLUDUR GURURLUDUR PARAYA DEĞİŞMEZ İNSANI

Ayten Özlem Yeşilçalı

Gül koydum adını

Gül sevince anladım ki
Çabuk soluyormuş
Ben seni gül saymadım ki
Neden acıyor kalbim

Sen gittiğinden beri
Geri geri aldım saatleri ben
Seni seni bırakmam gel
Deli gibi tozutum sen gideli

Gül gülünce aşk
Sevgi düşüyor yüregime
Bak sana ben güller aldım
senin adında gül koydum
Ama soluyor nafile

Sen gittiğinden beri
Geri aldım saatleri ben
Seni bırakmam diye
Deli gibi tozutum sen gideli

Öyle bir saat tuttum ki içimden
Ne kadar gelmesende o kadar daha var ama
Öyle akıl almaz geçmişti ki saatler
Birine gider gelmezsen eğer

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hal Bilmeze Yoldaş Olmak

Hâl bilmeze yoldaş olmak;
Yola zulüm değil mi ?
Cahile laf anlatmak;
Kendine eziyet değil mi?
Yol gittiğin dostunun dost olmadığını görmek,
Sağından solundan ihanet sahtekar simalarla olmak.
Bu yapmaz ya yıllarca sırt sırta mücadele verdik,
Bir parça ekmeği yediğimiz lokmayı bölüşmedik mi?
Yok ya inanmam o bana ihanet etmez dediklerinden;
Darbe yediğini görmek.
Hal bilmeze yoldaş olmak DEĞİL Mİ?

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hasretim olacağını nerden bilebilirdim

Benim hasretim olacağını nerden bilirdim
Koynumda besledigim yemligim.
Karanlıklarda haykırmak istiyorum seni.
Gecelere meydan okumuş, ayrılıklara kafa tutmuş ben.
Senin hasretim olacağını nerden bilirdim.
Karnlık gecelerde uykumda atnallarının sesi
Beynimi kemirirken.
Ben sensiz bir duble rakıyı yudumlarken;
Hasretim olacağını nerden bilirdim.
Yoklugunu hissediyorum koynumda.
Dudaklarımda sıcaklığını.
Dağılmışım ben rahvan atlar gibi
koşuyorsun gözlerimde.
Beni böyle darmadagınık edeceğini.
Hasretim olacağını nerden bilirdim.
Kötü günler kötülerde kalır.seven her zaman aldanır.
Gerçek seven yalnız kalır.sen benim hasretim olacağını nerden bilirdim.
Bir nefes sana hasret olacağımı nerden bilirdim.
Gecenin kuytularını ısıtmak istiyorum.bedenimde.
Bağırmak istiyorum alabildigine.
Koynumda sakladığım sevdiğim.
Yok yaa adını bile kendime söyleyemedim.
Dolu dizginlerde ezilen yüregim.
Hasretim olacağını nerden bilebilirdim.
Bir gün seni beynimden silebileceğimi.
Hasretim olacağını nerden bilebilirdim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hasretimsin

Sen benim bir ananın evladına;
Duyduğu özlem sevgi kadar;
HASRETİMSİN...
Sen benim özlemim tek çaremsin.
Bir gül bülbülüne ne kadar özlem duyarsa;
Bende sana öyle Özlem duyuyorum.
Gurbet kuşları gibi seni özlüyorum.
Sen benim gurbetim,sen benim her şeyim.
HASRETİMSİN.....
Ay karanlık gecesi olmadan çıkmazsa;
Güneş gün ağarmadan doğmazsa
Bülbül güle hasret ağlarsa;
Bende işte sana öyle ağlarım sen benim
HASRETİMSİN...
Sevmeden hasret çekilmez;
Gerçek sevmeyen bunu hiçimi hiç bilmez.
Sevmenin yaşıda olmaz.
Kırkıdan sonra sevmenin bedeli.
HASRETİMSİN.....
Hasret çekmek umuttur,sevgidir işte
Gurbetin vurduğu,yanık türkülerin savurdu.
HASRETİMSİN SEN.....
Dudaklarımda her zaman özlemlerin;
Bedenimde tek senin ateşin.
Kalbimde bitmeyen sevgin.
HASRETİMSİN.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hata

Her insan hata yapar bende bir hata yaptım...
Nedenini sorma bana anlatırsam sende üzülsün.
Sevgisizlik de yalnızlık de ne dersin dee.
Bazen insan tatlı birkaç kelime duymak ister ya.
Al işte bende duyduğum o birkaç tatlı kelimeye kandım.
Belki de yıllardır duymadığım o tatlı sözlere..
Anla be dostum,kardeş,kızım..
Anlayın beni,bende insanım benimde bazen boşluklarım olur..
Bunun için beni yargılamayın kınamayın
Beklide siz haklısınız demir gibi bir yürek var bende;
Bunu sizde gördüğünüz için yadırgadınız.
Ama bilin ki insan insandır her zaman güzellikleri sever.
Ne bilirim ki karşımdakinin kişiliksizliğini.
Nasıl anlarım nasıl...
Ben hep sevgide yanlış yaşadım...
Aklımı belki başımdan aldı da gitti o tatlı nağmeler.
Hiç kimse yaşamayan biri bilemez yalnızlığı.
İşte dile düşmek istemez sem de kalitesiz insanların yüzünden.
Düşersin böylece.
Hata yaptım hatamı anladım tek bildiğim bundan böyle yalnızlık
Tek sevgilim var benim oda içkim ve sigaram
Onlardır benim kaderim..
Hayatta dost yok sevgili yok candan seven yok.
Ben yine gecenin karanlığında döneyim yansızlığıma
Şiirlerim yalnızlığımdır benim kaderim.
Eller ne derse desin
Ben hep ağlarım kaderim belli
Bende hata yapabilirim insanım çünkü

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hatamı yaptım

Seni sevmekle hatamı yaptım.
Kimseye değil ben sana taptım.
Sevgi çiçeklerinden başına taç yaptım.
Seni sevmekle söyle hatamı yaptım.

Biliyorum hoşuna gitmiyor nete takılışım.
İçime dert olur mahsun bakışın.
Ayrılığı hatırlatıyor el sallayışın.
Seni sevmekle söyle hatamı ettim.

Dilerim aşkımız yansın sönmesin.
Kimse verdiği sözden dönmesin.
Sevgi yaşamaya dege asla ölmesin.
Seni sevmekle söyle hatamı ettim.

Seni bulamayınca bana bir haller oluyor.
Gönül bahçemdeki güller soluyor.
Benzim sararıyor gözüm doluyor.
Seni sevmekle söyle hatamı ettim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hatamıııı

Hep neden ben hata yapıyorum anlamadımki.
Acaba hata bendemi,yoksa değer verdiğimde mi.
Asla asla ben bende olduğunu anlamadım...
Karanlık gecelerde yalnızlığımı gecedeki sesizlerle paylaştım.
Oysa ben sana tutunmak istedim.....
Seni hep yanımda görmek istedim...
Ne senden köşk ne saray nede maddiyat istedim...
Sadece sevgi....
Sevmek bu kadarmı zordu..
O zaman neden benle eglendin.
Ben sadece sevginin bütün olduğunu düşünenlerdenim.
Sen evet sense sevginin aldatılmak aldatmak diyenlerindendin.
Sevğiyi bilmeyenlerden din.
Sen sadece baba parası yiyeceklerdendin...
Bense anlığın teriyle bileğimin gücüyle kazananlardandım.
Git be hewalım git be ez bırındarım...
Sen bunları bile bilemezsin...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hayat

Hayatla uğraşmak kolay sanırdım;
Oysa....
Ne kadar yanılmışım.
Çocukken hep derlerdi.
Ekmek aslanın midesin de
Düşünürdüm!
Ne demek bu şimdi diye.
Yıllar geçti.
Sen beni çok yordun hayat..
Bu gece gökyüzünde ne çok yıldız var..
Milyonlarca,biz insanlar gibi;
Bizim gibi.
Hepside ayrı ayrı bir ışık saçar.
Hepside yalnız benim gibi.
Onları seyrederken
Daha iyi düşünmeye başladım.
Onlar gökyüzünde mücadele verir;
Bense;
Yeryüzünde yaşamla,senle boğuşurum hayat.
Yılları yollarıma kattım.
Yollarımı yaşadıklarım.
Sen beni çok yordun hayat.
Hele büyük kentin ağırlığı yok mu?
Dost dersin seni arkandan vurur.
Kalmamış artık dürüst olanın;
Yanında yeri.
Verirsin nanköre şerefsiz her şeyi.
Sen beni çok yordun hayat..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hayat sineması

Hayat senaryosunda rolüm çok ağırdı.
Elime verildi anlayamadığım bir sürü şeyler yazılı/
Bir kağıt; okudum ama hiçbir şey anlamadım.
Okuduk ça oynadım ordaki oyunumu.
Vurgun yedim daha küçüklüğümden.
Kimi zaman küheylan bir ata benzedim;
Kimi zaman bir sünepe.
Rol yapamadım bu filmde:
Naturel oldum kendimi oynadım.
Olduğum gibi.
Bebğim verilmiş yazıda günahlar hep senin boynuna,
Bakındım çevreme çevrede olanlara
Kah güldüm yalanlara yalan olduğunu bilerek
Güldüm dalga geçtim hayatla.
Ne kadar yaşayacaktım ki.
Kahrolası ömrü bilmeden
Karar verdim kendi kendime.
Sevecektim insan olanı,yalancısı riyakarı
Bana dokunmayan yılan bin yaşasın dedim.
Ama öylede değilmiş.adadım kendimi insanlığa.
O zamanda yalnızlıklar matinesinde kaldım.
Gülenle güldüm ağlayanla ağladım.
Lokmamı ikiye böldüm.
Maalesef bu defa ben aç kaldım.
Açmısın hastamısın diye soran olmadı.
Bazen ağrıdı sızladı yüreğim.
Anlayamadığım o kadar çok şey var ki.
Mesela yaşamak neden güzeli varken kötüsünü yaşamak.
Yaşamayı tuhaflaştıran.
Kaybedeceğini bile bile aynı oyunları oynamak.
Yada alışkanlık haline getirmek.
Hayat yaşadığın kadar vardır.
Biraz hüznün biraz neşe
Nedendir bilinmez,hayat sinemasında.
Bir gün gelecek perdeler kapanacak.
İşte senaryonun sonu herkes için bu film;
Böylece bitecek.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hayata bir çizik çekelim

Bu gece tüm geçmişim hayatımın şerefine kadeh kaldırmak isterdim.
Yasaklar varya birde sol yanım ağrır ya kaldıramam geçmişin şerefine
O kadehi...
İçimden bir nara atmak gelir heeeeeeeeeeyt ulan var mı bana yan bakan diye
Şerefe kadeh kaldırılmayınca oda olmuyor..
Bir dağ başında olmak vardı şimdi kırlarda çiçeklerin arasında..
Avazın çıktığı kadar hoyrat söylemek.
Hoyratı söylerken hıçkıra hıçkıra ağlamak..
İnsanlardan uzak,dertlerinle baş başa kalmak.
Yalnızlığını börtü böceklerle yılan çiyarla bölüşmek.
Güvenecek bir dost bile kalmamışken bu hayatta.
Hayatın anasını satmak.
Yumruğunu havaya savurmak.
Karşı çıkana kafa tutmak.
Sık lan yüreğin yetiyorsa tetiği çek sık kafama demek.
Bir can borcum var allaha.
O da senin elinden alınacaksa durma al demek.
Ya da hayata yaşanmışlıklara boş verip,
Ser seri gibi yaşamak.
Nerede sabah orada akşam demek.
Gecenin gündüz,gündüzünün gece olduğu bir hayat sürmek.
Gelmişine geçmişine düz gitmek hayatın..
Özlemlerin hasretin olmadığı.
Bir hayat sürmek.
Bize göremi? ? ?
Yok be kardaş bize göre değil.
Biz delikanlının hassıyız.
Her ne kadar bizi hor görselerde.
Biz hor görenlerden daha da hayatı bilenlerdeniz...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hayatım

Ben seni gözbebegim gibi sevdim...
Ben sana geleceğim gibi taptım.
Beni seni türkülerimde yaşadım...
Dagbaşlarında gecenin karanlığında;
Hep hep seni aradım
Hayalimde,geçmişimde geleceğimde.
Bulamadım.ne gecemde nede gündüzümde.
Sadece kendimi avuttum sanal gecelerdeeee.
Küfürler yedim aşağılandım....
Ama hep katlandım.
Uykusuz gecelerimi paylaştım can dediklerimle.
Kimsesi oldum kimsesizlerin.
Anası oldum anasızların...
Ablası oldum,bacısı oldum garibanların.
Gün oldu bacı diyenler küfür etti.
Gün oldu ana diyenler küfür etti
Yinede yılmadım..yıldırılmadım.
Gelinlerim oldu.kardeşlerim oldu damatlarım oldu.
Ama yinede felege yenilmedim....
Onlarla agladım onlarla güldüm.
Yalnız gecelerimde
Onlarla mutlu oldum,onlarla güldüm.
Onlarla agladım..
Ama hep seni aradım,aradım bulamadım.
Yinede kendimi yitirmemek için karanlıklarda dolaştım..
Seni bulabilme ugruna.
Ama bulamadım,bulamadım be cannnnnnnnnnn.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Huzur evi

Huzur bulmaya geldim,rezillik gördüm.
Yavrumun huzuru bozulmazsın diye kendime eziyet ettim.
Söyleyin be dostlar burası huzur evimi,yoksa rezil evimi.
Yan ranzada yatan hatun kalkamaz oturamaz yiyemez içemez.
Üstüne üstlük,tuvalete gidemez.
Getirilmiş buraya atılmış,kimse ne olduğunu bilemez.
Anna taşır karnında 9 ay,eziyetle dünyaya gelir evlat.
Baba bir şeyler verebilmek için evlada çalıştıkça çalışır.
Ama reva görülür onlara huzur denilen ev.
Bir atıldımı oraya artık unutulur.
Kalmamışkı insanlarda da insanlık.
Çalışır o evde ama ordakileri hor görür.
Eyy dostlar,insanoğlu ne ekerse,ne yaparsa.
Onu görür.
Etme bulma dünyası.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hülyadan kocasına

İşte sen bunu bilemedin,kanın kanım.
Canım canın.sen benim bebelim degill
Sen ben aynı kanın aynı atar damarın.
Kanlarıyız....
Ben bütün bunları dinledikce.sana hayran kalıyorum.
Nedenini bende bilemiyorum ama,gerçekleri seviyorum.
Bir ömür boyu.
Dogum günün kutlu olsun derim.
Nedenini ben de bilemiyorum.
Hayatın sana verdiği yükmü onuda çözemedim.
Ama,sensiz hayat anlamsız bunuda bil...
Dogum günün kutlu olsun canım..
Sen 24 haziranın buyurduğusun.
Ve benim çocuklarımın babasisin.
İçimde ne kadarda yılların yorgunluğu olsa da.
Senin dogum günün kutlu olsun.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hüzün

Yanma, benim gibi ağlama...
Yine gideceksin. kalıcam sensiz..
Sıkıldım böyle yaşamaktan..
Şeni düşünüp ağlamaktan.
Ölümden farksız ayrılıklardan.
Sıkıldım hasretle özlemle yaşamaktan.
Yalan aşkı oynamaktan.
Yine ben yalnız.
Dalıp dalıp seni düşünüp ağlayacağım..
Anla beni, bırakma karanlık gecelerde.
Dipsiz kuyulara atma.
Yordun beni;
Her şey yine sıradan.
Dudaklarımda sensizliğin mısraları.
Gözlerim buğulu ağlamaklı
Hep seni düşünüp.
Çiseleyen yağmur gibi ağlayacağım.
Adını hüzün koyacağım.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Hüzün oldu adım

candost demek yangınlarda ataş demek.
yitik bir gecede karanlıklarda yok olmak demek.
kapı hep çaldığında, sen misin demekten korkuyorum.
ben mi seni kaybettim sen mi beni bilemiyorum.
hüzünlü gecelerim bitmez oldu,
her gecem hüzün benim.
Adımı değıştirdim özlem değil artık hüzün.
hüzün benim adım artık hüzün dür.
hayatım yaşamım kendim HÜZÜN oldum.

Ayten Özlem Yeşilçalı

İki gözüm

Ben sensiz olamadım,kendimi kandıramadım.
Unuttum desemde unutamadım
Ne felege nede kadere isyan edemedim.
İçimdeki kanayan yarayı durduramadım.
Sen benden geçsende ben senden geçemedim.
Ben sensiz olamadım.
Kendimi avutamadım.kader zincirini kırmaya dır benim ahtım.
Kime kinim kime nazım.
Şanadır elbet bütün sözüm.
İki gözüm bahtım kaderim özüm.

Ayten Özlem Yeşilçalı

İki yalnız yıldız

Koca bir ayrılık girdi aramıza.
Döndüğünde ki dönersen eger;
Eksik noksan bir şeyler başlamış olacak.
Sanki görmedigim o günler alıp götürmüştü.
Biz olmamıştık eksik kalmıştık.
Kırılmış bir şeyi onarır gibi başladık sevgimize.
Yüregimiz çekingen körler gibi tutunuyor.
Dilsizler gibi bakışıyorduk.
Sanki ufacık bir şey olsa birbirimizden kaçacaktık.
Türküsüz,hilesiz bir beraberlikti bizimkisi.
Zamanla güvenle ilerledik birbirimize.
Gittin.....
Şimdi koca bir mevsim degil.
Koca bir hayat girdi aramıza.
Biliyorum ne sen dönebilirsn artık.
Nede ben kapıyı açabilirim sana.
Şimdi biz neyiz biliyormusun?
Akıp giden zamanda birbirine uzanamayan.
İki yalnız yıldız gibiyiz.
Acı çekiyor ve kendimize gömölüyoruz.
Bir uçak geçse bizi birleştirse diyorum.
Bir zaman sonra bakınca bu aştan geriye kalan;
İki enkaz olacağız yalnızca.
Kendi denizimizde sesiz sedasız boğulacağız.
Ne kalacak bizden.
Bir kart,bir mektup ve benim şiirlerim.
Ne kalacak savrulmuş günlerimizden.
Bizden diyorum senden yada benden ne kalacak.
Şimdi ben neyim biliyormusun.
Yıkıntılar arasında yakınlarını arayan çocuklar gibiyim.
Umut ve aşkın hiç bir anlam taşımadı dünyada.
Bir sevgi bulduğunda ne yapacağını bilmeyen.
Çocuklar gibiyim.
Elbette bende bu aşk ta büyüyecek.
Herşeyi bir başka aşka erteleyeceğim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

İkimizin dünyası

Seninle küçük birdünya istiyorum.
Apak bir sayfa.
Ufacık tek katlı bir ev
Biryatak odamız olsun;
minikbir oturabileceğimiz,
yer minderli bir oda
Ama başka hiçbirşey olmasın
sevgimizle dopdolü.
eşyalarımız sevgimiz olsun...
Penceresinde perde değil;
Aşkımız olsun.
Düşlerimiz sevişmelerimiz olsun.
Menekşe rengi olsun
Duvarlarımızın boyası...
Bahçesinde;
Aşkımızla sevgimizle beslediğimiz.
Mimozalar, rengarenk gül fidanları.
Yediveren çiçekleri.
Pencerenin önünde
Reyhan...
Nede güzel kokar bilirmisin?
Hele aşkımız sevgimizle beslersek.
Gece ılık rüzgar estikçe
Odamız reyhan kokusuyla;
O ılık rüzgarın esintisiyle.
Sevişmelerimiz reyhan kokusuyla.
Hiç tartışmayalım bile aşkım.
hep sevelim sayalım birbirimizi
İncitmeyelim kalplerimizi.
Adresimiz ne olsun
Biliyormusun?
Hayal mahallesi
Sevenler Sokak.
Aşk malikanesi....
ikimizin dünyası.

Ayten Özlem Yeşilçalı

İmkansız

Kagıt kalem kaldı öylece elimde.
Yazmak istedim ne varsa gönlümde
Seninle aramızda bir şeyler var.
Bende direndim durdum imkansız.
Gözlerim dolu dolu saat sabahın beşi
Kimi mutsuz benim gibi;
kiminin yanında eşi.
Kimki bu beni benden alıp götüren kişi.
Uğraştım nafile anlatmak imkansız.
Bogazım düğümlendi,hafızam nerede.
Aklım fikrim kalmış malesef sende.
Seninle el ele son verdik biz bu işe.
Uğraştım olmadı anlatmak imkansız.
Kaderin önünde yuvarlandım durdum.
Gözüme gelip seninle bir bütün oldum.
Nihayet gönlüme bir sahip buldum.
Seni şiirlerle anlatmak imkansız.

Ayten Özlem Yeşilçalı

İnsanları tanımkla geçti zamanım

Ben insanları tanımakla geçirdim zamanımı.
İnsanlar beni degil..
Ne anam ne de babam ne kardaşım..
Nede can yoldaşım.
Hep ben tanımaya çözmeye çalıştım,hiçbiri beni degil
Ben her zaman tanıdıklarımı yapısıyla Altan aldım.
Onlar beni degil.
Ömrümü insanlara adadım bilemediler.
Dalga geçtiler yaptıklarımle düşüncelerimle.
Onlara tek söyleyeceğim bu iki kelimedir.anlayana
(De vere hewale de vere ciyane ketime bexte te
Çıpkım le dünyayı..)
Bu da benim tercihim,

Ayten Özlem Yeşilçalı

İnsanlığı Sevdik

Bir soluk dedim ve bir nefes.
yüreğimin yettiği kadar yanındayım.
Bir can dedin candan öte sana cananım.
Kul olmadık.
Kullara saygıda kusur etmedik.
Bir beden bir nefes bir soluk neleri yenmedik.
Sırt sırta verdik.
olmazları oldurduk..
Kırılmadık,gücenme dik,kardeşiz dedik.
Kardeşe verilen değeri benimsedik.
Hep anamızın babamızın sözlerini kulağımıza küpe eyledik.
Ne dünya malı düşündük.
Nede dünya malına önem verdik.
İnsanlık budur dedik sen ben ayrımı yapmadan.
insanlığı sevdik...

Ayten Özlem Yeşilçalı

İntikam alabilseydim

Eğer intikam alabilseydim.
Seni unuturdum.
Unuturdum seninle gülmeyi.;
Unuturdum sevgili yalan sözlerini.
Unuturdum ağlamayı,özlemeyi.
Eğer intikam alabilseydim.
Silerdim seni.
Aklımda kalan aşk sözlerini.
Silerdim birtanem diyişini.
Silerdim sevgili hafızamda büyütüğüm.
Oysa...
Bir hiç olan seni.....
Şimdi anlıyorum.
Sevmek yürek ister...
Oysa sen yüreksizsin değilmi..
Şimdi anlıyorum sevmek emek ister.
Sen emek veremezsin,zora gelemezsin değilmi.
Şimdi anlıyorum.sevmek sevilme adam ister.
Oysa sen adam olamazsın değilmi...

Ayten Özlem Yeşilçalı

İstanbul

İstanbul sen ne İstanbul muş sun be
Taşradan geleni kendine benzetmen,
Aklını alıp loş ışıklarınla gece hayatınla hayatları bitirmen.
Güvenilmeyen suyunla havanla paranla insanlarınla.
Daha kaç ocakları söndürmeyi düşünüyorsun ah İstanbul.
Sen eski İstanbul değilsin.
İnsanları sıcak yetimi kucaklayan,kimsesiz leri barındıran.
Sende değişime uğradın ey İstanbul.
Nerde senin madamların mösyölerin
Nerde senin fakirin cana yakın misafirperverliğin
Nereye götürüyorsun gençlerimizi İstanbul.
Amaçsız ideolojisiz,hayal peşinde koşan
Öz benliğini unutan.
Atasına saygısı kalmayan barlarınla kulüplerinle beyinleri dağıtan İstanbul
Gençlere lüks merakı saran İstanbul
Bir tarafında fakirin diğer tarafında sınırsızca para harcayan zengin züppelerin.
Adaletin bu mu senin İstanbul.
Nerede sanata müziğine türk müziğine verdiğin değerlerin
Silkin kendine gel ey istanbul
Türkiye nin yenilmez şehri
Ey şehri İstanbul..

Ayten Özlem Yeşilçalı

İstanbulu seyrediyorum bu gece

İstanbulu seyrediyorum bu gece.
İstanbulu seyrediyorum adalara karşı.
Bir kadeh rakım var önümde birde senin hayalin.
Hayal derken herkes sen varsın sanacak hayatımda.
Eyyy meçhul sevgili.
Seni ben kendim için var ettim
Deniz durgun,hava pusulu.birtek yıldız yok gökyüzünde.
Ama sokaklar ısıllı ısıllı,işte buda istanbul olmanın farkı.
Şimdi yaşadıklarım.yirminci yüzyıl istanbulu.
Ya ellileri.onlar nerde,mey sesleri.
Sabahlara kadar okunan hicazlar,güftesiyle bestesiyle acemikürdiler.
Bak ben şimdi istanbulu seyrediyorum,sensiz sen bensiz.
Büyükada yamacımda,kaşıkkadası sağımda,çınarcık solumda.
Ama ben bu masada yalnızım ve sensiz.
Bir yandan araba sesleri karışır gecenin karanlığına.
Kaldırırım başımı gök yüzüne sakın sesiz ben gibi.
Bakarım soluma deniz hırçın huysuz kabarmış.
Körpe aşık gibi.
Sanki beni kollarına alacak gibi nazlanır.
Çağırır beni.
Gel der gibi,güvenme şu istanbul diye gözünde büyüttüğün şehre.
Ne adamı adam ne insanı insan.
İyisini sen geri dön kendi memlektine.
Ben bu gece istanbulu dinliyorum kendi gözümle.
Kalp gözüm yürek gücüm,ben istanbulu seyrediyorum sizinle..

Ayten Özlem Yeşilçalı

İstiyorum

Hasret koma beni;
Anlamsız sevgilere itme,
sabahlarımın seninle olmasını;
Ay ışığını seninle seyretmek istiyorum.
Nemli geceleri seninle yaşamak.
Anlam katmak sevgimize
Lekesiz temiz bir sevgi istiyorum.
İkimize.....
Seni sen olduğun için sevmek.
Elveda değil,merhaba demek.
Neonların altında
Dans etmek sevginle
Erimek aşkınla sarhoş olmak
Ne dersin birtanem.....
Hayatı bir kaç gün değil.
Oluruna bırakmadan
Sarhoş olmak istiyorum.
Lakin senin ne düşündüğünü bilmiyorum.
Aşkımızın sevgimizin büyük olmasını istemiyorum.
Nedensiz sebepsiz
İçimden geleni söylüyorum.
Yalansız.
Olurlarla dopdolu.....
Riyasız tertemiz
Umut dolu
Mutluluklarla sonsuza dek birliktelik istiyorum

Ayten Özlem Yeşilçalı

İsyan Ateşı

İSYAN ATEŞİ

Bir kördüğüm gelir saplanır yüreğime her gün her gece
Fukara günlerim gelir gözlerimin önüne;
Bir garip olurum yad ellerde.
Uyuyamam uyanırım çocukluk günlerim gelir gözlerime.
Yattığım yerde.
Ne mücadeleler verdik gençlik günlerimizde.
Özgürlüklerimiz insanca yaşamamız için.
Ne bedeller ödedik.
Nice fidanları verdik toprak anaya.
Kah ağladık kah güldük özgür müziklerimizle.
Bir kadeh kaldırdık bir daha aldık boşalan kadehleri doldurduk.
Bir duman olsada kafa
Yine ezilen halkımızı düşündük.
Bir dağlarda dolaştık bir kırlarda bir yoksul evine misafir olduk
Bir masasında kuş sütü eksik olamayana.
İsyan etmedik atalarımıza.
İsyan ateşini yaktık sönmez se de bağrımızda.
Hep gidenlere ağladık.
Ya kalanlar...
Aslında isyan ateşinin içine attık kalanları.
Yürek yangını bitmedi bitmeyecek bu devrim ateşi yanan yüreklerde..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ayten Özlem Yeşilçalı

İsyankar sokakta aşk

Ben sevmeyi garipler mahallesi isyankar sokakta öğrendim.
Hayata isyanda insanlara isyanda kendime isyanda.
İpek sofralarda yemek yemedim be gülüm.
Çatal bıçak nasıl kullanılır öğrenmedim.
Bizde bol acılı sebzeli bulgur pilavına,yufka ekme dolanıp alınır.
Ne çatal var ne de bıçak.
Ben isyankar sokaklarda büyüdüm be maralım.
Ne bilirim dansı nede bilirim senin farzı.
İsyankar sokakları tanımadıysan git be gülüm,
Hayat senin tanıdığın gibi süslü hayallerle dolu değil.
Sevmenin sevilmenin bedeli yoktur isyankar sokaklarda.
Ama senin gerçek hayatında vardır.
İşte isyankar sokaklarda sevgi budur.
Ben tanımadım be gülüm beni benden çok seveni.
İsyankar sokaklarda,sevmenin bedeli...
Dostluk sevgi kardeşlik.
Dostluk ölümüne...
Kardeşlik kana kan cana can.
Sevgi anlamı büyük bilene.
Ben isyankar sokaklarda tanıdım hayatı üstat yine kendimce
O sokaklar var ya o sokaklar bilmeyene hayatı öğretir bence

Ayten Özlem Yeşilçalı

İş te yine sana sardım mühür gözlüm.

İş te yine sana sardım mühür gözlüm.
Seni düşündüm senle yaşadım gecenin bir yarısını.
Hava puslu bende yürek buğulu.
Kaç gecedir gönlüm mühürlü seni bekler oldu.
Sen neredesin, ne yaparsın bu gönül sensiz harap oldu.
İşte yine sana sardım alınyazım, dağ kıracım.
Bir ses versen bir seslensen unutacağım yalnızlığımı.
Nefesimsin benim yaşamımda,
Beynimin her zerresinde sen varsın.
Sen benim yaşam pınarım kaynağımsın.
Çok uzakta da olsan sen bana hayat verensin.
Benim çok yakınımdayım.
Sen bilmesen de sen benim yalnız'ım sın
Bak gece sesiz durgun ben senleyim yıldızlarla beraber.
Berak bir aşk buğusu var gecede.
Yıldızlar örtü oldu aşkımıza.
Senle ikinci baharı yaşamamız için, ödün verdi bize.
Yine sana sardım yalnızım bu gece.
Bir ben bir sen bir de yıldızlar, ayrı kalan sevdalılar bizle bu gece.
Sardırma bana kendini yalnızım.
Ya bu sevda birleşir yada bizi öldürür.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kabulet beni de ölümsüzlüğüne

Yeni hayal kurdum
Senden ne kaldı bana,çok kötü bir hatıra.
Sevgime kattın yalan,
Unutun beni,bir hayal.
Düşen bir yaprak gibi
Her sonbahar yapraklarında sen varsın
Bir bahar olmadı ki hayatımda.
Hala da aynıyım,seni sana benzi yeni beklerim hayatıma;
Ama bulamadım senin gibisini.
Bir sonbahar yaprağında kurudum.
Sensiz geçen sabahlarda.
Seni düşündüm yine bu gece.
Gel desem gelemezsin,
Dön desem dönemezsin...
Çünkü sen dönülmeyenlerdesin.
Beni de katmak ister misin dönül meyenlerine.
Kabul eder misin,beni de kendi ölümsüzlüğüne

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kader

Neymişsin nasılmışsın bilmeden senle tanıştım kader.
Bana neden kinlisin,neden bana acı çektirmekten mutlusun.
Bilemedim; sen misin benim yazımı yazan.
Sen misin benim hayatıma yön veren.
Şen misin benim ne kadar acı çekmemi belirleyen...
Öyleyse sen neymiş sin be kader.
Ben inanmıyorum kader dediklerine.
Yazıya inanıyorum.
Yazım ana rahmindeyken yazılmış.
Senle değil kader..
yazılan yazımı görürürüm; Sen yazıya vesilesin kader.

Biz insanlardaki,kim ne der,ben insanların yüzüne;
Nasıl bakarım lar olmazsa;
Sende olmazdın kader.
Biz millet olarak,insanlar neder,nasıl karşılarlar yaşadığımızdan,
Senide başımıza taç ettik kader..
Töre diyerek,gençlerimizi katil ettik.
Kardeş katili ana katili baba katili.
Sana önem verildiginden,toplum olarak piskopat olduk.
Çünkü; biz hiç kendimiz için yaşamadıkki.
Hep her zaman başkaları için yaşadık.
Onun içinde seni biz yarattık kader.
Bizim gibi cahiller olmaz sa sende olamazdın kader.
Böbürlenme;
Birgün seni yaratan bu insanlık;
kendi elleriyle seni maziye gömerler KADER

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kadın yaşam özgürlük

Bir kördüğüm gelir saplanır yüreğime her gün her gece
Fukara günlerim gelir gözlerimin önüne;
Bir garip olurum yad ellerde.
Uyuyamam uyanırım çocukluk günlerim gelir gözlerime.
Yattığım yerde.
Ne mücadeleler verdik gençlik günlerimizde.
Özgürlüklerimiz insanca yaşamamız için.
Ne bedeller ödedik.
Nice fidanları verdik toprak anaya.
Kah ağladık kah güldük özgür müziklerimizle.
Bir kadeh kaldırdık bir daha aldık boşalan kadehleri doldurduk.
Bir duman olsada kafa
Yine ezilen halkımızı düşündük.
Bir dağlarda dolaştık bir kırlarda bir yoksul evine misafir olduk
Bir masasında kuş sütü eksik olamayana.
İsyan etmedik atalarımıza.
İsyan ateşini yaktık sönmez se de bağrımızda.
Hep gidenlere ağladık.
Ya kalanlar...
Aslında isyan ateşinin içine attık kalanları.
Yürek yangını bitmedi bitmeyecek bu devrim ateşi yanan yüreklerde..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kadınım diyenlere

Ne diyeyim bilemedim nasıl anlatayım kendimi
Ben bir ana dolunun bağrından kopan kimsesizim
Süslü sözler söyleyemem sadece içimden geleni konuşanım
Ne bir kimseden kötülük beklerim nede ben kötülük yaparım
Sabahlarım şu gurbete, ana diye sarıldım şarkılara yar diye
Dinledim ezgileri.
Can diye sarıldım insanım diyen yılanlara
Gurbet acı hayat insafsız kader zalim
Ne kadarda dersek kaderi kendimiz yazarız
Yalan küllüm yalan
Ne kaderi kendimiz yazabiliriz nede istenmeyenlere karşı çıkabiliriz
Sadece kendimize yaparız en büyük iyili gide kötülüğü de
Bilseydik kötülük nerde iyilik kimde yaparmıydık
Sanmam
Sevği diye sarılırı mıydık yılanlara çıyanlara kapılır mıydık
Erkeğim diyen erkek müsvete sine
Dinler miydik yalan oldu benim ömrüm ü
Yazar mıydık yaşadıklarım ızı
Neler yaşadım nelerle uğraştım gurbet elde kadere yenilmemeyi
Ama nafîle
Biz özümüzü yaşadık can
Temiz saf yalansız rıyasız kadere boyun eğdik
Anadolu inansın saflığıyla temiz ligiyle
Gurbet kadınını yaşadık kadınlığımızla
Bir özümüzden insan istedik hayatımızda
Onu bile yaşatmadı ağız tadıyla felek
Ayrı koydu anadan babadan yoldaştan
Kader dedik çekildik
Yazgı dedik ezildik yetmedi mi felek
Yetmedi mi biz Anadolu insanına çektir diğın
Haykıramayız biz içimiz de ki isyanı
İsyanımız şiirlerimizde gizli
Türkülerimizde saklı
Çok mutsuzum güvenmem artık kimseye
Anadolu kadını değil sadece tüm kadınım diyenlere şiirim
İçinde kendinden bir şeyler bulanlara

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kadınım işte

Bir kadınlar günü daha geldi geçti.
Emekçi,ezilen hakkı yenen günlerden biri daha.
Ben inanmıyorum bu gününde ezilen emekçi kadınlara;
ait olduğuna.
Gün saltanatını süren kadın, lara.
Kaçınız hanginiz bir karanfil bir gül götürdünüz bunlara.
Ben almadım.vede günüm kutlanmadı.
Neden,ben emekçi değilmiyim.kadın değilmiyim.
Hem anayım hemde baba.
Ne kutlayanım oldu günümü,nede karanfilim oldu günümde.
Ben kendi kendimi kutlarım böyle öz benliğimle.
Günüm kutlu olsun.
En büyük emekçi kadınım işte.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kadınlarımız

Kimisi anam kimisi bacım.
Kimisi sevdiğim başımın tacı
Kimisi genç,kiminin dökülmüş sağı.
Eli öpülesi kadınlarımız.

Saçınızı süpürge ettiniz bizlere.
Yeterince layık olamadık sizlere.
Hayat boyu vakıfsınız gizlere.
Eli öpülesi kadınlarımız.

Bebe iken kollarında hoplattın.
Genç kız oldu kanlarını kaydattı.
Fettan oldu parmağında oynattı.
Eli öpülesi kadınlarımız.

Hep aranır oldu ana ocağı.
Unutulmaz nazlı yarin kucağı.
Sizden doğar,yiğitlerin kaçağı.
Eli öpülesi kadınlarımız.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kalbim

Bazen daha fazladır acılar,yakar içimi.
Hayat daha neler veriyor acılardan kaçılmıyor.
İşte bu yüzden kaçamıyorum gidemiyorum.
Acılar ne varsa hepsi kabulümdür.
Unutamam acılar benim birer hazinem dir.
Acının bana kattığı direnci bilirim.
Ondan hiç kimseyi yeremem.
Anla artık beni kalbim...
Sana neden bir sevgi veremedigimi.
Acılar içinde yaşarken sevemez insan hiçkimseyi.
Biliyorum bana kıızıyorsun tekliyorsun.
Ben karşılıksız sevememki.
Kalk gidelim kalbim kalk.
Yolcu yolunda gerek.
Senin istedigini sevmek eskidenmiş.
Yarınlar sana da bana da geç artık.
Kalbimmmmm.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kalp unutmaz

Sonsuz bir karanlığın içinden doğdum.
Işığı gördüm, korktum.
Ağladım.

Zamanla ıııkta yaşamayı öğrendim.
Karanlığı gördüm, korktum.
Gün geldi sonsuz karanlığa uğurladım sevdiklerimi...
Ağladım.

Yaşamayı öğrendim.
Doğumun, hayatın bitmeye başladığı an olduğunu;
aradaki bölümün, ölümden çalınan zamanlar olduğunu
öğrendim.
Zamanı öğrendim.
Yarıştım onunla...
Zamanla yarışılmayacağını,
zamanla barışılacağını, zamanla öğrendim...

İnsanı öğrendim.
Sonra insanların içinde iyiler ve kötüler olduğunu...
Sonra da her insanın içinde
iyilik ve kötülük bulunduğunu öğrendim.

Sevmeyi öğrendim.
Sonra güvenmeyi...
Sonra da güvenin sevgiden daha kalıcı olduğunu,
sevginin güvenin sağlam zemini üzerine kurulduğunu
öğrendim.

İnsan tenini öğrendim.
Sonra tenin altında bir ruh bulunduğunu...
Sonra da ruhun aslında tenin üstünde olduğunu öğrendim.

Evreni öğrendim.
Sonra evreni aydınlatmanın yollarını öğrendim.
Sonunda evreni aydınlatabilmek için önce çevreni aydınlatabilmek
Gerektiğini öğrendim.

Ekmeği öğrendim.
Sonra barış için ekmeğin bolca üretilmesi gerektiğini.
Sonra da ekmeği hakça üleşmenin, bolca üretmek kadar
önemli olduğunu öğrendim.

Okumayı öğrendim.
Kendime yazıyı öğrettim sonra...
Ve bir süre sonra yazı, kendimi öğretti bana...

Gitmeyi öğrendim.
Sonra dayanamayıp dönmeyi...
Daha da sonra kendime rağmen gitmeyi...

Dünyaya tek başına meydan okumayı öğrendim genç yasta...

Sonra kalabalıklarla birlikte yürümek gerektiği fikrine vardım.
Sonra da asil yürüyüşün kalabalıklara karşı olması gerektiğine aydım.

Düşünmeyi öğrendim.
Sonra kalıplar içinde düşünmeyi öğrendim.
Sonra sağlıklı düşünmenin kalıpları yıkarak düşünmek
olduğunu öğrendim.

Namusun önemini öğrendim evde...
Sonra yoksundan namus beklemenin namussuzluk olduğunu;
gerçek namusun, günah elinin altındayken, günaha el
sürmemek olduğunu öğrendim.

Gerçeği öğrendim bir gün...
Ve gerçeğin acı olduğunu...
Sonra dozunda acının, yemeğe olduğu kadar hayata da
"lezzet" kattığını öğrendim.

Her canlının ölümü tadacağını,
ama sadece bazılarının hayatı tadacağını öğrendim.

Ben dostlarımı ne kalbimle ne de aklımla severim.
Olur ya...
Kalp durur...
Akıl unuttur...
Ben dostlarımı ruhumla severim.
O ne durur, ne de unuttur...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Karbeyaz Sevgim

Her gecenin uykusuzlugu yok bu gün üzerimde
Bu sabah,daha mutlu uyandım.....
Çünkü seni buldum.
Artık benimde bir sevgilim var.....
Canımdan çok sevdiğim,taptığım bir tanem var...
Gün bana çok güzel görünüyor
Eski günlerde karanlık olan;
Kabusa dönüşen günlerim gibi değil.
Bu gün kendimi sokaga attığımda
günün yeni aydınlandığı bir gün.
İnsanlar işe gitmek için sokaga dökülmüş.
Senin sesin kulagımda;
Mutluluktan tüm insanlara sarılıp öpmek istedim.
Kar bu gün çok güzel yağmış.
Sokakta bir köpek
Karların üzerinde yuvarlanıyor
İnan birtanem senin mutlulugundan
Bana vermiş olduğun mutluluk sarhoşlugundan
onunla yuvarlanmak istedim karların üzerinde;
ona seni nekadard sevdiğimi anlattım bilinçsizce.....
Bu gün o sevimsiz olan bakkal bile bana sevimli geldi.
Senin sevginden sevincimden ona bile günaydın dedim.
Çöpçüler çöpleri alırken hep selamlaştırdık.
Bu gün sevincimi onarlada paylaştım.....
Kerkes korkarak yürürken karların üzerinden.
Ben adeta uçtum.....
Güne yagan kara
Martılara ağaçlara
Dışarıda gezen tüm insanlara
SEVİYORUM.ÇOOOOOOKKKKKK SEVİYORUM
Aşık oldum;
Diye haykırmak istedim.
İyiki varsın iyiki seni tanıdım CANISI
Bu gün çok mutluyum.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kardelen

Gözlerimiz sevgiyi kalbimiz sevdayı anlatırdı o zamanlar.
Yanar ateşlerde dik kucak dolusu sevda sevda kardelendik
Ağlayan gülen birdi kalplerimiz.
Ne sen ağlardın neden ben.
Kurulmuş bir sofraya gibiydi birlikteliğimiz.
Özgürlük vardı ruhumuzda.
Emek vardı ellerimizde.
Yaşanmış ve de yaşanacak,emekler.
Kırdı sevgi dallarımızı boranlar.
Kentimizin sokaklarında.
Yaktığımız ateşin etrafında üşürken sen bana ben sana bakarken.
Uzaktan köpek havlamaları sesi duyulurken ısıklıkta benle sen nöbeteyken.
Birbimize çok yakinken nefeslerimiz karışmışken birbirine.
Biz bu ülkenin özgürlüğü için kendi hayatımızı feda ederken.
Gök yüzüne yazılmış bir nefes gibi.hasrettim sana sende bana.
Ellerimiz emeğimizi gözlerimiz sevgiyi.
Anlatırdı bir zamanlar.
Kaldı sevgimiz dağ başlarında kaldı çocuksu gülüşlerimiz.
Kırdı kanadımızı.
uzak dağ başlarında
Yanar yanan kardelendik.
Özgürlüğü özleyen birer çiçektik.
Kır çiçeği değil binlerce kardelendik.
Rüzgarlarla gelen bir nefes gibiydik.
Biz dağbaşlarında binlerce
Kardelendik.
Kimimiz hüznü.kimimiz mutlu.kimimiz.acılı.
Kaldı baş ucumuzda yüregimizdeki sevdalarımız.
Kıyım kıyılmak istenen bir dağ çiçeğiydik.
Uzaklardan da olsa gelen seslere hasretti yüregimiz.
Biz dünyanın özümüzle sevgimizle.binlerce kardeleniyiz.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kavuşamayacağını

Birgün bırakırda gidersen bu dünyayı.
Düşünme;
Yalanmıydı aşkı sevdası
Huylu huysuz..
Gözleri kömür karası
Ama bilemezdin;
kırılıacağını....
Bu kara sevdanın
Sonunda bir alev olacağını.
Ve nerden bilirdin dostum....
Sevdana asla kavuşamayacağını

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kekom seni özlediğimi bilemezsin

Kekom dağların maralı gönlümün fermanı.
Seni nasıl özlediğimi bilmezmissin.
Hiç düşünmezmissin hiç aklından hayalinden geçmezmi;
Geçmişin hayaline gelmezmi yaşadıkların unutulmuş;
Yoksa çocukluk günlerini.
Yoksuluğumuzu acılarımızı sevinçlerimizi.
Ben unutmadım kekom sende unutmamışsın.
Ben her birinize baktıkca aklıma gelir saniyesi saniyesine yaşadıklarımız.
Hayata isyan ederim Kadere ve daha çok kinlenirim,
Öfkelenirim geçmişime.
Hayata ödün vermeden felekten hıncımı alarak
Sarılırım yaşamaya ve sizlere
Bir ailem var onurlu şerefli bizlere hayatın yanlışı da
Doğrusunu da gösteren tercih bizimdi.
Ben anamla da babam la da senle de gurur duydum.
Kekom seni çok özledim
Bir kor gibi yanar hasretin yüreğimde
Her ne kadar beni sevmesen de
Yaptıklarına karşı gelsen de sen benim kanımsın kekom sun

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kelok Mahlesinde vurdular beni..

Bilmemki ben ne yapmışım,arkamdan yapılan dönecliğe kanmışım.
Kahpenin elinde koz bırakmışım.
Kelok mahllesinde iz bırakmışım..
Kalleşçe sırtımdan yaktılar beni.
Çıkamaz sokakta vurdular ben..

Arkadaşlar çıkamaz bir an düşümden,
Ne düşmandan korkum var nede dünümden.
Bir kalles kurşun girdi düşümden...
Kelok mahllesinde vurdular beni...

Benim dostumdan çok,
Düşmanım var.
Benim bu karanlıklar arkasında kabus dolu bir yaşantım var.
Beni incitmez,
Ne acılar ne de üstümüze çöken kara bulutlar.
Ben sadece memleketimi özledim arkadaş.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kendimide bitiririm seni de

Zaman gelir içimde korku var.
Biri bize dur desin.
Ne olur.kalbim ezik ruhum durgun.
Seni kendimdende çok sevdim.
Bu korkuları omuzunda uyumam giderir
Beni bu zamansızlığın ortasında terk ettin gittin.
Seni seni çok sevdim.
Kalbim yorgun içim sensiz.
Agladım agladım sabahlara kadar.
uyandığımda gözlerim nemli.
beni bu sevdamızda terk ettin.
Unutmaya çalıştım.ne de çok zordu seni unutmak.
aglama gözüm büyüdüm artık.
zamanla unuturum bu aşkı
Söyleseydin hazır olurdum seni unutmaya.
Şimdi gücüm yok.
Bu ayrılığa
Kimi sevdiysen onla kal.
Sana yalvarmaya beni aldatmana tahamülüm yok.
Bilirsin beni,kendimide bitiririm senide.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kıskançlık

Bu gün gördüm yine nette kahroldum.
Takatım tükendi sararıp soldum.
Sen belki mutlusun ben bedbaht oldum.
Seviyorum kıskandım elimde değil.

Mahsun mahsun baktım netten.
İmkânı yok ayıramam eşinden.
Seviyorum ayrılamam ben senden.
Seviyorum kıskandım elimde değil.

Kıymeti yok canım aşkımdan ölsem
Yeterki seni başkasıyla görmesem.
Seni çok sevdiğimi söylesem.
Seviyorum kıskandım elimde değil.

Elimden kenime bir kaza çıkar diye korkarım.
Gelip geçsin diye nette yollarına bakarım.
Senin için İstanbulu yakarım.
Seviyorum kıskandım elimde değil.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kıyamam

Sen aglama kıyamam..
Kopamadım senden;
koparsam aşkın anlamı kalmaz.
Aşgım seviyorum...
Yüklensede dünya üstümüze.
umursamam...
Ben bu aşkı yaşatırım.
Sen aglama...
Kıyamam gözyaşlarına..
Şeni benden almana,dayanamam kıyamam..
Özlemlerini çekemem.
Kadehlere gömülürüm.
Acını unutturursun..
Aglama kıyamam....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kızarım kaderime

işte şimdi de ben gidiyorum hayatından.
Dünkü sesizliğim ayrılığın habercisi.
sevmişmiydin sevmemişmiydin.şimdi düşün.
Yürek ayrılığa katlanamazsada.ben mücadeleyi kaybettim.
şimdi o karanlık yolları yalnız geçeceğim.
Hayata isyanım nefretim kinim.sana değil.
Ben ne badireler atlatım ne sadakatsizlikler gördüm.
seninki yanında bir nokta kalır.
Kendime kızıyorum.
içimdeki bu varlıklara karşı besledigim sevgi duygusuna.
Kanatsız kalmış kuş misali bakma sen agladığıma.
ağlamam öfkem sana değil kendime felege.
İsyanım kader denen kaderi yazana.
Bir iyi bir kötü daha revaymış.
İyi kötüyü iyi yaparmış.hani nerde.
Söylenenler söylenen yerde kalmış.
Ben kızarım kendi kaderime.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kızlarım

Ben güneydoğudan batının Paris ine geldigimde.
Hayatı tozpenbe gördüm.
Ama baktımki gördüğüm gibi değil.
Burada hayat acımazsız,gönüller kırıgın.
Sevgi saygı olayı anamdan babamdan gördüğüm.
Terbiye kurallarını aşmış.
Daha siz dünyaya gelmediniz.
İstemeden de olsa bu pariste dünyaya geldiniz.
Benim size veremediklerimi,sakın ola sakınha.
Başkasından öğrenmeye yeltenmeyin.
Kurallar önemli değil,bebeklerim.
Eline diline beline sahip olun derim.
Kula kulluk etmeyin.
Kendi ayaklarınızın üstünde durup dünyaya;
Karşınıza çıkacak tüm engellere meydan okuyun.
Ölümden ötesi yok,ölecekseniz de şerefınızla ölün.
Zoru başarın erkek kadın ayrımı yapmadan.
Duygusallığınızı yitirmeden,insanlık sevgisi içinizde bitmeden.
Ananızın verdiği projede yürüyerekten.
Ben gördüm Paris sokaklarında inleyen aglayan gençleri.
İşte bebeklerim bin nasihattan bir nusubet daha hayırlı derler.
Desinler ben örf adetimi sizlere verebildiysem.
Aslan yatağında çakal uyumaz.
Çakallara yem etmedigim sürece.
Evet kızlarım siz büyüdünüz,hayatı tanıyın ben size öğretemedigimce.
Saramadım kucagıma alamadım gördüğüm törece.
Pişmanda değilim.
Ama keşke herkes olabilse,hayatın gerçeklerini görebilse...
Kızlarım hayata veda etsemde,kendinizce ananızın yaptıklarıyla.
Hayatı tanımaya,kimseye boyun egmemeye alınteriyle kazanmaya;
Hak yememeye yediğin tek lokmada bir kuşun bile hakkı olduğunu;
Unutmadan,yaşamaya komşunda yoksa siz vermeye.
Alışın zeval görmezsiniz be kızlarım.
Siz aslan yürekli bagrı yanık,hayatta herşeye tanık
Ananın kızlarısınız.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kime sorayım

Uykusuz gecelerimin hesabını kime sorayım.
Kaderemi,sanamı,yalnızlığımamı bilemedim.
Kaderime sorsam anlındaki yazıyı ben yazmadım;
Sana sorsam,ben bir şey yapmadım.
Yalnızlığıma sorsam,ben seni yalnız bırakmadım.
Diyecek.
İçtiğim rakıya sorsam,ben hep seninleyim
Benimle uyuyorsun diyecek.
Gökte ay beni her gece sabaha kadar seyredip;
Hayallere daldın.
Yıldızlar onlar ise sevdiğini bizlerde aradın.
Ya ben uykusuz gecelerimin hesabını kime sorayım.
Hayatla verdiğim mücadeleyemi.
Sabah gün ışıdığında,acaba bu günüm nasıl geçecek,
Hangi kurda hangi uğursuza karşı mücadele edeceğimemi
Yinede bu gecelerin hesabını sana sormam lazım.
Senle veya sensiz ben hep yaşadım bu geceleri.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Kimsesiz

Dağda otağı yok,kırda eşi yok,bayırda hoyratı yok....
Sen ne işe yararsın kimsesiz..
Kendini çok yüce sanırsın,ama içli bir türküde ağlarsın
Sevdiklerim dersin değer verirsın...
Neden sen kimsesizsin...
Sana güvenmedi can dediklerin,
Senle paylaşmadı dertlerini sevdiklerin.
Ağlarsın sızlarsın deme be kimsesiz.
İçindeki yarayı kimselere...
Senin dostun kara toprak kimsesiz.
Ne seni anlayacak bir kul var nede derdine derman olacak.
Sen aslında kimsesiz değilsin.....
Çok sevdiklerin var
Şana sensizliği,kimsesizliği yaşatanlar var.
Kimsesiz.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Korkuyorum sevgili

Sen girdinya hayatım baharım anlamlı,
Sabahlarım aydınlık,gecem yıldızlarla aydınladı sevgili,
Sevmek sevilme k böyle büyük bir lutuf demekki
insan hayatında.
Geceleri uyurum senin hayalinle sabah uyanır.
Kuş cıvıltıları bana şarkı söyler gibi her gün.
Kalbimde yaşam heyecanı seninle atar oldu.
Korkuyorum sevgili
Bu rüyanın çok çabuk bitmesinden korkuyorum.
Kabusa d n   p beni sarsarak uyandırmasından.
Dahası bir gün sensiz kalmaktan korkuyorum..
Kendimi çok alı tırmak istemiyorum senin varlığına
Ama engel olamıyorum gönlümün çarpıntısına;
Çok baharlar geçirdi bu ömrüm,bu g n l.
Hiçbiri senin hayatıma girdigin bahar kadar güzel olmadı.
A k ı ve seni böyle bir baharda tatmak.
Bana yıllardır yalnızlığı ya atan rabimin bir lutfu.
Korkuyorum sevgili;
Seni sensiz yaşamaktan KORKUYORUM

Ayten  zlem Yeşilçalı

Küçüğüm

Mutlu olmak basitti eskiden.
Şimdi mutlu olmuyorsun değilmi?
Bebeklerden.
Taçtan,tokadan,rujdan,elbiseden
Küçüklüğün mutluluk demekti,
Bilemedin sen..
Büyümek istedin ve muradına erdin.
Dertlerinde seninle büyüyeceğini bilemedin.
Agladın;
Oysa çoktan geçmişti güzel günlerin.
Hayatın içinde yalnız ve kederliydin.
Dostlara sığındın.
Aslında dost bile değildi.
Senin dost sandıkların.
Yaşamadığın şeyleri hep aradın.
Dönmek istedin.
Ama artık ne bebeklerin,ne elbiselerin;
Nede sen eski sen değildin.
Artık tatmıştın birkere;
Aşk denen zehri...
İçmiştin bile bile sevmiştin o haini.
Hayat boştu.
Gelen elbet göçerdi.
Sen erkenden istiyordun gitmeyi.
Tıpkı hayatında yaptığın en büyük yanlış.
Büyümeyi istediğin gibi.
Yaşam bu değilse ne?
Büyümek.
Aşık olmak.
Hasret çekmek.
Özlemek.
Aglamak.
Ve son noktada
Ölmek...
Küçüğüm....
Ama ben anneyim
ne senin acı çekmeni.
Ne senin üzülmene.
Nede hayatı bu kadar küçük yaşta tanımanı istedim.
Sen ne kadar büyüdüm desende
Hala benim.
Küçüğüsün..
Sen bende büyümüş olacak bebeğimsin.
.Seni Çok Çokk seviyorum.
KÜÇÜĞÜMMMMMMMMMM

Ayten Özlem Yeşilçalı

Küçük kuşum

Seni nasıl sevdiğimi nasıl korudugumu bilemiyorsun canımsın.
Bana isyan ediyorsun,varsın
bana isyan et
Küçük güvercinim,sana acı yaşatmadım.
Sana özgür lügü en güzel şekilde verdim.
Sen ne yaptın biliyonmu güvercinim,bilmiyorsun bilemezsin
Başında sevda yelleri esiyor,ama yalan sevda yelleri.
Şen bunu bilmiyorsun,küçük güvercinim.
Özgürlük böyle har vurup amaçsızca kullanılırsa seni boğar,
Bir gün gelir.
Özgürlük uğruna canını feda eden yoldaşlar sana hayatı zindan eder.
Küçük kuşum.
Unutma dağlarda can veren leriii
Unutma ana bağrına hasret kalanları.
An her zaman senden daha kötü durumda olanları
Küçük kuşum.
Özgürlük türküleri okuman seni özgür yapmaz.
Hayat o kadar acıdırki.
Puştluklar yakarı bırakmaz küçük kuşum.
İnsanlar senin kadar insafli değil..
Dost dedigin bir pula satar seni.
Bunu bile bilemezsin küçük kuşum.
Ben ne dersem diyeyim küçük kuşum.
Sen beni dinlemeyecek sin.
Yolun açık bahtın güzel olsun küçük kuşum.
Herzaman yanıdayım.
Yeterki anne de küçük kuşum.
Bağrım yanık yüreğim harap hep senleyim küçük kuşum.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Mavi yıldızlar

Bu gün ben rüyamı gördüm gerçek mi yaşadım.
Söyleyin bana karanlıktaki kaderimin yıldızları.
Siz benim gündüzüm ve gecemsiniz;
Bir rüya gördüm sanırım; beni de seven olur muymuş.
Hep ben sevdim mavi yıldızlar..
Hep ben....
Sizlerde benleydiniz yalnızlığım da.
Diyar diyar gezsem de bulamadım kaderimi.
Mavi yıldızlar.....
Güneşim siz oldunuz ayım.
Boynumu size büktüm her daim.
İçimdeki kini öfkeyi size kustum.
Bir ufacık sevgi için;
Verdiğim zahmetleri siz gördünüz.
Ayım güneşim günüm acım kederim oldunuz.
Şimdi beni yalnız bıraktınız yıldızlar.
Ne oldu neden küstünüz.
Biliyorum anladım..
Beni yok saydınız.
Ve ayrılacağım aranızdan buna tahhamül edemediniz.
Ondan mı sönüksünüz
Kader ne yazmışsa onu görürüm mavi yıldızlar.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Memleketim

Dalar bazen düşünürüm memleketi;
O yılları,yaşadığım şehri,
Havasını,suyunu,insanlarımı;
Nede mutluydum ve mutluyduk.
Komşularımız vardı içten.
Lokmasını bölüşen.
Hastanı hastası belleyip didinen.
Seninle ağlayan,seninle gülen...
Fato,emo ayşo zelha;
Ne güzel analarımızdılar
Bacımızdılar,kızlarımızdılar
Saflığın temizliğin simgesiydi bunlar.
Esnaflığın en güzelli o yıllarda vardı
Dostluğun bedeli bedevaydı.
Kışın toprakdamlarda karları
Hep beraber atarlardı.
Elbirliğiyle damları loglar lardı.
Hiç unutmam gece geç saatlere kadar
Erkekli kızlı
Arpa çarpa oynadığım oyunları.
Saflık vardı,kimse kimseye bacıdan;
Başka gözle bakmazdı...
Sevmek,
Uğruna ölmekti.
Sesi çıkmayan komşunun;
Ne oldu acaba deyip kapısını çalmaları.
Ve geldik kocaman şehre;
Evinde ölsen,kapını çalan olmaz
Aç kalsan sana bakan çıkmaz.
Menfaatsiz dostluk olmaz.
Güzellikleri çok olsa ne olur ki
İnsanlığı kalmadıktan sonra...
Neye yarar ki;
Benim diyarımın kışı boran
Yazı bayram...
Sonbaharı hazan.
İlkbaharı buram buram aşık olunan
Aşk kokardı.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Merdo

Seni her zaman aradım merdo.bilemedim burası gurbet.
Hayat sana da gülmemiş banada merdo.
Gel desemde gelemedin gelemezdin.
Kader örmüş kötülükleri çevremize merdo.
Köprü başında seni sorarlar.
Bizi ararlar,pusu kurarlar.
Kahrından yaralanır analar.
Beyhude demedimmi gönül aşık sana merdo.
Bu gönül ne bir nede bin merdo.
Geçti bende gönül çağı.viran oldu sevda bağı
İster kader ister yazı.kötü yazılmış benim yazım.
Sorma dedim sana merdo.
Yazımı kışa çevirdi baharda gülümü soldurdu.
Sorma kim diye merdo.
Kaderi ne sen bilirsin nede ben.
Hiç kimsenin bilmediği gibi.
Ben bir seni bilirim bir kırların kokusunu.
Birde karanlıklarda üstümüz yıldızlar.
Altımızda mis toprak kokusu.
Ne aklımıza felek gelir nede kader.
Şadece o an sevgi saygı ve de gelecek korkusu.
İçimizde sade çıkarsız sevda var.
Nerdesin merdo....
Sadeliği insanlığı özledim merdo..
Ağla diyemiyorum gözlerime
Ağlamasını unuttu gözlerim sensiz merdoo.
Muhammet ali yiz dost kelamında merdo.
Dilek tek sende alide merdo.
Bunaldı herkes benim gibi yalnızlık muhabetinde.
Merdooooooooo.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Meyhaneci

Ben geldim yine meyhaneci....
bak satine tamda gece yarısı.
içip efkarlanmıyacagım bu gece.kafanı şişirmeyeceğim.
ben kendi kaderime aglayacağım.

Getir be meyhaneci içkilerin en alasını.
Bu gece sabaha kadar içeceğim.
Ne gam keder kalsın serimde.
Nede özlenen sevgili kalsın gönlümde.
Ben kendi kendime kafayı bulacağım bu gece.

Sende mi efkarlısın meyhaneci.
Olmazsan şaşardım kendime.
Yüklemişim dünyanın yükünü üzerime.
Birde senin yükün dert vermez gönlüme.
Al bir kadehte sen;
Gel içelim vefasız sevgililere.
Derdin nedir diye sorma bana meyhaneci.
yetmez anlatmaya burdaki içki.
Sabahlarım senle yine meyhaneci.
Dertleri kederleri sevgileri.gömmenin
Zamanı degil mi şimdi.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Mezopotamya sancısı

Biz Anadolu un güneydoğunun bağrından koptuk.
Acıları yaşadık,kimi zaman aç kaldık.
İtildik kalkıldık,küro denildik.
Batının oyuncağı olduk,türkülerimizle onurlandırıldık.
Biz özümüze el birliğiyle sahip çıkamadık.
Gömdük kendimizi acılara,kaderimize razı olduk.
Kader kendi elimizde bunu bilemedik.
Teknolojinin verdiği en güzel şeylerde kullanıldık.
Sesliler dedik sanal dedik yaşadık.
Biz bir Mezopotamya ya sahip çıkamadık.
Sadece kendi kendimizi yiyip bitirdik.
Biz hep kendimize zarar verdik.
Özümüzü unuttuk.
Ama hiçbir zaman düşünemedik ki.
Her zaman en büyük yenilgiye uğrayan,ülke devlet.
Geçmişini unutan ülkedir toplumdur.
Atasına saygısı olmayan toplum her zaman;
Kaybetmeye mahkumdur.
Biz ne şairleri büyütük mezopotamyada.
Ne ozanlar yetişti bu topraklarda.
mezopotamya sancısı her zaman bizim karnımızda...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Miras

Bazen çekip gitmek yetmezmiş insana.
Bırakıp kaçmak,
Ardına dönüp bakmamak
Ama doğruyu istersen
Her giden gitmeden
Son kez bakmak ister arkasına.
Son defa.
Ben gidemedim.
Çünkü!
Ben asla ardımda yaralı birini görmedim.
Hep onlar baktılar.
Dönüp dönüp arkalarına.
Oysa anlayamadılar.
Son bakış hep miras kaldı.
Bana...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Mor dağların alı

Mor dağların moruna senin yanağının alına değer mi.
Ola dünya malı.
Çektiğim çileler özlediğim o günler geceler.
Hasret kaldığım hayaller..
Senin bir damla göz yaşına,verdiğim değerler.
Yeter mi ola..
Gecenin karanlığında ışık diye aradığım mehtaba
Yıldızlara bakıp ta içerken sabahlara.
Seni ...
Seni yanımda arzuladığımda.
Yolumu kaybedip,çıkamazlara gittiğimde.
Bir tek sen vardın sen sevdiğim..
Bir tek sen vardın sen sevdiğim.
Uykusuz gecelerim de.
Huzursuz günlerimde.
Sevincimde kederimde bir tek sen vardın.
Şimdi ise hep sensizim hep yalnız.
Ne sevincimi nede derdimi paylaşacağım bir dost.
Felek verdi bana kötü bir post.
Giysem de sen yoksun giymez semde.
Her gecemin sonu bir hasrete gebe.
Bir gecemin sonu yok ki huzura.
Mor dağların alı.
Yüreğim sol kenarı.
Allı yeşilli sümbüllerin maralı.
Ne zaman..
Ne zaman alacaksın bu canı.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Munzur

Ben seni özledim munzurr.
Yüksek tepelerinde yoldaşlarımla yürümeyi.
Karlı yollarında susadıkca karlarını yemeyi.
Yökyüzüne baktığım zaman sayısız yıldızlarını.
Benim yüregimde senin bagrında sakladığın kadar.
Sayısız yıldızlarımı.
Hepsini sana yolladım Munzur..
Senin cigerinde ölümsüzlüğe.
Yoldaşlarımı.kardaşlarımı..
Ben bunların yıldızını yüregimde taşıyorum.
Sense içinde özünde Munzur hepsini sakladın,yitiklerimi.
Kaybetiklerimi hep sende aradım sende buluyorum.
Bir yitti.bini geldi..
Sen özüksün,sen benim iki gözüksün Munzurumsun..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Mücevherini kaybediyorsun

Seni aradım hep nette.
bulamadım.
çünkü ben seni o nette tanıdım.
ben geldiminde acaba sen varmısın diye bakardım
Ama gördümki sen geldin bana bakmadın; Vede aramadan
bizim sevgimiz,herne kadar kazanılsada nette
Gitmedeen söylediklerimi aklına al erkeğim.
Sen benim için; çok değerlisin
gitmeden şunu kalbine yaz erkeğim.
sen benim her şeyim sin..
kimseyi sevemem artık.
Çatlak da olsam,cadı vede sevimsizde olsam
sen benim birtanemsin.
Seni ne çok sevdiğimi.
Ne çatlakNe gamzelim nede gencvolkanım bilir.
Sadece sen bilirsin.
Sende bir şeyi bilmek istiyorum
diyorsan eger...
Oda senin bileceğin.
Ama çok değerli olmazsada.
Topraktan daha değerli olan mücevherini kaybediyorsun

Ayten Özlem Yeşilçalı

Nereye gidiyoruz

Biz nereye gidiyoruz eyy gençlik.
Ne ata tanırız ne de geçmiş.
Ne kendi özümüzü bildik nede çileyle bizi;
Büyüten büyüklerimizi.
Sizler çok edepsiz oldunuz,sizler özünüzü unuttunuz.
Sadece kendi egolarınız peşinden koştunuz.
Nereye niye koşuyorsunuz gençlik.
Hayat sadece sarılıp yatmak değil.
Yaşamak sadece kendini düşünmek değil.
Sana vermişse rabim bir yaşam kaynağı..
Bunu kötüye kullanmak değil.
Bir alın şapkanızı önünüze
Düşünün.nereye gidiyorsunuz gençlik.
Sevgili dedegin senin bacın anan da olabilir
Sen başkasını kullanırken.
Başkaları da
Senin çok sevdiklerini kullanabilir.
Eskiden namuslu kız aradı analarmız.
Şimdiyse çalışan varlık arar oldunuz.
Nerde kaldı namusunuz onurunuz.
Bakın geçmişinize
Nereye gidiyoruz gençler nereye.

Ayten Özlem Yeşilçalı

O gün

Dağlar yol vermez bana.
Tuzak kurmuş felek yollarıma.
Ağlama
Aşkım gelirim sana
Görürsün karşıda beni karanlıklarda...
Maralın gezdiği,dagbaşlarında.
Ayagın tırnağı olurum o gün..
Asma suratını,zorda dostuna;
Bahçende bir kul olurum o gün...
Bekle beni birtanem.....
Gelirim sana.
Ekili buğdayın olurum o gün...
Karlının içinde açan kardelenin;
Olurum o gün..
Gökte gelin olunca yağmurla bulut.
Sofranda sağanın olurum o gün.
Geleceğim sana.
Akıt gözündeki yaşları bağrıma;
Hadi durma haykır suratıma.
İçindeki isyan,benimki kadar olamaz..
Ağlayalım beraber..
Geldiğim o gün...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Öldürmesinide bildin

Deli bir yağmur olsam.
Seni yagdıgım yerler kadar severdim.
Deli bir rüzgar olsam.
Seni estigim yerler kadar severdim.
Ama ben sadece deliyim.
Seni aldığım her nefes kadar çok seviyorum.
Yaşamanın sebebi deseler seni gösteriridim.
Çünkü;
Beni yaşatmasını bildigin gibi;
Öldürmesinide bildin.....
Kalbimde üç çiçek yetiştirdim.
Sevmek.Sevilmek ve Beklemek.
Sen bunlardan ikisini kopardın.
Bana kalansa sadece? Beklemek.
Elimde denizden buldugum bir midye ver.
Denizden o kadar uzakki.
Tıpkı seninle benim gibi.
Ama aradaki tek fark var.
O denize bense sana ait.
Bir gün zaman kayar elimden tutamazsın.
Şel gibi akan gözyaşlarımı kurutamazsın.
Öylesine sendeyim,öylesine bendesinki!
Üzgünüm sevdiğim unutmak istesende unutamazsın.
Duyuyorum sana dokunamamnın ezikligini.
Ve düşünüyorum aşık olmanın rezilligini.
İnan sana bu kadar yakinken çekiyorum;
Hasretini.
Umarım sevgime layık olmayan sen.
Ahıma kurban olmaya alışırsın

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ölmek bile yetmiyorki sensizlige

Sensiz kalınca yaşadım en büyük acıyı;
Anladımki her şey yalandı.
Keşke şimdi yanımda kalsaydın..
Ama olmuyor anne..
Hayat sadece kalandı.
Ecelin önüne geçemiyorsunki.
Kimsenin ömründen çalınmıyorki
Azraile hesap sorulmuyorki.
En acısı giden geri gelmiyor ki..
Anne üzülme sakın ağlama..
Sen hiç gitmedinki.
Bak hala oturuyorsun kapı önünde.
Hala duaların yanımda.
Sen olmazsan ne yapardım oysa..
Bak ellerin yine avucumda.
Biliyorum yine ağrıyor ayakların..
Sıkıyorum sıkıca bak anne ağlama...
Neren ağrıyorsa getir bana...
Alırım acını anne sen yeterki rahatla..
Merak etme...
En kısa zamanda bende gelirim yanına...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ölüm acıdır

Şimdi gittin sanal dost gidiş haberini de;
Yine bir sanal dosttan aldım.
Hançer gibi saplandı yüreğime senin ebedi gidişin.
İnanamadım inanmak mümkün de degildi zaten.
Sen sanalda tanıdığım mert dürüst dostum.
Yaşça daha çok gençtin neden felek seni seçti.
Neden trafik canavarına yenildin,30 yaşın baharındaydın.
Bu gün 14.Haziran senin ölüm günün degil;
Benim için doğum günündür.
Ne vardı be dost gidecek tavlada bizi yetim koyacak.
İnat etin dimi gitmek için çokmu uğraştın.
Daha kaç saat önce seninle selamlaştık kızdık güldük ağladık.
Yani daha senin o asaletli nickin olmayacakmı.
ŞEFA 78 sanalda herkesi kardeş bacı abla gören.
İnsanlara insan olduğu için değer veren saygılı dostum
Sanalda bile gerçek hayat dostu oldun her zaman.
Ne çok sevenin varmış be dost.
Yalan hayattan gerçek hayata hoş geldin sefalar getirdin.
Bu dünya yalancı gerçek dünyada yerini buldun.
Ordada bizleri unutma dost.
Mekanın cennet ola biz seni unutmayacağız.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ölümsüz Aşk.

Sabahlara kadar uyuyamayıp
Pencerenin önünde...
Gözlerim dikili belli bir noktaya
Gecenin serinliği,
Tenimi,vücudumu yalayarak eser.
O an senin ılık nefesini hissederim;
Bedenimde.
Başım çatlayacak gibi uguldar.
Yataga giderim'
Ne çarşaf halimden anlar.
Nede yorgan beni sarmalar.
Sadece gözlerim dolar...
Beklerim girmez pencereden
senin hayalin.
Ağlarım...
Gıtmez gözlerimden resimdeki halin.
Sigaradan derin bir nefes çekerim.
Dolarsın içime.
Sevmek nedir anlarsın;
Sen de sevince..
Bir gün anlayacağım,
hayatın boş olduğunu.
Dogruluğun,güzelliğini
Gün gelirde bir gün;
Sesini duymak için
Başımı vururum duvarlara.
Büyür içimde çaresizliğim
Duyarsın....
Ta yüreğinde acısını
İşte o an sevmek nedir anlarsın;
Birgün...
Alıcakmıyım tadını.
Sevilen öpülesi dudaklarının.
Bakan gözlerinin erişilmezliğini.
Uzun,uzun seyrederim resmini.
Dalar gözlerim.
İçim burkulur..
Boşuna geçip giden yıllarıma yanarım.
Acaba sende,sende bir gün anlarmısın?
Hayal kurmayı.
Beklemeyi,ümit etmenin çaresizliğini.
Benim gibi bütün bedenini saran.
Böyle korkunç yalnızlığa;
İsyan edermisin?
Benim gibi yaşadığına....
Geçmişte ne varsa yırtıp atarcasına.
İşte o zaman bir sevgi büyür,
kalbinde kendiliğinden
Seni nasıl sevdiğimi;
O zaman anlarsın...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Özledim sizi

Birinizin sekiz yılı olucak nerdeyse
birinizinde bir yılı...
ne acıdır ki ben bu gece sizdeyim..
yaşadıklarımız çektiklerimiz hep gözlerimde;
ve hepsi birer damla yaş olarak süzölmekte.
Anne baba denince göğüs kafesim sızlamakta.
Bu gece,ben bu gece senin yatağında uyumaktayım babam.
kokunu alarak,xezebamin,berxemin diyen sesin yastığından;
kulagıma fısıldıyor..
Göz yaşlarım süzölüyor fısıldayan sesin siliniyor.
Ben sizi çok özlüyorum...
İçim yanıyor,Yüregim kanıyor çok zor şeymiş anne baba olmak.
Ben sizin bana verdiklerinizi kendi çocuklarıma veremiyorum demekki.
Ama düşündüğüm zaman,
bizim zamanda saygı sevgi,ahlak vardı.
Ahhhhh ahhh nerde şimdi,
bırak sevgiyi saygı kalmadı.
Ben sizi özlüyorum anam babam.
Boynum bükük kanadım kırık kaldım.
Bu yalancı mekanda...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Özlemin Özlemi

Şu anda seni düşünüyorum.....
Sen yokken seni çok özlüyorum
Bunun farkında değilsin belkide
Ekрана çakılı kaldım ha geldin,ha geleceksin diye....
İnan canımınıci seni çok ama pek çok özlüyorum.
Topragın suya,günün güneşe,gecenin ay'a
özlem duyduğu gibi;
Bende,beynim,bedenim sana özlem duyuyor.
Demıştim ya aşkımmm.....
SEVDİMMİ ölümüne ölümüne seviyorum.
Sana olan hasretimi özlemimi
Hangi kelimelerle ifade etsem bilemiyorum.
Yedigim lokmalar boğazıma düğümleniyor.....
Hasretin kalp sızısı gibi;
Bedenimi sızlatıyor.
Ciğerlerim kanıyor.
Gözlerim ağırlaşıyor yaşlar sicim gibi kendiliğinden;
Boşalıyor gözpınarlarımdan.
Dünyam kararıyor bebeğim.....
Herşeyde senden bir şeyler algılamaya başlıyorum.
Hani bir şarkı varya;
SEVEMEDİM AYRILIĞI GEL.ALİŞAMADIM
BAK GÖZLERİME BAGIŞLA BİTMESİNNNNNN.
İşte uyuyana,ne uyuması be gülüm.
Seni düşünmekten yorgun düşüp;
gözlerim kapanana dek.
Bu şarkıyı dinliyorum....
Seni çok özlüyorum....
şensizligi düşünemiyorum be gülüm...
Özlemin özlemi senle başlıyor senle bitiyor.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Özlüyorum

Bir benim yalnız bu şehirde birde senli hayallerim.
bir beni bilirim uykusuz gecelerimde senli vede sensizligi..
Uyku tutmaz beni bu gece nedendir bilememki.
Özlem le özlediklerim mi yoksa hasretle beklediklerim mi.
günle gece karıştı felsefemde hep karanlık yalnızlık.
Bir özlem var içimde.
Ne hasretlik nede sensizlik.

Çözemedim kendimi,yüreğimi seni
Özledim gel diyorum gelemeceğini biliyorum.
Elin yüzü gözleri,giremez senden başka bu kalbimden içeri.
Bu kaçınıcı kadeh bilmiyorum..
Sensiz sarhoş bile olamıyorum..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Rakı

Sarhoş ettin beni rakı...
Çakırkeyif değil.
Sen ne insafsızsın, ne acımazsızsın..
Kimlere vurdurdun beni.
Bazen neşeli yaptın, bazen hüzünlü.
Hıçkırıklarla ağlatın beni.
Gözyaşlarım sel oldu, güldürdün bana hainleri.
Ağlatın benimle gerçek dostları.
Bazen çok güzel hayaller kurdurdun.
Bazen çocukluğumun en acılı yıllarını;
Getirdin gözümün önüne..
Bana olmayan acıları yaşattın.
Seni çok içtiğimde bana içli şiirler yazdırdın.
Sevgiyi özlemi hiç eksik etmedin soframdan.
Gah içli türküler söyletin, gah sevdiğimi özlettin.
Kimi sevdiğimi bilmeden.
Ama yinede benim yalnızlığımda gerçek arkadaşım oldun.
Beni aşk sofrasına meze yapmana katlanamadığım geceler oldun
Yalan riyakar aşklara senle isyan ettim.
Sevği nin en güzelini senle yaşadım.
Seninle beraber dostlarımla sabahladım.
Sen neymişsin be rakı..
Ne senden vaz geçtim.
Nede senle yaşamaktan mutlu oldum.
Seninle ne zaman paylaştımsa geceleri;
Hep benim mutsuzluğum oldun.
Bana inadın kinin ne rakı.
Seni hiç incitmeden, hor görmeden başımın tacı yaptım.
Bana şimdi söyle rakı.
Senle ne zaman mutlu olacağım.
Zehir zıkkımsın be rakı.
Hatırlar mısın bilmem senle yaşadığım acıları.
Şabahlara kadar ağladığımı.
Özlemimi hasretimi kaleme döktüğümü.
İnsanlara anlatamadığım dertlerimi;
Mutluluğumu seninle paylaştığımı.
Sen neymişsin be rakı.
Şimdi sensizim versene bana senle olmadan mutluluğu.
Bu gidişle sen beni bırakmadan.
Ben seni bırakacağım rakı..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Renkler Ve Kadınlar

Maviye yeşili katım sarı oldu.
Sarı hüznün ve hayatın solgunlugudur.
Maviye siyahı katım mor oldu.
Mor kadının özgürlüğüdür.
Maviye beyazı katım lila oldu.
Lila geleceğine güvenen,
Ayakları üstünde durabilen
Kadının sembolüdür.
Maviye bordu'yu katım.
Ülkemin ne kadar erkek boyundurugunda oldugunu gördüm.
Oysaki mavi özgürlük.ve asalet.
Mor kadınlarımızın özgüveni.
Mor ve beyaz.
Kendine güvenen babayiğit,
Kadının sembolü.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ruh Halim

Gecenin hüznü çöktü mü ne üstüme;
Karanlık bir gece sokak lambaları aydınlatsa da,
Karşımda muhteşem bir havuz ışıklarıyla bana gülse de.
Gökyüzüne baktığımda,
Kapkaranlık gökyüzü.
Her gece bana göz kırpan yıldızlarda yok bu gece.
Omuzlarıma çöken ağırlık hiç hafiflemedi hafiflemiyor da.
Çıkmazlarda mı kaldım ne.
Yok diyorum kendime sen güçlüsün.
Gececek bu bunalım ruh halin,
Beynimle mücadele ediyorum ,
Ruhumla uğraşıyorum,
Hayatla savaşıyorum.
Ve biliyorum ki beni ayakta tutan;
Her şeyle mücadele etme ruhum.
İşte diyorum kendime.
Seni ayakta tutan gençleştiren savaşçı ruhundur,
Azmindir 68 kuşak mücadelendir.
Bu gece olmayan yıldızların karanlık olan gökyüzü.
Yarın hepsi seninle olacak,
Hayat parayla mal la mülkle güzelleşmez.
Hayat güzel sadık vefakar dostlarla güzelleşir.
Paran pulun malın yok ama çok güzel dostların var.
Git benden git karanlık ruh halim.
A.Ö.Y.15/08/2020

Ayten Özlem Yeşilçalı

Rüya

Senle uyandım bu gün.
Çayı demledim kahvaltı sofrasını hazırladım.
Terasa çıktım.misgibi bir hav a senin kokun gibi.
Hazırladım kahvaltı soframızı.
Yumurtanı az pişmiş yaptım.benim seni sevdiğim gibi
İstanbulda senlen uyanmak senle olmak.
Anlatacak çok şeylerin var bana belli.
Benimde sana anlatacaklarım var.
En azından seni çok özlediğimi
Sana hasretimi nasıl anlatacağım ifade edeceğim bilemiyorum.
Tek bildiğim seni çok ama çok seviyorum.
Senle uyandım bu sabah yatağımda
Anlına bir öpücük kondurup.
Dolandım çevrende,belki kollarınla beni sararsın diye.
Ezan sesiyle uyandım..
Bir baktımki.gördüğüm rüyaymış.
Seninle olmak rüyada bile olsa bir ömre bedelmiş.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sabah yeli

Uzaktan mı geldin ey sabah yeli
Bu gün yarim eller ile gezer mi.
Solmuş benim gülbenzim eski.
O yar beni hala sever mi.
Sevdim ben onu kendimden uzak.
Kader bıraktı benden onu çok ırak.
O yar hala eskisinden güzel mi.
Söyle sabah yeli.O yar eller ille gezer mi.
O ne dediyse dertlerine varım can.
Seni bıraktıysam.kendine emanetim.
Sual edip hatırını sorunca koptu kıyamet.
Söyle bana sabah yeli.
Yarimde bir kopukluk mu var.
Bittimi bana olan sevgisi,azaldımı nefesime olan nefesi.
Namer demi kaydı hevesi.
Söyle bana sabah yeli.
Yarim hala eskisinden güzel mi.
Bu gün yarim eller ille gezer mi.
Düştüm garip diyar ellere
Aklım fikrim canda cananda
Ne sabahım var nede hevesim.
Yitirdim sabahlarımı;
Söyle bana sabah yeli.
Yarim eller ile gezer mi.
Bitecek bu özlem bu keder.
Söyle bana sabah yeli.
Kavuştuğumuzda yarim hala beni sever mi.
Sen görürsün sen duyarsın sabah yeli
Yarim eller ile gezer mi.
Gonca gülüme söz gelirmi.
Söyle bana sabah yeli.
Sözümün üstüne söz gelirmi.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sabaha beş kala

Yine bak bekliyorum hüznü gecelerde.
Oysa sabaha beş kala çağırışlarını duymuştum.
Belki sensin diye,bir sevinç kapladı içimi.
Nafile sana gelen bütün umutlar bitti..
Öğrendim.evet geçte olsa öğrendim bunu.
Uzaklardan bir nefesim olmak istedi bir dost.
Bir el üşümeyeyim diye sabaha beş kala.
Olmadı,olamazdı,senin yoklugun;
her şeyden daha da sovuktu.
Gecem Sovuk,gecem buz gibi sabaha beş kala
Hani öyle üşürsünki; Hiçbir şey hissetmez bedenim.
Uyuşur kalırya anlamsız bir donukluğun;
Çizgileri oluşur gecelerim..
Ardından acısı en derinden gelirde yakar yüreğimi.
İşte bende öyle üşüdüm,öyle yandım sabaha beş kala
Anlamsız buluyorum artık her şeyi
Sevmek deseler,sadece artık iç çekerim.
Anlatın derim durmayın,bırakın tüm şiirleri,şarkıları.
Dokunabilirmiyim sevmek denen şeye aşka.
Ellerimle tutabilirmiyim.
Susuyorum artık karanlık hüznü gecelerimde;
Yalnızlığımın sabaha beş kala.
Oysa nasılda konuşmak istiyorum.
Saatlerce susmadan anlatmak istiyorum.
Tüm biriktirdiklerimi,en başından başlayıp;
Sonuna kadar anlatmak istiyorum sensizliğime;
Hüznü gecemde sabaha beş kala
Bir el istiyorum başımda.
Saçlarıma dokunsun,tüm bedenimden söküp alsın,
Yalnızlığımı sihirli dokunuşuyla.
Bir göz istiyorum,gözlerimde.
Anlamsız bakan gözlerimin içini görsün.
Çıkarsın tüm umutlarımı,yolum olsun yollarıma
Hüznü gecemde sabaha beş kala.
Bir omuz istiyorum.
Başımı koyup uzun uzun ağlayabileceğim.
Yıllardır biriktirdiğim hüznün tanelerini;
Tek tek dökebileceğim.
Ona yaslanınca her şeyi unutmak istiyorum.
Orada kalmak hiç konuşmadan anlaşılabilmek.
Hüznü gecemde sabaha beş kala.
Biliyorum nede çok istediğimi.
Ama yinede seni çok özleyorum.
Seni bende var edişimi,aslında sadece bende olduğunu.
Yinede çok üşüyorum,yinede seni istiyorum.
Ben hüznü yalnızlığımın geri dönüyorum sabaha beş kala..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sabırım tükenirse

Ne zaman sabrım tükenirse;
Gündüzlerim geceye dönüşürse;
Güneş dogmazsa;
umutlarım tükenirse;
İşte o zaman....
O zaman seni bırakacağım.
Kalbim parçalara bölünürse.
Hayalin gözümde silinirse;
Güzelliklerin hepsi bittiginde;
Sesin ahengini kaybettiğinde;
YETERRRRRR diye;
İsyen çıkıklarım yükseldiginde;
İşte o zaman.
O zaman seni bırakacağım...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sakın dönme

Bana birdaha sakın dönme.
Seni yeniden sevebileceğimi;
Asla düşünme.
Unutma bazen asla unutmadıkların
Sadece bir alışkanlıktan ibarettir.
Alışkanlıklarsa;
Belli bir zaman sonra tükenir.
Sen değilmiydin?
"Yalan" diyen aşklara, sevdalara
Geri dönme sakın istemem.
İstememki öyle kal...
Kal ki!
gözümde daha da düşme
Tanırsın beni sen....
Sevdimi bıkmayan.
Kaçmayan zorluklardan.
Ama senide tanırım ben.
Yalancı....
Güvenilmez, kişiliksiz sen.
Bu satırları;
Nasıl kinle yazıyorum bir bilsen;
Ölsen....
Ölsen hani acırmıyım
zerre kadar bilmem.
Azıcık sevgimi dersen?
Ha.....
Güldürme beni lütfen.
Sakın geri dönmeyi isteme.
Eğer dönersen.
Kinim acı olur.
Bana çektirdiklerin
Gelir seni bulur.
Birdaha sakın dönme..
Elbet bu aşk.
Nasıl olsa.
Seni tam kalbinden vurur..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sana vurgunum

Sen benden vazgeçtin ama ben senden değil.
Ben sana deliyim körkütük sevdalı.
Sen beni unutun.
Ben eski sevdalı..
Unutun desende unutamam ki.
Ateşini söndüremedim söndürmemde.
Sen hala delisin bende belalı..
Gel yeterli dön hazırım sana sevgine bırakma beni..
Gitme ecele yenilme.
Bak sensiz bu dünyada oldum maskara.
Ben hala sana vurgunum; hala senle yaralı
Dolduramaz kimse yerini.
Sen hala benim delimsin bende belalın.
Bu sevgi aniden biter mi.
Seni sevme gerçeğim yalan olabilirimi.
Ben hala seni sevenim hala sana vurgun..
Ondandır bulamadım senin gibisini,sevedim.
Ben hala sana vurgunum sana sevdalı.
Yar gel her gece yanıma rüyalarım senle ordada mutlu olurum
Yeterki yanımda ol..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sanal alemde aşk.

Sizi tanıdım hoşsohbet tavlada;
Hepiniz birbirine aşık sevdalı ne güzel kardeşlik.
Ama bir ikiniz vardınızki,görmedim yaşadım.
Sizin gibi sevdayı yalnızlık.
Aşkın sanalı olmaz aşk aşktır.
Sevgi sevgidir.O senin nik in olmadan üzülyorsa.
Sana sevgi mesajları yolluyorsa sanalda olsa.
Hala seni sevdiğinin kanıtıdır.
Sanalda değil sevmek yürektedir,bedendedir.
Sevmek sanalda yürektir görmeden hissetmektir.
Geçekte sevip aldatmak değil.
Ben gördüm sanalda gerçek sevenleri.
Aynı sahte aşklarıda gördüm,sevgiyi bilemeyenleri.
Aldatmak için seviyorum diyeni,bir ufacık hata da
Sanki namus meselesi yapıp,aslında kendisini ifade edeni.
Neden sanalda yalan söylediğinin ispatına gidilmemesini.
Ama ben sanalda tanıdım 4 tanenin birbirini sevdiğini.
Ne olursa olsun.
Sanalda olsa sevmenin çok bedel istediğini.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sanal alemin insanları.

Sanal alemin insanları,kimi tatlı kimi acı..
Tanıdım,agresifini,piskopatını,insancılını.
Ama ya bende piskopatım,agresiyim insancılım.
Bende bilemedim....
Ama bu sanal alemde,gurbetten canlarla can oldum.
Ablaları bacıları dert ortakları.
Sevgilerinin sesi,isyanlarının nefesi,memleketleri oldum.
Kimi danimarkadan,kimi almanyadan,kimi isviçreden.
Kimi Holandadan,ama hepsi Türkiyeden vatanının;
Bağrından kopan,aslan yürekli,kürdü türkü lazı çerkezi.
İnsan ayrımı yapmayan.
Bölünmezin bir bütünü...
Demokrat,insanı insan olduğu için tanıyan ve seven.
Sanal alemi kendine mekan edinen canlar tanıdım.
Aldatmayı sanalda olsa sevmedim,aldatıldığımı hissetmedikce.
Sanalda bile insanlara sevmeyi sevmeyi öğretiyorum kendimce.
Sanal alemin insanı olmak istemiyorsan.
Gelme gelme be güzelim,gelme be bacım,kardeşim.
Anlıyorum seni ya ben neden buradayım...
Yalnızlık,özlem,Hasret.hayatla baş edememek.
Gönül denen nesneye hükmedememek.
Ama sanalda olsa,dürüstlük olsun tek temeliniz.
Bacı bacıdır,karşıdaki insanla konuşurken;
Ananı bacını düşün konuş.
İşte o zaman varya bu sanal alemi bile harika site olur.
Yeterki sen dürüst OL..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sefam

Seni bekledim,rakımı içerekten.
Hani söz vermiştin.
Bir yetmişlik alacaktın.Kadeh tokuşturacaktık
Şarkıları senin için istediğim isteği dinlerken.
Gözlerim çok aradı seni.
Bulamadım ben sensiz bir yetmişliği bitirirken.
Ve de sensiz senin için istediğim gülümü dinlerken.
Gülüm sen miydin yaksa ben mi senin gülün.
İşte bunu bilemedim.
Yaşamın en güzel güllerini sana gönderdim.
Seni kaybetmenin bedeli; Sana gerçekleri söyledim.
Oysaki ben isterdim.bu gecede bu rakıyı seninle içmek.
Seni can dost belledim.
Sana güllerin en güzelini yolluyorum.
Gülüm benim..
Sen sefam,sen cefam,sen can dostum benim.
Haydi gel seninle bir yetmişliği bitirelim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Semahı unutma

Hoş görölü olmak sana yakışır sana mahsus.
Kimse kendine pay çıkarmasın.
Ne nebiler nede ermişim diyenler.
Erişemez hiç kimse senin erdiğin yere.
Sen ki,iyi de kötüyü de kabul edensin.
Dergah senin dergahın,Mevlana ocağın
Nice insanlara ana kucağın.
Dönüp durur çevrende dergah arayan,
Derman arayan kulların.
Nice olursan ol kimliksizsen kimsesizsen.
Açık ola sana Mevlana ocağı dedin dünyaya.
Ayrım yapmadın insanların da.
Pınar oldun susuzluklarına,ışık oldun yollarına.
Dergah senindir senle tüm insanlığın.
Ol kim olursan yeter ki gel bana.
Boşuna demedin sen Mevlana.
Ola ki kul kendini bilmedi gelsin ola yanıma;
İlimle irfanla kendine gelmiş ola.
Semaha katıla.
Sen senolki ey adem oğlu.
Geçmişini atanı unutma.
Konya diyarında bir Mevlana hazretler.
Semah yapmayı unutma

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sen

Sen
Hasret nedir bilirmisin.
Çektinmi sancıları.
Gözkapakların kapanana dek.
Gelirmi.....
Dönermi diye bekledinmi hiç.
Sen.....
Yalnızlık nedir bilirmisin.
Sevmenin acı çekmenin;
Körkütük oluncaya dek içmenin.
Yalnızlıklarda.....
Gecenin ayazında.
Korkup kaybetmenin....
Acılarla sancılarla kıvrانmanın.
Midendeki; Bedenindeki kramplarla.....
Adını haykırmanın.
Hıçkırıklara bogulup;
Aglamanın....
Yalnızlığın korkusunu;
Yaşadınmı.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sen benim herşeyimsin

Sen benim her şeyimsin
Özlemimim.hasretim.ugruna ölecegimm..
Benim her gece özleyeceğim.
Sabahlara kadar bekleyeceğim.
Gökyüzüne baktığım da seni görecekim..

Sabahlıyorum yine sensiz bir gecede.
Gökyüzündeki yıldızları seyr ederekten..
Yıldızlarda seni seniii görerekten.

Masamda rakım,kadehim dolu.....
Sevdigimiz türküleri dinleyerek...
Bir kadeh bir kadeh daha diyerekten.
İçtim ama içkinin tadını alamadım.....

Senin gelmeni çok bekledim
Gelmeyince ben eridim bittim.
Seni çok ama çok özledim.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sen degilmisin

Sen değilmisin beni aglatan.
Sen degilmisin beni acılara boğan.
Söyle sen değilmisin..
Benim sevgimi hiçe sayan.
Bedenimde beynimde fırtınalar kopartan.
Saçlarıma karbeyaz hüznün bırakan.
Sen degilmisin.
Yüzümde hüznün izleri,gözlerimde sevmenin bedeli.
Yazık,nasıl bana kıydın yar..
Acılarla besledim seni.
Kederler sardı çehremi.
Ama hiç kimse gözlerime dokunmadı,yar
O gözler senin ışıgın,senin sevginle parıldayan.
sen degilmisin.
Beni karanlıklara mahkum bırakan.
Geceler boyunca aglatan.
Beni kendine hayata küstüren.
Sen degilmisin.
Canım acıyor yüreğim kanıyor.
Neden,niçin diye isyandayım.
Beni bu kadar erken terkeden.
Sen degilmisin.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sen Gidince

Sen ben den gidince yürek kanadı bedenden önce,
Bakıp kaldım yollarına ardın sıra..
Gündüzüm döndü gece ye,geceler im gündüze.
Bilirsin kıyamam sana,kalbimde bir acı yara.
Gözlerim ağladı hayalinle
Hadi git git ardına bakma
Seni ben yalansız sevdim gece ayazına içimi döktüm.
Şimdi bir selamın esirgedin.
Sen gidince benden yürek yandı bedenden önce
Kırıldı kolum kanadım;
Ağladı gözlerim gündüz gece
Bu ayrılık olmazsaydı
Yok yere hasrete bağladın beni,
Yaktın yüreğimi dağladın.
Derler ya alışmalı zamanla unutulur aşklar.
Seni ben yalansız sevmiştim
Yıllar geçti bak unutmadım seni.
Anlamadığım o kadar çok şey varki
Hala dün gibi gidişin.
Benim boynu bükük arkandan bakışım.
Gözlerimden o gün akan yaş hala dinmedi akıyor.
Yalnızlık yüreğimi ta derinden yakıyor.
Sen canımda ruhumda hala varsın.
Yalnızlık ölüm geçmiyor ki gönlüme sözüm.
Gelmez sende sormaz sanda halimi.
Ben seni Leyla gibi arar dururum yeminim olsun

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sen seve dur.

Yar bu akşam gitmiş yuvadan
Hainler medet umar sisli havadan.
Bana sabır ihsan etsin yaradan.
Yar sabır etsin diye bildirmiş.

Sesini duydum sesi sitemli.
Aşk dedigin vefasızca bitermi.
Gül ellenmiş,bülbül susmuş ötermi.
Yar feneri başka yerde söndürmüş.

Mecnun oldum yar hakkında yanıldım.
Kimse bilmez ben o yardan darıldım.
Düştüm dillere mazi oldum anıldım.
Alay etmiş yar,çevreyi güldürmüş.

kırkından sonra sevenin budur hali.
Ekonomi bozuk,birde dönmezse geri.
Sen seve dur.
O yar seni öldürmüş.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sen varsın

Aşkına yandığım canım cananım
Gözden akan sellerim de sen varsın
Ah ederim senden ayrı durmaktan
Konuştuğum dillerimde sen varsın.

Sevgine hasretim aşık olalı
Sevinç dolar gönlüm seni seveli
Kavuşmak isterim bir an eveli
Yürüdüğüm yollarımda sen varsın.

Yalnız sevđini bağrına basar
Senden ayrı bir yas içinde yaşar
Senin hasretinle ah çekerek yanar
Savrulduğum küllerimde sen varsın.

Görünmez dedigim yerlerde.
hep görünür oldun.
Aşk ağlarını beynime ördün.
Çırpındığım her yerde sen varsın.

Karanlık gecelerimde ışığım oldun.
Yalnızlıklarımda yandaşıım oldun.
Özledigim kokumda.
Geçmişimde geleceğimde sen varsın

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sen yaktun iŖte

Oturdum bir duble içmeye.
Baktım hava kararmış.
Vakit daha erken.
Yoksa güneş mi doğmadı.
Bir terslik var bu gidişte.
Anladım sevgilim sen yaktun iŖte.

Sofra düzenli mezeler nefis.
Peşpeşe sıraladım kadehleri.
Tadı yok meyın.
Bir tat alamıyorum sensiz.
Bir terslik var bu gidişte.
Anladım sevgilim sen yoksun iŖte.

Sohbetin tadı yok.
Fıkralar anlamsız.
Şarkılarda o gizem yok.
Çoşmuyor gönlüm sensiz.
Anladım bir terslik var bu gidişte.
Baktım yanımda sevgilim sen yaktun iŖte

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sendeki Yanım

Bir tarafım hep yarım kalmış;
Şöyle baktığımda kendime
Diğer yarım sende kalmış.
Baharım, umutlarım
Ellerim bomboş..
Yüreğinde yüreğim kalmış..
Umutsuzluklar diyarındayım.
Umutlarım senle gitmiş.
Çaresizlikler içindeyim..
Dermanlarım senle yok olmuş.
Beni tamamlayan sendin ...
Sensizlik beni yarım bırakmış.
Gel desem seslensem duyar mısın beni.
Verir misin?
Bana sende kalan yanıımı..
Bir ses ver.
Alıp nerelere götürdün.
Umutlarımı, sevinçlerimi,yaşam arzumu.
Sendeki diğer yanıımı.
Bıraktın böyle beni yarım
Nerden bulayım söyle bana
Sendeki yanıımı

Ayten Özlem Yeşilçalı

Senden vaz geçmem

Halim nedir sormazsın.
Yaralarımı hiç sarmazsın.
Sensiz bilmem nerelerdeyim.
Bu canı ben sensiz neyleyim.
İnsafın olmazsın senin.
Korlarda yansın bedenim.
Senden vaz geçmem inan.
Sana yemin.....
Senden vaz geçmek;
Kaçıp gitmek,kolaymıydı..
Bu aşk için yerlerde belendim.
Senden vaz geçmek kolaymıydı
Sevmenin dili olsaydı.
Yüreğim sana ses olurdu.
En umulmadık anlarda gelir seni bulurdu.
Bazen çok sevdalıydık.
Kimi zamanda iki yabancı.
Sanki sen değil de;
Ben sana sevdalandım.
Senden vaz geçmem inan
Bu kadar kolay mıydı;
Delice sevdalanmışken sana
Hazır uykusuz gecelerimin;
Bir sebebi varken..
Seni bedenimde kendimde yaşarken.
Senden vazgeçmem..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seneler

Dün gece yine içerken dertlerime;
eme gibi yalar indi gözlerime;
Seneler geldi geçti...
Ben gezindim o senelerde;
Sabaha kadar son ümitle baktım maziye.
Yitirdiklerime,kazandıklarımı son mitti benim için belki.
Ha gayret dedim hep kendime..
Ne için,kimin için olduğunu bilemeden;
Saf temiz duygularımı kendim bile özemedem.
Nasıl beklerim hayatın beni çözmesini.
Duygular param parça,kalp kırık,çelişkili hayat.
Dön desem de döner mi SENELER

Söyleyemem kimse ye,hicranı mı anlatamam.
Kendimle bile paylaşamam.
Dedim ya çelişkili hayat yüzleşir misin SENELER
Bu acıları bu karamsarlığı bana sen verdin.
Şimdi bu inleyen yüreğimin sesini duyar mısın;
Duyar mısın SENELER

İlk gözlerimi açtığımda dünyaya
Omuzlarıma ağır yükü sen sen verdin SENELER.
Bana güçlüsün taşırsın dedin.
Küçücük yaşı sorumluluğumu öğretin.
O sorumluluk halkasını boynuma sen taktın SENELER.
Bende ölene kadar taşıyorum.
Hadi gel SENELER
Benle yüzleşmeye hazır mısın.
Küçücük bedenime verdiğin yükü almaya;
Beni huzura kavuşturmaya hazır mısın SENELER.

Hayatım senden katı sen bahtımdan.
Söyle,söyle bana SENELER
Gelir misin benimle yüzleşmeye

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seni aradım toprak anada

Daglar duman duman ttmyor bacam
Kaderi svazlayamadım kerpiç çamurundan.
Glleri kana buladın kendi inadından.
Solgun gller glebilmezmiş can.
Herkes kendi ksmetini yermiş; ben kendimle boguştum.
Boğulduğum gllerde kaldı kan gllerim.
Açtım kollarımı gelirsın diye.
Birak gelmeyi sen beni hatırlamadın bile.
şimdi bıraktığın bahçede gller diken oldu.
şivirtmişler uçlarını senin gibi vefasızlara batalım diye
Baktım sana yine son defa ey vefasız gnl.
şahin bakışlım,bugulu szlm.
z kadar yigit.
Dağlarımda bile ttmyor duman duman bacam.
Ne bir can var ne bir insan.
Dne dne aradım bir can.
Bitmez tükenmez toprak anadan.
Seni aradım ey can....

Ayten zlem Yeşilçalı

Seni benden başka

Yara arz edeyim kendi halimi.
Nerden sevdim bilemedim zalimi.
Çok uğraştım tutamadım dilimi.
Bunu benden başka bilen oldumu.

Benden selam edin o nazlı yara.
Üzölüp dert edip giymesin kara.
Hasta oldum düştüm yollara.
Seni benden başka soran oldumu.

Sinirler bozuk gözler kararmış.
Rengi kaçmış ak duadıklar morarmış.
Çok görmeyin kıskananlar sorarmış.
Seni benden başka öpen oldumu.

İşte böyle olur sevenlerin halleri.
Soldu aşk bağımın gülleri.
Bilmem incindimi yarın belleri.
Seni benden başka saran oldumu.

Sevdigim bir zalim bunu bilmedi.
Yaktı aşk ateşin döktü külünü.
Ben kokladım dost bağının gülünü.
Seni benden başka seven oldumu.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seni çok özlüyorum annem

Gözlerimi her kapatığımda kabuslar görüyorum annem.
Senin gül kokunu içime çekiyorum.yanına gelmek istiyorum annem.
Meğersem sen ne kadar yüce bir kadınmış sını,biz bilemedik annem.
Gece karanlığı çöktüğünde seni arar oldum canım annem.
Derdinde ana olmayınca kardeşler bölünür.
Anlamadık annem sen olmayınca doğruluğunu gördüm annem.
Sen olsaydın kol kanat gererdin bize.
Başımızın üstüne taç yaptığımız kardaşıma verdiğin emeklerden.
Mahrum etmezdin bizi annem.
Aramıza şimdi sıra dağlar girdi,yabancılar sahiplendi.
O kendi benliğinde unuttu.
Asıl sana şimdi çok ihtiyacımız var annem.
Gel gelde yine biz kardeşleri bir araya topla canım annem.
Annem ben elimden geleni yapıyorum.
Ama yinede sensiz olmuyor be anne.
Off of be anne,
Ben insanlara yaptıkları yanlışları söyleyemiyorum.
Seni çok ama çok özlüyorum.
Yarın bayram olucak be annem.
Sen yoksun ben sen siz bayramı neyleyeyim be annem.
Kızımı gelin edeceğim sensiz düğünü ne yapayım annem.
Başımda çok dertler var sensiz çözemiyorum annem.
Sen olsaydın bana bir yol yordam gösterirdin.
Sensiz yolumu bile bulamıyorum annem.
Seni çok ama çok özlüyorum canım annem

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seni çok seviyoruz

Belki zaman geldi kendini çok yalnız hissettin beklide kaçmak kurtulmak istedin
Ama biliyomusun teyze bizler hep başkaları için yaşamak zorunda bırakıldık
Yeri geldi hüznlerimizde bile sırf başkaları üzülmesin diye ağlayamadık
Yinede gülmeyi başardık seninle
Çünkü gülmeyi sen öğrettin bize
Biliyomusun hayatta kaç tane kız erkek var senin gibi bir teyzesi olmayı isteyen
Ben hep şükrediyorum iyiki bizim teyzemiz oldun
Anneannem gitti ama senin kadar değerli birini bizlere bıraktı
Baştada söyledim ya başkaları için yaşıyoruz diye
Sende bizler için yaşamalısın
Bizler için kendine bakmalısın
İyiki varsın.
Kızımın teyzesine yazdığı şiir benim değil bu
ama ondan izin alarak kayıt yaptım.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seni hayal etmek bile güzel

Biliyor musun seni gecenin bir yerinde,
Karanlıklarda siyah yıldızların altında;
Hayal etmek bile çok güzel bir duygu.
Sana yazmak seni içimde yaşatmak
Sonsuzluk olsa bile ulaşamamak olsa bile.
Çok güzel...
Gözlerimden gitmez geçmiş.
Yaşadıklarımız yağmurun altında تنها sokakta.
Şırılsıklam olmuş yağmur suları anımızdan dudaklarımıza,
İnerken ateşli sonsuzca öpüşmemiz.
Yağmur sularını emerekten.
Aşkımızı gizli saklı yaşamak.
Oysa sende bekardın bende.
Ama yasaklar vardı çevremizde.
Ayıplar günahlar..
Görünürsek aforoz edilirdik.
Cahilceydi, belki de.
Şimdi düşününce neden öyle yaptık derim kendime.
Neden bizde şimdi ki gençlik gibi olmadık.
Hata o dönem demi yoksa şimdi kinde mi.
Uyduk büyüklerin sözüne
Sana bu kızı alalım dediler ses çıkarmadın
Bana seni buna verdik dediler sustum.
Razı olduk kaderimize.
Sonuç, yıllar sonra ağarsa da saçlar
Elde var
Seni hayal etmek bile çok güzel..,

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seni özlüyorum olmadığında

Seni özlüyorum olmadığın anlarda.
Uzak diyarlar girdi aramıza.
Sen orada ben burada.
Sevmek bu kadar güzel bir şey işte.
Aşk sevgiyle başlar.
Sevmeyen yürekte aşk tohumları yeşermez miş.
Kanat takmana gerek yok can
Umudunu boşa çıkaracağımı sanma.
Canını vermeni değil.
Sevmeni isterim.
Adını arşa çıkarmak değil kalbime yazarım.

Baglamış gönlünü gönül bagına.
Sevdalandım senin aşk otagına
Bir buse kondursan gül yanığıma.
Akıtmaz oldum hiç gözyaşlarımı.

Sevgine susamış aşka tutkunum.
Yüreğim bir volkan lakin suskunum.
Beni de bir seven varmış haberim oldu.
Hayalimsin gündüz gece düşümde.
Seni özlüyorum görmedigimde.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seni sevmek

Yılın dört mevsiminde seni sevdim.
Bazen ezbere bildiğim her şeyi unuttum.
Ama bir tek seni unutamadım.
Beynime damıttığım umutları büyüttüm.
İçimde bir sabah beni sıcacık öpüşlerle;
Uyandıracagın günü bekledim durdum.
Seni ben ne çok sevdim...
Sevdim seni;
İnanılmaz yollardan geldim,puslu yollardan
Ellerim unutmadı ellerinin sıcaklığını
Gün oldu yaşanmamış hüznler ısmarladım sevgime
Teninde erimeye geldim,bedenim unutmadı sıcaklığını.
Seni öyle sevdim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seni sevmek.2

Seni sevmek...
Karlı bir kış günü;
Bir gülün açmasını beklemek gibiydi.
Nasıl olsa o gül hiç açmayacak.
Sende hiç gelmeyecektin.
Oysa ben seni bir ömür boyu beklerdim.
Ama sanırım sen sevemedin.
Artık yapacak bir şeyim kalmamıştı.
Kar vardı sen yoktun.
Yağmur yağdı işte o an ben senin için ağlıyordum.
Sen, sen yine yoktun.
Seni sevmek.
Seni sevmek demek bir ömür beklemek.
Bir gün dönermisin söyle.
Eğer dönersen seni bekledigimi.
Seni bekleyen biri olduğumu.
Anahtarın hep o sevdiğin saksıda;
durdugunu sakın unutma.
Dönersen al o anahtarı sesizce.
Ben bekliyor olucam.
Kalbime girmen için senelerce...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seni terk ediyem

Her şafak senle açardı,senle biterdi.
Sen benim gönlümde unutulmayan mazimdin siverek,im
Seni terk ediyem siverekim.
Unutulmayan kan davalarıyla,anlından silemedigin kara yazgınla.
Seni terk ediyem siverekim.
Kadının kıymetini bilemedin kara yazgılı siverekim.
Ne kuma getirmelerin bitti.nede yeni gençlerinin ufkunu açtın.
Yıllarca geri uygarlıklara gittin.
Eller giderken ileriye sen geriledin.
Çocuklarına kucak açmadın hep boyundurluk altında kaldın.
Şana hükmedenle savaşmadın siverekim,onların kölesi oldun.
Çok değerli alimler büyük insanlar senin bağrından koptu.
Onlar senin topraklarında yeşerdi.
Kıymet bilemedin bahtı kara taşı kara siverek im.
Bak hepsi bir bir seni terk etti.
Bende seni terk ediyem siverekim.
Gözü yaşlı bağı yanık seni içimde kalbimde götürüyem.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sensiz bayramı neyleyim anam

Yine bir bayram öncesi;
sensizliği yaşıyorum..
Deliye hergün bayram misalii
İçim kan aglıyor anam.
Yokluk içinde bayram benim neyime.
İlk sabah elini öpmeye gelmek varken.
Kabrin başında aglamak niye..
Seninle çocukluk ve gençlik bayramlarım gelir;
Gözümün önüne..
En küçüklerimize zar zor alırdın bayramlık.
Sizler büyüksünüz anlarsınız yokluğu yoksullugu.
Ya şimdi anam...
Ben çocuklarıma en iyisini alsamda anam.
Çanımı dişime takıp onlar için,en güzelini yapsamda nafile..
İşte can anam..
Bu bayram arifesinde..
Yarın bayram anama gideyim..
Sabah erkenden yalnızlık düşüncem.
Bana bunları hatırlatı.
Yüregim burkuldu.içim kanadı...
Geçmiş gözümün önüne geldi.
Seni geçmiş bayramları ne çok özledim anam.
Yarın kabrin başındayım...
Beni gör,ben seni görüp yaşayacağım.
Heyran anam kurban anam can anam.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sensiz olmaz

Gece yine kendimle yalnız kaldığım,
gecelerden bir gece karanlık sensiz.
Evin menekşe renkli duvarlarında;
Senin dalga dalga hayalin var.
Gülümsemelerin gecenin karanlığında yitip giden.
Bir ses beklemek senden soluk beklemek.
Suskunlugun en acımasız olduğu gecede
Bu kadar uzun susmadın o dört duvarda.
Hiç uzun gitmedin bilmediğim yerlere.
Sevgimi götürmeden yanında.
Seni sevmek sonu olmayan eylem olabilirmiydi.
Aykırı bir yaşamsa aşk.
Ben her bedele razıyım anla bunu.
Senin uzakların benim yakınım olmuşsa;
Ne yapabilirdim?
İlk kez bu kadar çok vuruyorum kendime.
Aglamaktan başka seçenğim yok.
Bu gün yenildim sana beklediğim sensin.
Oysa hani sıcaklığınla gelecektin.
Yaşamak belki seninle anlamlıydı.
Sensiz yalnızlıkları hakettimmiydi.
Sensiz olmuyor...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sensiz olmuyor

Sensiz alamadım Şu içkinin tadını.
Kadehler boşalıyor andıka adını
İnsan unutturmu taptığını.
Unutmadım inuttunmu vefasız.
Benmi rakıyı içtim rakımı beni;
Mutsuz sanırım sensiz kendimi
Oturtum yanıma güzel hayalini
Lütfedip oturdunmu sevgilim.
Ne istiyorsun kahretmekmi muradın
Seni ben kadehlerde aradım
Yazımızı böyle yazmış yaradan
yaradana inandınmı sevgilim.
Sensiz içtim sarhoşum bu gün.
Aşık oldum sana seni gördüğüm gün.
Seninle geçen her günüm düğün.
Sevenlere inandınmı sevgilim.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sensiz seni özlerken

Ben bu gece maziye daldım.
Senle senizliklere,bir baktım varsın.
Bir baktım yoksun.
Nerdeyim ben sende sevgi ararken.
Karanlık gecelerde maziye dalarken.
Kırgınlıklarım olmuştur sana,
Küskünlüklerimde.
Ben senden vaz geçmedim.
Senide bilemeden.
Bak ne oldu hayat banada gülmedi.
Ama seni koynumdan aldı.
Bu kollar nerde arayacak seni,
Bu gönül nerde bulacak.
Beni böyle bir başıma bırakırken.
Düşündün mü bunları.
Kıyamadığım gülüşlerine katın mı sevdamı
Gittin.
Nerdesin nasılsın bilemeden ben özledim seni
Her an her dem.
Senle ve sensiz bu sevdayı yaşarken.
Bıraktın beni iki afatla.
Biri tam sen biri özüyle sözüyle ben.
Huzur içinde uyu sen.bakma sitemlerime.
Bunların hepsi sensiz sevgisizlikten

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seslidünya dostları

Dünyam ve hayatım oldunuz...
Seslidünyam ın sesli insanları.
Sizi ben seçtim seslilerin arasından.
Her birinizin resmini çizdim kendi kafamdan.
Seslerinize,algıladım sizleri.
Kiminiz kopmuş vatanından gurbet kapılarında
Özlemi hasreti sevgiyi arar olmuş sesli dünyadan
Hepimiz bulmuşuz kendimize birer nik altında isim
Bülent,Kenan,Denocan,yasam ceyda destan,devrimce.
Kartalbey,Beriwan.Diyar Rojhelat, Ran,coban,
Sesli dünyanın kahrını çeken,ama hep mutlulugu oynayan.
Erkan.yorum23 hep ortamı yumuşatan....
Kocero,piro esrarlı welat semendar Keje kürt ezgileriyle yürek daglatan.
Irmak,suna lordum feryat sevinçlerini sevgilerini paylaşan.
Acıgerçekler var kendince sadece dinleyen hayatın gerçek acılarını tatan.
Ben sizleri kendimden bir parça gördüm.Artık sizlerle uyuyup sizlerle kalkan.
Kimler gelicek kimler geçecek bu sesli dünyadan.
Axolamuhtar,Reşo dino kemalkaralar saflığın simgesi;
Kırkları,can şiirleriyle içler ürperten,
Daha nice nice canlar dostlar.
Seslidünya bir handır dostlar.
Bizlerde gelip geçen kervanlar.
Dostluk sevgi kardeşlik barış adına uğraşan bizler.
Gördüm burada agresifini.pikopatını,delisini.
Bir o kadarda temizini,safını kişiliklisini.
Sizleri seviyorum seslidünyanın canları...
Daha hatırlayamadığım çokmu var canları....
Ben kazanmıştım içinizden bazılarını.
Acımişti bazılarınızın canı alıngandınız..
Işığı görememişti bazılarınız.temiz durgun sular gibiydiniz.
Bazılarınız körükörüne fikirim dedigi şeyler için insanları kırdınız.
Oysa bilmelisiniz dünyada en büyük servet emek harcanan servettir.
Dostluk Kardeşlik,barış sevgi ile dolmalı seslidünyanız.
İrk din mezhep görüş ayrılığı gözetmeksizin sevmeliyiz insanı..
Sizi çizememiştım daha hayatımdaki yeriniz yarım kalmıştı.
Seslidünya daydı Tuvaliniz.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sevdiğine özlem

Bir sen bilirsin birde ben neler çektiğimizi.
Şimdi nerdesin çok özledim seni.
Biliyorum,artık gelemezsin yanımda olamazsın.
Gittin sen bilinmezliklere...
Bıraktın beni değişken dünyanın içine.
Senin için senin düşüncelerin şerefın insanlığın
Her şeyden önemlisi seni her şeyden çok sevdiğim için
Bunca senedir sensizliğin acısını senle yaşadığımdan.
Sen gittiğinden beri senin gibi adam gibi adamı bulamadığımdan.
Çok yalnızım çok.
Böyle bir sevda bendeki
Kaderimmiş yalnız olmak,çileleri çekmek.
Yetmedi mi yetmedi mi
Seni sensizken bile özlemek

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sevgi

Yıllar ondan hiçbirşey götürmemişti
Hala aynı hala gençti
Döndüm aynaya korkarak baktım
Ve korkunç gerçeği gördüm
sevgideki gençlik benimdi.
Giderken onuda çalıp gitmişti....
Gördüm ondaki herşey bana aitti
Yirmi yıl sonra gördüm sevgiyi
Ahhh... görmez olaydım o halini
Her şeyimi çalıp giden o aşkı o sevgiyi
Görmezseydim keşke o yalan gözleri
Şimdiden söylüyorum ey sevgi
Artık alabileceğin ne gençliğim nede
senelerim kaldı.
Bilirim dayanamazsın sevgi
Sen gideli zaten yaşamadımki
Gelde al artık bu sefil bedeni

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sevgi gününüz kutlu olsun

Bu gece ben ne yapıyorum,
sevgililer günü.
Benim sevdiğim sevgilim nerde yok.
Benim sevgilim insanlar tüm kardeşler.
Hayat mücadelesi veren analar bacılar kardaşlar.
Gününüz kutlu olsun tüm canlar.
Sevgi bir günlük değil, bir ömürdür.
İçinde yaşatabiliyorsan insan sevgisini.
Yeşertabiliyorsan sevgi duygusunu.
Verebiliyorsan çevrene o sevgi ışığını.
Günün kutlu olsun.
Bizler sevgililer gününü kutlarken,
Bu kadar lükse varmı dermanımız.
Aç olan açıkta olan insanımız.
Sevgililer günün kutlu olsun.
Doyuracakmı karnını senin.
Gidip binlerce liralari boş şeylere harcayan insanım diyenler.
Görün bakın ne kadar aç insanımız varmış. ayıp bize.
Yazık insanız diye geçinenlere.
Sevgililer gününüz kutlu olsun.
Gençlerimize iyi örnek olan analara babalara.
Kutlarım sizin sevgi gününüzü.
Yazık ettiğiniz insanların insan sevgisine.
Ben bu gün tüm yetimlerin açıkta kalanların
Evsiz olanların sokak çocuklarının.
Huzur evindeki anaların babaların
Yurtsuz yuvasızların. sevgi gününü kutluyorum.
Vatana millete hayırlı olsun. 14 şubat. sevgi günü.
Ellerinizden öperim gariban insanlarım. gününüz kutlu olsun.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sevilen seveni terk eyleyince

Ne gündüzü belli nede gecesi.
Deli kader gözyaşı herbir hecesi.
Deli olur sevenlerin nicesi.
Sevilen seveni terk eyleyince.

Gönülde sevgiler hüsrana döner.
Masmavi duygular açmadan solar.
Sanmaki kör talih yüzüme güler.
Sevilen seveni terk eyleyince.

Çok zordur düzenbazla yarışmak.
Sevilen sırt çevirmiş çok zor barışmak.
Hayal olur mutluluga kavuşmak.
Sevilen seveni terk eyleyince.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sevilmeden sevmek.

Seninlede sensizde olmuyor.
Ben durmuşumda yürek durmuyor.
Beklerim yar halimi sormuyor.
Sevilmeden sevmek ne zor şeymiş.

Bekliyorum telefonlar çalmıyor.
Neler çektiğimi o yar bilmiyor.
Sel oldu gözyaşlarım dinmiyor.
Sevilmeden sevmek ne zor şeymiş.

Sabredip deniyorum o yari.
Diyordu sevmişti beni.
Belkide kandırdı kendini.
Sevilmeden sevmek ne zor şeymiş.

Saatler geçti kaygılar arttı.
Tahamül tükendi canıma yetti.
Seni görmeden günlerim geçti.
Sevilmeden sevmek ne zor şeymiş.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Seviyormusun

Sen benden kaçıp gidiyorsun.
Seni sevmemi istemiyorsun..
Seni ne çok sevdiğimi bilmiyorsun.
Senin dudaklarında benim tenim.
Neden sustun bilemedim.
Bugün benimdin dün elin..
Kahrolmamak elimde değil..
Dışarıda bahar..
Senin aşkın beni yakar,ve senin sevgin bedenimde;
Dışarıda ateş alev alev yanar ama senin aşkın bedenimde..
Benim canımı parçalar.
Bak bana bir tanem.
Seni sevmem bana ölüm olsa bile.
Her gece gözyaşım sensizliğe akşa bile.
Ben seni yinede seveceğim.bebeğim.
Hayat bana çok acılar çektirse bile
Seninle kavuşacağımı seni sevemiyeceğimi.
Sensiz olamayacağımı;
Sen olmaz sanda biliyorum.
Sensiz olamayacağımı biliyorum.
Sevdinmi beni sevdinmi inanmam.
Aşkın ancak seni eyledi deli.benide divane etti.
Ama senin kadar sevemedim buna ne demeli..
Etmeyelim artık birbirimize zulüm ve eziyeti.
Sen beni sev bende seni..
Ben seni seviyorum ölümüne dek.
Ya sen beni..
Seviyormusun nereye dek.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sevmek

Gökyüzünü seyrediyorum.
Karanlıklara dalmış.
Başka alamde,gözlerimde yaş.
Yüregimde hüzn,Kalbim paramparça.
Camda neyi bekliyorum.
Bilmiyorum...
Gecenin hülyasında.
Bekledigim senmisin?
Bilemiyorum...
Tek bildigim,artık.
İncinmek,üzülmek, acı çekmek istemedigim!
Yaşamak özlemsiz;
Özlem sevgisiz.
Sevgi de hasretsiz olmaz.
Unutmaki...
Sevmek daima beraber olmak degildir.
Sevmek.onsuzken bile.
Onunla olabilmektir....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sevmenin bedeli

Seni özlemenin ne olduğunu bilmiyorsun.
Sen bilmezsin, cano
Sevmeyi bilmediğin gibi.
Hayatında kaç defa sevdin..
Sevmenin anlamını biliyormusun.
Sevgisiz yaşamaman;
Bilemezsin.
Hiç sevilmedinki.
Kör kuylardayım...
Sensiz dardayım.....
Sen beni sevmekten vaz geçtin...
Neden neden diye sordum hep;
Ben sana fazlamı geldim canom.
Gitme
Bir saniye öteye...
Seni özlemem hep hasret olur...
Artık.
Ne tabiatı, güneşi
Nede ayı şahit göstermiyeceğim sevgimize.
Sadece yirmidört saat şahit olucak;
Sensiz seni ne kadar özledigime.
Yok artık sende ümidim....
Kestin tüm duygularımı;
Dilim dilim...
Artık hayata sensiz vedamı etmeliyim
Ne saniyeler şahittir sevgime
Yasakladım artık senin aşkını
Ben kendi kendime
Sana verdiğim sözü geri alıyorum
Ne verdiyse onu alacaktır kalbin.
Seni sevmenin bedelini;
Pahalıya ödesem bile...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sıkıldım güçlü görünmekten

Artık ben de sıkıldım güçlü görünmekten,
İçim düğüm düğümken başka düğümleri çözmekten...
Herkesi yetiştirmek ama hep kendime geç kalmaktan...
Eskiden olsa bir şekilde yakasından tutardım hayatın,
Ama şimdi tutunduğum her hayat elimde kalıyor...
Ya benim gücüm tükenmiş, ya da hayatın karşıma çıkardığı yürekler çok acımasız...
Hak etmeyenler en konforlu kalplerde sefalarını sürerken,
Nedense ben hep iyi halden tahliye ediliyorum yüreklerden...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sılaya  zlem

 zl yorum!
Eski günlerimi;
Bağımı bah emi.
Toprak damlı evimi;
Temiz saf yalanı dolanı bilmeyen;
İnsanlarımı.....
Senin derdini kendi derdi bilen.
Senin acını paylaşan.
Bir lokma ekmegini;
İkiye bölen;
Yüzlerinden sevecenlik eksik olmayan
Baktığında;
Gözlerinin içinden sevgi parlayan;
Elbisesindeki yamanın sayısını unutmuş;
Günde kaç  g n yemek yedigini;
Anımsamayan.
Boyasız abartısız.
Yüzleri ay gibi parlayan.
İnsanlarımı;
 zl yorum.....

Ayten  zlem Yeşilçalı

Sıra Sende

Yaşamak isterken yıllar önce seni
Sarıldım şimdi sana deli gibi.
Anladımki duygularım;
Ne yazıkki aynı degildi.
Oysa sen dönmüştün geri
Söylemişlerdi geçer demişlerdi
Söylüyorum şimdi korkmadan gerçekleri;
Geçmedi sevgim.
Aşkımşa hiç bitmedi...
Şimdi yanımdaydın
Yoksa hayal miydi.
Dans şarkımız ilk aşkımızın hikayesiydi;
Hüsrarla,kahırla biten ve yitip giden.
Şimdi dönmüş karşımda duruyorsun.
Öylece bana bakıyorsun.
Biliyormusun?
Nasıl bekledim dönmeni;
Duyuyorsun
Ama hep hep susuyorsun.
Şimdi dönmüş karşımda duruyorsun.
Ne kadar çok hayalinle yaşadım bilmiyorsun.
Söylüyorum son sözlerimi.
Verebilirmisin kaybettiğim seneleri.
Döndürebilirmisin?
benim ben olan halimi.
Geri getirirmisin eski neşeli günlerimi.
Seni tanımadan önceki mutlu hasreti.
Ne çok hayalinle yaşadım bilmiyorsun.
Sen hayatla dalganı geçiyorsun.
Yine sıra bende;
Dalgan yeni denizde...
Ama bir şeyi bilmiyorsun.
Ben senden çoktan vazgeçtim.
Artık sen gidiyorsun.
Sıra sende.....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sırtıma yükledin sevgi hançerini

Savaşım senin için,senden habersiz.
Sense sokaklarda sanki çaresiz.
Yalanmı sevgili ne yaptıkki bu sevgi için biz.
Bir yanda ailemiz,bir yanda sevgimiz.
Kolaymıydı seçmek sanki,ikisinden birini.
Oysa sen rahattın..
Sırtıma yüklemiştin sevginin hançerini.
Başarırmıydım söyle.
Yıkamak için önümdeki betondan engelleri.
Sana gelince zalim gururlu sevgili..
Senin gururun bile yıkamadı sana olan sevgimi.
Şimdi neyi isterdim neyi.
Geçmişe geri dönmeyi,seni hiç görmemeyi.
Tanıyıp sevmemeyi,o kahrolası ela gözlerde;
kendimi görmemeyi..
Neyi isterdim biliyormusun vefasız sevgili.
Bu aşkı yetim,sahipsiz kimsesiz sürdürmeyi.
Senin beni bana geri vermeni.
Ne yazıkki sevgili sen gittin ama?
Yanında götürdüğün benim ellerim benim kalbimdi.
Şimdi geri dön vermelisin bana ellerimi.
Parçaladığın kalbimi.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sineme vur o sana vurmadan

Ha dün ha bugün yalnızlığımın tam son noktası.
Sen gittin;
Gittin ellerin oldun,kendinide vurdun benide.
Sineme vur,o sana vurmasın,düşmanlarımız duymazsın.
Vur vur vurabildiğin kadar.
Yürek dayanmaz gönül almaz.
Senden bana kalan büyük bir gönül yarası.
Kaçınıcı kadehimdeyim saatin kaçındayım bilemiyorum.
Bir sigaram var bana senden de dost.
Birde gecedeki karanlıkta gülümseyen yıldızlar.
Gökyüzü siyahımı lacivertmi çözemedim.
Ama yıldızlar parlak beyaz.
Bir onlar bana gülümsüyor,bu yaz.
Arada bir kırmızı bir ışık yanıp sönüyor.
Oda siyahla beyaza inat
Seni hatırlatıyor bana biraz.
Yalancı ışığını veriyor kendince;
Yürekten vuruyor.
Vur vur vurabildiğin kadar.
Sineme vur o sana vurmadan

Ayten Özlem Yeşilçalı

Siverek im

Bahtı kara taşı kara Siverek im.
Sen kendini aklamak isterken senin topraklarından;
Ekmek yiyenler senin adını lekelediler.
Nereye gidersen git toprağım anlından bucaklardan mısın ı silemezsin.
Sanki? Bir tek bucaklar var senin yükünde
Aşiret derler töre derler seni kara cahil kara toprak bellerler.
Bilmezler sen ne adam lar yetiştirdin ne fidanlar ektin toprağına.
Ne kanlar verdin ne canlar aldın demokrasi ugruna.
Siverek denince sadece bucaklar olarak alınman sana ne hicap verir ne acı çektirir.
Bir ben bilirim birde sen siverek im.
Sokaklarında kanunsuz infazlar.
Daha tüyü bitmemiş gencecik fidanların katil elleriyle öldürölmeleri.
Bir ben bilirim birde sen Siverek im
Bana sivekliyim dedigim de bucaklardanmısın tanırmısın dendiginde utanırım..
Ben siverk imi mertlikte yenilmez dürüstlükten şaşmaz emekci babamla bilirim
Ağada olsa ağalığa zöl getirmez..
Hak yemez memet agayı hakkı agayı bilirim ben Sedat bucakı tanımam.
Sende tanımazsın siverekim.
Kelok mehlesinde hacı pıyarda kormışkanda kimse kimseye zölmetmedi.
Ben seni gece 12 ye kadar arpa çarpa sele sale oynarken hatırlarım.
Sende beni siverek im.
Ben senle 1967 lerde mutluydum.
Sende benle ve biz kuşaklarımızla.
O dönemde de vardı bucaklar ama bu kadar senle anılmazdı,
Şimdi neden söyle taşı kara bahtı kara yazısı kara SİVEREK İM.
Havanı suyunu taşını toprağını içimde özümde taşıyım SİVEREK İM.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Siverek küçeleri

Ben sizi çok özledim,geçmişimin Siverek küçeleri.
Ne acılar paylaştım sizlerle,hergünümüz kederliydi;
Bazen sevinçli kelok mehellesinde.
Hacıpiyari,haliliye,gulabiye,hasançelebi,esmerçayı,
Mahalelerindi bunlar ey bahtıkara taşı kara Siverek.
1968 lerde şehir ikiye bölünmüştü,adın mahalle olarak anılmazdı.
Ordu mahallesi,şehir mahallesi diye.
Ordu mahallesi köyden aga zülmünden kaçan gariban canların semti.
Şehir mahallesi ise senin ileri gelen ailelerin mekanı.
Aslında hepsininde yazısı karaydı şehirlininde köylününde,
Senin kara taşların gibi Siverek küçeleri.
Sabah oldumu cıvı cıvıldı küçende her yer.
Datlıııııı diye bağırın tatlıcı çocukların sesleri,
Dev,mast heye(Ayran yogurt var) diye bağırın sokak satıcıları.
Şexre makinesi diye gezinen kadınlarımızın kızlarımızın,
Elleriyle şehriye yaptıkları burada bu makinada kavuran insanlar.
Kasaplar çarşısı hep kalabalıktı,hiç sakinleşmediki.şeytanküçesi
Acaba yine aynımı buraları yoksa değiştimi Siverek küçeleri
Seni ne çok özledim,hele komşuların kapıdan kapıya bağırmaları.
Kız eyşoooo
Ha le nevar fato
Kele toya gelmisen.
Wışşışışı geliyem bacım remzyeyide makoyuda(mako Makbule demek) çağırleee
Kor remo çalacak dümbelegi..(dümbelek darbuka demek)
Sandıktan çıkardıkları en süslü elbiselerini giyer,toya giderlerdi.(Toy düğün demek)
Kara bahtları gibi kara taşlarına basaraktan Siverek küçelerinin.
Geceleri geç saatler kadar kızılı erkekli oynadığımız arpaçarpaları.
Şimdiki yılbaşı gecelerinin sende seresale olduğunu ve çok güzel geçtiğini
Hiç unutamadımki Siverek küçeleri.
Ahmet emrominin sehrinde olan tek sinemasını,
Türkan Ayazın belediye başkanı olma çabasını,
Serhat Bucak'ın özgür düşüncelerini ve özgürlük çabasını.
Alişer lerin iki eklem arasında soluk alma mücadelesi.
İzolların karakeçilerin alhasların bu Siverek coğrafyasında;
Nerede olmak düşüncesi.
Sen tüm Siverekliilerin acılarını herkesten çok göğüsledin Siverek küçeleri
Nice babayigitler katledildi görmedin ama her zaman agladın.
En çok seni sevindiren çocukların o masum hiçbir şeyden habersiz,
Senin taşlarının üzerinde sevinç çığlıkları atarak oynamaları,
Sen neler gördün ne badireler atlattın Siverek küçeleri.
Seni çok özledim

Ayten Özlem Yeşilçalı

Sol Yanım Annam

Hangi omuz dayanır bu kadar yüke bilmiyorum;
Omzuma ağır gelen bu yükleri taşıırken,
Sen düşersin sol yanıma annem.
Derdin ya ana olunda görün.
Her yavrunun bir derdi bin dert olur yüreğinizde.
Ve derdin ki kardeş hiçbir şeye değişilmez.
Şimdi burnumun direği sızladığın da
Sen düşersin sol böğrüm.
Hayat la mücadele,vefasızlarla uğraş.
Onurlu şerefli başı dik durmayı sen öğrettin;
Ne zaman sen sol yanıma dokunsan güzel anam.
Daha da güçleniyorum,ve daha da hayata karşı dikleniyorum.
Senin gibi kol kanat germeye çalışıyorum yavrularıma.
Başarıyor muyum bilemiyorum.
Vefasızlarla vefasız hainle hain olamıyorum.
Ne zaman ağır gelse yüküm omuzlarıma.
Sol yanıma sen sızlatıyorsun Annam.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Söz

Yalnızlığım ağır geliyor artık.
Sevmek ateşmiş derler..
Yakmazsa yalannnnnnnn
Şimdi öyle uzakki
geldigim yollar.
Bir çocuktum sevmiştim.
O zaman avuçlarımdaydı.
Aynalar rujlar
Oysa şimdi?
Senin sayende
Kırık kalbimin parçaları varrrrrrrrrr

Ayten Özlem Yeşilçalı

Susmayı Öğrendim.

Susmayı öğrendim çok konuşanlardan,
Alçak gönüllü olmanın,erdemini tatım;
Çok bilmişlere inat.
Gerçekten bilenlerin az konuştuğuna ;
Şahit oldum sesizce...
Her yaşananın sadece,
Bir deneyim olduğunu;
Kavradım..
Değmeyenlere.
Çok anlam yüklemenin,ruhuma verdiği;
Zararı keşfettim.
kendim olmayı seçtim.
Başkalarından alınmış parçalardan oluşmayı değil.
susmayı öğrendim.
kendi hayatlarını yönetemiyenlerin,
Diğerlerinin hayatlarına müdahalelerine güldüm sadece.
Bu uzun yolda yalnız ama
Başım dik yürümeyi öğrendim.
SUSMAYI ÖĞRENDİM

Ayten Özlem Yeşilçalı

Şairler cahilde olsa şairdir.

Bakma ustam yazılanlara,yaşamamışki;
Ne sevgi acısı,nede insan hasreti.
Nasibini almamış velet demeye bile utanıyorum.
Yazsın ya kendisi içindeki duyguları isyanları.
Benim senin gibi.
Yürek gerek be ustam,anlını karışlarım.
Yüreği açık yazan insanı senin benim gibi.
Benim tek hedefim ilk şiirimde bana verdigin;
Çesaret destek beni nerelere getirdi,bilmekteyim.
İmgenin i sini bilemeden içimden geçenleri kaleme,
Dökmemden o cesareti sen verdin bana.
Şair budur işte dercesine.
Sen yinede bizim kalbimizde bir usta şair Hasan Basri Kalesin.
Bunu herkes böyle bilsin.
Bir delinin kuyuya attığı ufacık bir çamurla senin yüregin;
Kalbin iflas etmezse gerek.
Kalemin susmaz biliyorum.
Kalemi tutmaya tutupta yazmaya yine yürek gerek,ustam.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Şairler gecesi

Ben kendi kendimi tanıdım o şairler gecesinde.
Hele birde menevşim köylüm'ü tanıdım.
Benim gibi yapı karakter insan olaraktan...
Neyi gördüm ve de üzüldüm.
Şiirin gecesinde şiirin dinlenmemesine...
İşte biz buyuz dercesine.
Ben ilk gitmiştim o şairler gecesine..
Yorum yapan ustalarım.
Ben buyum işte dercesine..
Yorumlarınız çok güzel,siz yorum yapın;
Bende en güzelini,vereyim dercesine.
Ama öyle bir eylence oldu ki,ne ustat;
Beni tanıyabildi,nede ben üstada benim diyebildim.
İmgeleri hala çözemedim...
Ama şiirimi yazmaya devam ettim.
İçimden geldiğinde.
Şiir nedir nasıldır dercesine.
Bir Mahsuni bir Nazım bir kör oğlu gibi imgemi var.
İçinden gelen çöşku özlem hasret.hissettiğini yazmışsan
İşte şiir budur.
Şiir yaşananları yazmaktır.
Rüya değildir.
Rüya şiirler zaten şiir değildir.
Ben her ne kadarda edebiyat okumazsamda.
İçimden geçenleri yazsamda ben şairim demiyorum.
Ama ustalarımın eline su dökmem.
Özlemi,hasreti yaşamın koşullarını dile getiriyorum da.
Diyemem.
Benden daha usta olanlara, bıraktım.hadin ustam,
Şiirin şahnesi sizlerde.
Bana da öğretin sizlerden esinlenmeyi.
Acı çekmeden şiir yazmayı..
Yinede şairler gecesine borçluyum ustalarım.
Bunu yazmaya.
İyi ki varsınız.
İyi ki bana gösterdiniz.
Şiirlerle dolu bir yaşam olduğuna.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Ucuz malmısın

Daldan dala uçuyor arı misali.
İsterim olasın namus timsali.
Hep böylemidir sarhoşun hali.
Peteklerde sahte balmısın.

Kendini bıraktı saldı ortaya.
Çok çabuk giriyor potaya.
Şeni kurtlar sofrasından allah kurtara.
Mazatta satılan ucuz malmısın.

Hisler kabarıyor, sel gibi taşıyor.
Mesleler bazen boydan aşıyor.
Deli gönül sorumsuzca yaşıyor.
Deryada batmakta olan salmısın.

Gönül kırılır ferman dinlemez.
İnsan gaf yapar hatasını bilemez.
Alinyazısı böyleyse kimse silemez.
Yoksa sevgiden anlamaz yarmısın.

Ben yazıyorum Özlemdir adım.
Yar ile mutlu olmak muradım.
Sensiz gecelerde azmı agladım.
Ateşin üstüne yagan karmısın.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Unutma bunu

Biz insanlar ne sevmesini bildik nede sevilmesini.
Gerçek seveni elimizin tersiyle ittik
Sevmeyenin kulu kölesi olduk.
Nedendir bilemedim çözemedim
Hep kovanın peşinden koştuk.
Kadın erkek fark etmiyor insanız hepimizde.
Zaman geldi devir döndü 2000 yıllarına geldik.
Ne insanlık kaldı nede dostluk.
Herkes birbirinin kuyusunu kazdı.
Kadın kadının erkek erkeğin düşmanı oldu.
Ne anaya saygı ne babaya vefa kaldı.
Dokuz ay karnında taşıyana,terbiyesizce
Ben mi sana dedim beni dünyaya getir diye.
Bu sözler ağızlardan çıkmaya başladı.
Kıyamadığımız gözümüzden sakındığımız evlatlardan.
Ey evlatlar neler açtınız başımıza.
En son denenler başta denilmez
Dostu düşman edip dikmeyin karşımıza.
Namert sofrasına mert gidilmez.
Ama sizler ne duruma koydunuz ataları.
Dilimi size söylenen lafta yakarım.
Doğru bildiğimi söyler dururum.
Kadir kıymet bilene kanat açarım.
Yalan mehtabında ay olurmu
Kayan yıldızlardan dilek tutulurmu.
Unutma ne yaparsan onu bulursun
İyi niyetli ol kayan yıldızdan dilek tut
Dürüst ol mehtapta güzel bir ay oll
Güzel oldunmu yüzünde güzel olur yüreginde.
Unutma bunu

Ayten Özlem Yeşilçalı

Unutmadım ne geçmişimi nede benliğimi

Sen benim kıratım sen benim hayatım sen benim varlığımın.
Akıp gittin avuçlarımdan..
Bir bahar sabahı.
Gönlümün sultanı,kalbimin ücra köşesinde taht kurandın..
Çorak toprağım..
Susuz gecem rüyalarımın hülyasıydın.
Başın dik gözlerin çakmak çakmak; sen benim dünyamdın.
Unutmadım ne geçmişimi ne benliğimi nede seni..
Kara gözlerinde şimşekler çakardı,
Dudaklarında arzular vardı..
Bakışların anlamlıydı...
Bana söylemek istediğini dudaklarınla değil gözlerinle söyledin.
Yıllardır bulamadım senin gibi birisini.
Şimdi buldum kızma bana gücenme..
Beşinci iklimi....
Senden sonra başkasının beşinci iklimi olabilir.
Ama benim hayatımın son iklimi;
Yaz bahar sonbahar kış....
Mevsimlerinin birde beşinci iklimi var.
Sevgi saygı aşk iklimi,
Beyini anlaması hissettiklerini bilmesi.
Dob ralığı,azcıkta sende kilerinin onda olması.
Unutmadım geçmişimi özümü ve seni...
Belki unutturacak bana acı çektiğim günlerimi.
Beşinciiklimim....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Unutmayacağım

Gittin ya benide kendinle götürdün.
Yüregimi sevgimi yaşama ümidimi.
Herşeyimi aldın benden;
Kendinle götürdün..
Yömdün beni diri diri mezara,
Farkına bile varmadın.
Şimdi hüzünlü saatleri yaşıyorum..
Sensiz ve kimsesiz.
Yüregim yanıyor kalbim kırık...
Sen gittinya dünyamdan.
Bu satırları okurken ben olmayacağım..
Ne yaptıysam sana yaranamadım.
Sen gittinya...
Hayatımdan ben senin hayatına artık hiç girmeyeceğim...
Ben belki bir dagbaşıda.
Belki bir yol kenarında ölüme doğru yürüyeceğim.
Sen o zaman beni çok arayacaksın..
Ama yanında bulamayacaksın.
Seni belki herkes unuttur herkes çıkar hayatından.
Ama bu asil yürek seni hiç unutmayacak.
ve seni asla unutmayacağım..
Gözlerim yaşlı kalbim kırık..
Ölüme bile senide yanımda götüreceğim.
Avuçlarımda buzdan bir sevgin.
Gözlerimde donuk hayalin.
Bunu bilki seni asla unutmayacağım.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Üstada teşekkür

Ben istanbulda bir siverek gecesini yaşıyorum.
Kendi hayalimde...
Şalvarlı babamı,tülbentli anamı düşündükçe.
Lastik ayakabılarla gezen çocuklugumu unutmadıkca.
Aileme madi destek sağlamak(bu kibarların sözleri)
Amaç geçim sağlamak için.
Komşum Sultanın yaptığı yoğurtu götürüp pazarda satmak
Yoğurt başı.yirmibeşkuruş almak.
O parayı ben kazandım,ben para kazandım diye övünmek.
Ve gururlanarak,sanki evin erkegi benmişim gibi;
Anama götürmek.
O sorumluluğu üstlenmek,işte aynı Siverek vede İstanbul..
Özlüyorum,Siverek küçelerinde arpa çarpayı oynamayı.
Özlüyorum,o küçelerde karanlıklarda gezmeyi..
Bir İstanbul gecesinde Siveregi yaşıyorum.
Arıyorum,Şeşnanım bakkalamcayı,ape kündür'ü
Mahallede ki topcuları,kor remmoy'yu.
Düğünlerimizde dümbeleğiyle,çaldığı ezgileri.
Acıyla geçen çocukluk günlerimin Siverek'ini
Yaşıyorum kendimce,bana bu ilhamı veren şairim.
Ustadım Odabaşına bu içten bir teşekkürdür bence.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Vazgeçmek

Vazgeçmek...
Kolaymı sanırsın senden ve benden.
Kapatırmı en açık yaramızı yeniden.
Yenilermi bizleri;
Hayat senelerden.
Dönebilirmisin söyle.
Aglayarak bakan gözlerimden.
Neyinden vaz geçersin,neyindennn.
Dur durak bilmez kininden.
Alabilirmiyim seni unutamadığın geçmişinden.
Savaştım habersiz senden,kendimden.
Dönüp bakıyorum ama ne yazıkki;
Bıraktığın saat dönüyor yeniden...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Vazgeçtim

Her sabah yangının başlar içimde.
O güne vurulurum başka başka biçimde.
Bu sevdan beni döndürür deliye;
Bilmemki sonum varacak nereye.
Sen beni hasretinle öldüreceksin;
Sen bana düşmanları güldüreceksin.
Ne hale geldigimi bilmeyeceksin.
Olsun canım, dediğin olsun.....
Sevdim seni delice.
Nerdesin nerede..
Böyle acı bir sevgi;
Bana senden ilk ve son hediye..
Yorulдум bu sevdadan.
Yoruldukça duruldum...
Beni unut, unut beni sen beni unutki
Ben ben olayım.
Kaybetmedim ben senden vazgeçtim.
Ve kendimleştım.
Ne yazıkki acı gerçekte yüzleştım..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Virane gönöl

Bir virane bu gönlüm,ne istersin ne arzularsın bilemedim.
Bulamazsın gönlündeki ni,yürek yanık hayat küskün.
Olamazsın sen yüreksizle anlaşılamazsın sevgi fukarasıyla.
Atmamazsın sen kendi benliğini yitirmişin önüne.
Bak bir duble rakı bir beyaz peynir.azcık kavun.
Mutluyum ben seninle gönöl.
Bir allah selamı almayan,çıkar düşünen;
bu dünya kuluna mecbur etme beni gönöl.
Kırma belimi kırk yerden,aratma bana dostları.
ugrunda ölüme gidecek,kadar sevdami yakacak kadar.
seveni aratma bana gönöl.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yagmur Tanesi

Yol yorgunu yağmur tanesi saplanır gül dikenine
Acısına aldırılmaz süzülür gülün köklerine
Gül teselli ederken sarılıp çeker içlerine
Yağmur tomurcuk olup başlar gülücüklerine

Güneş merhaba der hayret eder gördüklerine
Sıcak sevgiler gönderir yeni misafirine
Parladıkça parlar ortak olur sevincine
Akşam olurken müjdeler gecelerine

Gülün kokusu dolarken gecenin içlerine
Gece de inanamaz nöbetinin çabuk bittiğine
Gül cevap verirken sabah yellerine
Yapraklarını sallayarak başlar sevgi gösterisine

Ben VF'nin bir çift sözü var bakıpta görmeyene
Neden çomak sokmak isterler dünyanın düzenine
Sahip olursa yağmur tanesinin yüreğine
Cennet hakimiyet sürer dünya üzerinde

Veli Filiz

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yalan Sevgi

Sana nasıl anlatayım bilemiyorum.
Nerden başlasam nerede bitirsem,
Sen sevmenin anlamını bile bilememişsin.
Yalanmış senin sevgin...
Beni patak ladığın gün anladım...
Söyle bana zalim seven cananını incitirmi.
Degil el kaldırmayı gözünden sakınır.
Sevmelerin bumu.
Oysaki ben seni bir saniye görmezsem;
Gözlerim dolar bedenim titrer...
Kokun burnumda tüter.
Son pişmanlık fayda etmez be gülüm...
Yalnızlıklarımı paylaşır oldum karanlıklarla.
Gözyaşlarımı kimse görmez sin diye;
Akıtırım yüreğime...
Gündüzleri gecelerim oldu gecelerim gündüz.
Oysa dalarken kendi dünyama,
Düşünürüm hep kendimle seni.
Sen hiç düşündün mü be gülüm.
Nerde hata nerede yaptın,
Hiç vicdanın la baş başa kaldın mı.
Oysa son pişmanlık fayda etmez be gülüm.
Bunu da bana söyleyen sendin.
Geldin hayatıma fırtına gibi.
Gittin bir kasırga misali.
İşte yine yalnızım.....
Yine sevmelerim yarım kaldı.
Hayatım yarım kaldı gülüm...
Rahatmısın mutlolumusun huzurlumusun.
Ben alıştım yalnızlıklara.
Ben alıştım yalnız yaşamaya..
Yalan sevgiyle yaşamaktansa.
Yalnızlık hüznünde verse.
Yalan sevginin verdiği mutluluktan iyidir gülüm

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yalancı

Sevmenin yaşı yok derler.
Dogruymuş sevdim işte.
Sevdigimi haykırdım her görüşte.
Bende dedi yüzüme bakıp.
sigara agzında alay edecesine.
Sanki kimliğini haykırıyordu futursuzca.
Yalanlar dizi dizi,düşmüyor dilde.
İnandırdığını sanıyor zavallı.
Her yalan söyleyişte.
Ne yapayım dostlarım.
Sevdigim yalancı işte..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yangınlardayım

Bu ne bitmez sevda bu ne hüzn.
Kalp sızısı,sen karanlık gecem ben sabah yıldızı.
Senden ayrılmak başka şeye benzetilemiyor.
Kalp kırık gönül ezik bu ayrılık hiçbir şeye benzemiyor.
Bu nasıl bir sevda bitmek bilmedi.
Unuturdum demek yetmedi.
Sevda kalıcı misafir gitmek bilmedi.
Bu sevda cehennemde serimde var.
Çevir rüzgara yüzün her dokunuşta ben varım.
Her yanında hayalinde ben varım.
Çağırın yanındayım gülüm.inan ölen mezar taşlarındayım.
Şen bitti derken kendine ve bana.
İnsafsızca kadere terk etmekse sevdamızı.
İnan her zaman karşındayım.
Kahredersen kadere.
Her kahredişte ben varım,karşındayım.
Yol uzun uğraş ağır bırak sevdamı yorma.
Geceler uzun karanlık sensiz sesiz.
Bak o sesizlige ben varım.
Kaldır başını dik tut bak gökyüzüne sana gülümseyeceğim.
Seni kendimle buğulu sesizliğimize götüreceğim.
Seni çok sevdiğimi yoklugunda anladım.
Geceler bitmez sabah oldu bana sabahım gece.
Varmı bu zamanda böyle sevda sevdadan yanan.
Çağırın yine ben varım.
Çılgılık çılgılığa hadi bana gel ömrüm.
Sen gittim derken bende var git dersem.
Ama bu hüküm kalbime kar etmezse
İşte gel derim sana ömrüm.
Ayrılısam olmaz sevsem olmaz işte ben böyle yangınlardayım.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yalnız'ım

İş te yine sana sardım mühür gözlüm.
Seni düşündüm senle yaşadım gecenin bir yarısını.
Hava pusulu bende yürek buğulu.
Kaç gecedir gönlüm mühürlü seni bekler oldu.
Sen neredesin ne yaparsın bu gönül sensiz harap oldu.
İşte yine sana sardım alın yazım dağ kıracım.
Bir ses versen bir seslensen unutacağım yalnızlığımı
Nefesimsin benim yaşamımda,
Beynimin her zerresinde sen varsın.
Sen benim yaşam pınarım kaynağımsın.
Çok uzakta da olsan sen bana hayat verensin.
Benim çok yakınımdayım.
Sen bilmesen de sen benim yalnız'ım sın
Bak gece sesiz durgun ben senleyim yıldızlarla beraber.
Berrak bir aşk buğusu var gecede.
Yıldızlar örtü oldu aşkımıza.
Senle ikinci baharı yaşamamız için
ödün verdi bize.
Yine sana sardım yalnızım bu gece.
Bir ben bir sen bir de yıldızlar ayrı kalan sevdalılar bizle bu gece.
Sardırma bana kendini yalnızım.
Ya bu sevda birleşir yada bizi öldürür.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yalnızlığın Kadını

Yine yalnızsın bak, kendi dünyanda
Bir elinde sigaran, bir elin de kalem
Dalmış gözlerin uzaklara;
Mutsuzluğun, yalnızlığın kadını...
Hani anan, baban, canların,
Hani sevipte bel bağladıkların,
Bak helalin bile yok yanında
Mutsuzluğun, yalnızlığın kadını...
Şimdi mutlu herkes yerinde,
Huzuru bulmuşlar, başkalarının kollarında
Unutuldun eski bir kitap gibi,
Kaldın bir köşede tek başına
Mutsuzluğun, yalnızlığın kadını...
Ömrünün geçen yıllarını sorgula,
Düşün nerde kimde hata?
Bukadar acıyı hakettin mi acaba?
Mutsuzluğun, yalnızlığın kadını...

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yalnızlık

Kar vurdu dağlarına memleketimin
Şenin beni insafsızca vurduğun gibi
Üşüttü dondurdu insanlarımı.
Senin ateşinin beni yaktığı gibi;
Beni sevmelerin yok mu;
Gözlerimin önünde dans eder her gün.
Gözlerim her gün arar oldu seni.
İsyan etmeye başladım yalnızlığıma
Fırtınalar kopuyor yüreğimde;
Yalnızlık çığ gibi büyür içimde.
Kör bir kuyudaymışım sanki.
Sevincim bitti,hasretler büyüdü.
Yalnızlık girdabında yitip gideceğim.
Boğazıma düğümlenir oldu kelimeler
Adını haykırmak isterim.
Sesim çıkmaz,nefesim tükenir.
Gözlerim bugulanır.
Artık bu sokaklarda aşık olmak yasaklanır.
Sevenler sevdiklerinden vazgeçmek zorunlulugunu yaşar.
Kimse sevdigine sevdasını söyleyememek.
Aşk burada yirmidört saatlik.
Benim buralarda senin için aglamalarım.
Yalnızlıktan bıktım,bıktım sensiz yalnızlığı;
Seninle sensiz yaşamaktan....

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yalnızlık öyküsü

Yürek yangınlarda hayat harap viranerlerde
Bunu bilen kim var kim bilinmezliklerde.
Sadece ayıp,yakıştırmadım sana demeklerden;
Başka ne yapıldı,kişilere..
İçindeki ağır yükü taşıdığı yalnızlıklarını.
Kim paylaşmak istedi ki.
Sadece insanız dostuz kardeşiz
Bundan ibaret kaldı.
Kimse ne derdin var açmı sın tokmu sun diye sormadı.
Hata yaptığında herkes melayke kesildi.
Kimse seninde insan olduğunu hata yapacağını düşünmedi.
Neden niçin soruları olmadı.
Derdine ne derman veremez semde dinleyelim demedi.
Acılara gömdün kendini.
Ana sın anaç sın çaresizlik içinde kıvranırsın.
Hata yaptın ya ana diyenler bile teredüt etti.
Analığa layık mısın der gibi.
Ama bilmediler ki anaya layık olamadılar kendileri.
Ana yüreği çarpar her bir evladım dediğine.
Ya evlat yüreği
Mechulll.
Sadece analık ve evlatlık sözde değil.
Yürekte olmalı.
Yürek yangınlarda hasret vurgunlarda yalnızlık acının doruğunda.
Kimse sormadı neden bu yürek yangını,neden bu vurgunluk.
Neden bu kadar yalnızlık.
Oysa ana bağrına basmak ister evladım dediklerini.
Ağlamak ister ama ağlayamaz.
İçine atar ve yürek yanar hata yapar.
Yangınların olduğu yerde hata daha çok olur.
Düşünce biter.
Sadece özlem hasret ve istekler öne gecer
Buda insanlığa evlada sevdiğine olan hasret.
Yine yürek bu gece yangınlarda
Hasret sevgi doludizgin vurgunlarda.
İşte ana yüreği.
Ve de ülkemin dünyanın kadınından bir nostalji.
Yalnızlığı yaşayan hayata kafa tutan
Kendi yağında kavru lan ama herkesi çok seven
Bir kadının içinde hasret sevgi aşk yalnızlık öyküsü

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yar kıymeti bilmeli

Seni sevmek mutlulugun sen güzeli.
Sevdigimi bilmem nasıl bildirmeli.
İstemem mabedine değmesin hoyrat elli.
Sevmek çok güzel yarkıymeti bilmeli.

Dilerim incinmesin duyguların.
Emin olsam kalksa kaygılarım.
Seviyorum sinsuzdur saygılarım.
Sevmek çok güzel yar kıymeti bilmeli.

Her mevsim ilkbahar,güller solmazsa.
Sevginden eminolsam tereddütüm kalmasa.
Aşk kirlenip yar saçını yolmazsa.
Sevmek çok güzel yar kıymeti bilmeli.

Bu şiiri bir nisan şakası sanma.
Ben düştüm yandım sen sakın yanma.
Elde yalan çoktur sakın aldanma.
Sevmek çok güzel yar kıymeti bilmeli.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yaşamak seninle

Ben seni sensizde yaşarım gülüm.
Seni sevmek beynimdeki bir patlama,
olarak kalacaktır.Korkmuyorum gülüm.
Seni sensizde yaşarım.
Bazen sensizlik bedenimi damla damla eritir.
İçimdeki senle tükenirim kimseler bilmez.
Ben seni sensiz de yaşarım gülüm.
Ama sen beni yaşayamazsın yoksun olamazsın.
Gün olur teslim olurum korkularıma.
Görmezsin kendini seni korkularımda yaşarım.
Gecenin bir yarısı kanter içinde uyanırım.
Kimbilir kaçınıcı yitirişimdir rüyamda seni.
Haketmedigim yenilgilerimde;
Seni yalnızlıklarımda yaşarım.
Bir kar tanesi düşmüş gibi,
rengini unuttugum çiçeklerin üzerine.
Bogazımda düğümlenen sancılarda yaşarım.
Ben seni sensizde yaşarım gülüm.
Bedeli kipriklerimdeki yaş olsa bile.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yavrularım

Yüreğim yanıyor yavrularım...
yoklugunuz hançer gibi saplanır yüregime.
sizi,sizi özledim yavrularım.
Sizi düşünürken ruhum ürperdi.
Gözyaşlarımı tutamadım.
Utanmazsam çocuklar gibi;
hıçkıra hıçkıra aglayacaktım.
Ama yapamadım.
Bakışlarınızı özledim yavrularım..
O kadar tatlı bakışlarınız var ki;
gülücükler salıyordunuz dünyama.
Gülümsemeyide unutmuşum burada.
Sarılmayı özledim yavrularım.
Size sarılmayı,kokunuzu içime çekmeyi özledim.
Şimdi,kim susturacak beni,kim.
Her şey üstüme üstüme geliyor.
Yerinde rahat durma diye.
Bilmiyorlar ki?
Ben artık sizleri üzmemek için susuyorum.
Uykularımı yitirdim bu dört duvar arasında.
Başınızı göğsüme yaslayıp,
saçlarınızı okşamayı özledim.
Şabah kahvaltılarını yapmayı sizinle didişmeyi;
Özlüyorum yavrularım.
Dar gündür be anne çabuk geçer der gibisiniz.
Geçmiyor ne günler nede geceler.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yazık

Sandım sende aşkı bulacağım.
Sandım senle mutlu olacağım.
Sandım ki yeniden doğacağım.
Sana aldanan bu kalbime yazık.
Başımı vurdugum taşlara yazık
Seni seven kalbime,
Aşkına yazık.
Hergün aglattın.
Hiç güldürmedin
Azrail yetişse;
Sen öldürmedin.
Rahat bırakmazsın kabre girmeden.
Delice seven
Bu ömrüme yazık.
Yazık adam sanıp bağlandığıma
Yazık dostlarımı kırdığıma
Yazık seni insan sandığıma

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yoldaşlara

Ben kendimi anlatamadım veya da ifade edemedim.
Yoksulluğun içinden gelen, bir vatandaşım.
Ben İbrahim'e yoldaşım, denize kardaş'ım
Serhat'a sırdaşım....
Sen neyi sorgularsınki meslektaşım...
Gördüm işkencelerde ağlayanı, kendini kurtarmak için.
Can dostunu yakarı...
Yapılmayan şeyleri bile okuyarı..
Çok aşığılanıpta asla konuşmayarı..
Yanında ölen yoldaşının acısıyla ağlayanı..
Oysa bu zayıf hemen konuşur denipte.
Asla konuşturulamayarı...
Ben ağlarım, oyyyyy oyyy ben ölem.
İbrahime halile nergize, özgürlük için tüm şehit düşenlere.
Deniz'e mahire yusuf'a serhat a Erdal'a...
Daha daha nicelerine..
Uyuyun gururumuz yoldaşlarımız uyku sizin hakkınız.
Unutmayın dağlarda kırlarda ovalarda hep kendinizden,
Birilerini bıraktınız..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yolun açık olsun

Yokluğundan usandım artık
Hüzün şarkıları dinlemekten.
Bu kadarmıydı senin sevmen.
İnandım nasıl sana nasılda kandım.
Bir ömür sürecekti sandım sevmelerin.
Kollarında uyanıp,sarılıp öpmelerin
Hayal oldu.söyle nerede sözlerin.
Bu kadarmı insafsızsın,bukadarmı vicdansız.
Gönlümde açtırdığın gülü bırak bırak artık
Solsun.
Olsun be gülüm senin canın sağolsun.
Delice sevmiştim.
Bak nasıl aldandım.
Git git aşkım yolun açık olsun.

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yosun gözlüm

Gitin de içimi yaktın sen benim; böyle bırakıp
Yürek yaralı hayat perişan yetim bıraktın.
Dönersen bu yürek her zaman senin.
Böylesi gitmeyi hak edecek ne yaptım.
Şimdi yalnızlar dayım geceleri bilinmezlerde.
Şehir mi bende yaşar ben mi şehirde.
Dünya nın neresindeyim.ben mutluyum sandığın sen nerelerde.
Sevdim seni ölürcesine.
İşte bu da benim aşkımın yemini.
Doldu gözlerim akıyor gözyaşlarım.
Kerem gözleri yosun kokan yarım.
Anlamadın ki seni ne deli sevdim.
Tüm kavgalarım seni sevmemdendi.
Şimdi mutlumu sun çılgın sevgilim.
Uzaklardasın nerdesin bir haber almak istedim.
Dolmuyor yerin,doldurulamıyor.
Gözleri yosun kokan yarım.
Ne kadehler ne meyler ne şarkılar.
Sen olmuyor sen kokmuyor seni unutturamıyor.
Gözleri yosun kokan yarım.
Bu zavallı yüreğim hasretinle dolu.
Nerdesin hasret kokan yosun gözlüm

Ayten Özlem Yeşilçalı

Yürek Yangın Yeri

Yürek sustu,kalem küstü,kagıt ziyan oldu.
Yazacak çok şey oldu ama yazamadığından
Hep içine atmak,hep saklamak,susmak.
Yürek yangın yeri,
Güvendiklerine sırtını dönememek,
Hep darbeleri onlardan yemek;
Kalp yorğun,beyin iflasın eşiginde,
Düşünce melaykeleri yok olmak üzere;
İnsanın insana verdiği değerler nerede.
Ne çok kendimizi öz benliğimizi kaybettik.
Ne ler oluyor bize;
Bir varmış bir yokmuş gibi hayat devam etmekte.
Yürek sustu,yürek yangın yeri..

Ayten Özlem Yeşilçalı

Zelom

Bu sabah uyandım kapına geldim
Kapı duvar olmuştu sen yoktun zelommmm
gittigine inanmamıştım.
İşte şimdi yandı yüregim fırtınalar koptu zelommm
Sokak bana dar gelmeye başladı.
Geçmek istemiyorum oradan zelomm
Oynayan çocuklarda seni ararım.
Görmeyince seni, kor ateşlerde yanarım.
Bu yürek bu gönül günler geçmiyor sensiz zelommm
Bazen hala diye seslenen sesini duyarım.
İçim kuş misali çırpınır zelommm.
Biliyorum gittigin yerde mutlusun,şensin hak ettigin yerdesin
Araya mesafeler girdi,özlemin büyüdü hasretin yaktı.
Büyümen gözümde çok ırak kaldı.
Ya gelir görürsün ya göremezsın.
Okullar açılacak gözlerim seni arayacak.
Sabahları bakacağım okula gidenlerin ardından.
Elbet bende bu hasrete alışacağım zelomm
Bir gün mutlak sana kavuşacağım

Ayten Özlem Yeşilçalı